

GHOST STORY

EXPLORING THE WORLD OF THE UNEXPLAINED

ဘရဲ
ဇာတ်

BURMESE
CLASSIC

ဘရဲဝန်-ဘရဲယား

ဂြိုဟားသော
နှီးခေါင်းမွှား

ဟိုဝ်မာဘာကျား
သစ်ပေက

ရွှေလျားနေသော
ဘခေါင်းမွှား

ဘရဲ ပူးနေသောဟာ

မယုံနိုင်ဖွယ်ရာ
ဒါကျက်ကျား

အမြတ်နိုးဆုံးဝိညာဉ်
မကောင်းဆိုးဝါးတွေအာအုပ်

GHOST STORY

၁၉၅၂-၁၉၅၃

သရုပ်ဆောင် (ဇာတ်) / GHOST STORY - ရန်ကင်း

ဒါရိုက်တာ - ဦးစော

၁၉၅၂ - ၁၉၅၃ ခုနှစ်

(၁) GHOST STORY

ဇာတ်လမ်း ဦးစောပြင်၊ အတွင်းရုပ်ဆောင်အုပ်စု၊ အောင်မြင်ပုံနှိပ်တိုက်၊
မြန်မာ့စာပေ၊ ပထမဆုံးကြိမ်၊ ၂၀၁၅ခုနှစ်၊ (ဒီဇင်ဘာလ)၊ အုပ်စု (၅၀၀)။

BURMESE CLASSIC

GHOST STORY

ဥပုသ် (၁)

မာတိကာ

၁။	လရဲဇနိုးထိုအား	၅
၂။	ရွှေလျှားနေသောအခေါင်းများ	၂၆
၃။	ကုံအေးအေးခင်းခင်းများ	၅၀
၄။	မပန်နိုင်ပုံရိပ်များအချက်များ	၅၆
၅။	ဟိုင်းမဟာဘာကျူးသစ်တော	၆၈
၆။	မကောင်းဆိုးဝါးရေးတိုစာအုပ်	၈၂
၇။	သရဲပူးနေသောယာဉ်များ	၉၂
၈။	အမြင်နိုးဆုံးဝိညာဉ်	၁၂၄

ပန်းချီကား

Haunted Painting

၁။ ရဲခြောက်တယ်လို့ နာမည်ကြီးတဲ့ အရာဝတ္ထုတွေထဲမှာ ပန်းချီကားတွေလည်း ထူးထူးခြားခြား ပါဝင်နေပါတယ်။ ထိုပန်းချီကားတွေဟာ ကြောက်စရာကောင်းအောင် ရေးဆွဲထားလို့

ပန်းချီကား

ပန်းချီကားတွေကို စိတ်ထဲတွဲပြီး မျက်စိထဲမှာ ထင်ယောင်မြင်ယောင်မြင်နေတာပါလို့ စောဒကတက်နိုင်ပါတယ်။ သို့သော်... အောက်မှာ ဆိုထားတဲ့ ပန်းချီကား(၅)ချပ်ကတော့ ထိတ်လန့်ဖွယ် သဒ္ဓါဗျာဠာတွေနဲ့ မိစ္ဆာစွမ်းအားတွေ ရှိနေပါတယ်။

ထိုပြင် သေချာတာတစ်ခုကလည်း ထိုပန်းချီကားတွေကို သယ်သူမှ အိမ်မှန်မကားချင်ကြတာဖြစ်ပါတယ်။

၁။ သူ့ကိုဟန်တားနေတဲ့လက်များ

“သူ့ကိုဟန်တားနေတဲ့လက်များ”လို့ အမည်ပေးထားတဲ့ ပန်းချီကားကတော့ ကမ္ဘာပေါ်မှာ သရဲအခြောက်ဆုံးပန်းချီကားလို့ သတ်မှတ်ထားပါတယ်။ အဲဒီပန်းချီကားကတော့ ကြည့်ရတာနဲ့ ဆင်ကို ကျောချမ်းစရာကောင်းနေပြီး၊ နောက်ခံဇာတ်လမ်းတွေကလည်း စိတ်လှုပ်ရှားစရာကောင်းနေပါတယ်။

ပန်းချီကားက ပန်းချီဆရာဘီလီစတုန်းဟန်းဟာ သူငယ်ထိတုန်းကတိုက်ထားတဲ့ ပူဇော်ပုံကို (၁၉၇၄)ခုနှစ်အရောက်မှာ ပြန်ပြန်လည်ရေး ဝင်ရောက်ပါ။ ပန်းချီကားအမည်ကိုတော့ သူ့ဇနီးဖြစ်သူ ရှေးဖွဲ့ကားဟာ ဟဗျာတစ်ပုဒ်ရဲ့ခေါင်းစဉ်ကို ပြန်သုံးထားခဲ့ပါတယ်။

ပန်းချီကားနဲ့ပတ်သက်လို့ အင်တာဗျူးဆရာတစ်ဦးမှာ “ပန်းချီကားကလေးကို လက်တွေ့ကတော့ ဖြစ်နိုင်တဲ့အရာတွေ အမျိုးမျိုး... ကံတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်ကနေ ဖြစ်လာတာ”

ပန်းချီကား

www.burmeseclassic.com

သူတို့တို့ကားအတတ်လက်များ မရှိဘဲပျက်ကား

အာများ ဖြစ်နေမလား၊ လေထဲမှာပျံဝဲနေတာလား၊ ဒါမှမဟုတ် ဒီထက်တွေဟာ ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ခုခုနဲ့ ဆက်နွယ်မှုရှိနေမလား... တွေ့မေးခွန်းမျိုးတွေ မေးလာနိုင်တာပဲလေ" လို့ သူက စိတ္တဆန်ဆန်ဆိုပါတယ်။

ဒီပန်းချီကားကိုရေးဆွဲပြီး နှစ်အနည်းငယ်အကြာမှာပဲမိမိကော်ပြား ခိုက်လာပါတယ်။ ပန်းချီကားကို ပထမဆုံးစာချုပ်ခဲ့တဲ့ ပန်းချီပြခန်းပိုင်ရှင်နဲ့ ပထမဦးဆုံးဝယ်ယူခဲ့တဲ့ ပြခန်းရဲ့နာယက (ခေါ်အားသားဇာတ်ကားသရုပ်ဆောင် ဝှန်မာလေး) တို့ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ဆေးဆုံးသွားခဲ့ကြပါတယ်။

သူတို့ဆီကနေပြန်လည်ဝယ်ယူခဲ့တဲ့ ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ်က လင်မယားကတော့ ပန်းချီကား ဝယ်ယူပြီးတဲ့နောက် တွေ့ကြုံလာခဲ့ရတဲ့ ဆန်းကြယ်တဲ့အဖြစ်အပျက်တွေကို အကြောင်းကြားလာပါတယ်။

ပန်းချီကားထဲမှာပါတဲ့အရှုပ်တွေဟာ ညညဆိုရင် သက်စင်လှုပ်ရှားလာပါသတဲ့။ တစ်ခါတစ်ခါကျပြန်ရင်တော့ အရှုပ်တွေ အကုန်လုံး ပန်းချီကားထဲကနေ တစ်ချိန်တည်းတစ်မြိုင်တည်း ပျောက်သွားတတ်ပါတယ်တဲ့။ တစ်ခါတစ်လေမှာ ပုံထဲကကောင်မလေးဟာ ရုပ်နေတဲ့ပုံစံ ပြောင်းနေတတ်ပါသတဲ့။

သူတို့လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံးကိုလည်း အိပ်မက်ပေးတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာ ပန်းချီကားထဲကကောင်လေးက ပန်းချီကားချိတ်ထားတဲ့အခန်းထဲကို ဝင်လာပါသတဲ့။

ဒါအပြင် ပန်းချီကားကိုကြည့်မိတဲ့ သူတိုင်းက စိတ်မချမ်းမသာ ခံစားလာရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ မွေးခင်းစ ရှင်ခင်ပိုက်က

www.burmeseclassic.com

• GHOST STORY

လေးဝယ်လေးတွေဆိုရင် ပန်းချီကားထားတဲ့အခန်းထဲ ချီပြီးဝင်လာ
ခင် အာခေါင်ခြစ်ပြီး အော်ငိုတတ်ပါတယ်တဲ့။ သူတို့အိမ်လာလည်
တဲ့ သူဝယ်ချင်းအချို့ဆိုရင် ပန်းချီကားကိုကြည့်နေတုန်းမှာ မမြင်
ရတဲ့လက်အေးကြီးတွေက လာစမ်းတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

နောက်ဆုံးမှာတော့ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက်သား တိုင်ပင်
ပြီး ပန်းချီကားကိုပြန်ရောင်းလိုက်ပါတော့တယ်။ “သူ့ကိုဟန်တား
နေတဲ့လက်များ” ဆိုတဲ့ ဒီပန်းချီကားဟာ ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်
နယ်က ဘီယာချက်စက်ရုံကို အနုပညာခန်းမအဖြစ် ပြောင်းဖွင့်ခဲ့
တဲ့အခန်းထဲမှာ နောက်နှစ်ပေါင်း(၂၆)ကြာတဲ့အထိ သိမ်းဆည်း
ထားခဲ့ပါတယ်။

သက္ကရာဇ်(၂၀၀၀)ပြည့်နှစ်အရောက်မှာတော့ အီးဘေး
အွန်လိုင်း အရောင်းစာရင်းထဲမှာ ပါလာပါတယ်။ နောက်ဆုံးပိုင်ရှင်
ဖြစ်တဲ့ ဘီယာချက်စက်ရုံပိုင်ရှင်လင်မယားဟာ ရောင်းထုတ်ချင်
လာခဲ့သလို ထူးဆန်းတဲ့ကြော်ငြာတစ်ခုကိုလည်း ထည့်သွင်းဖော်ပြ
ထားပါတယ်။ ကြော်ငြာထဲမှာတော့...

“ကျွန်ုပ်တို့ ဒီလောက်လက်ရာကောင်းလှတဲ့ ပန်းချီကားကို
ပိုင်ရှင်အဆက်ဆက်က ဘာဖြစ်လို့ လက်ထဲဆက်မထားချင်ဖြစ်
လာရတာလဲဆိုတာ သိချင်ခဲ့ပါတယ်။ ယနေ့ထိ ကျွန်ုပ်တို့သေသေ
ချာချာ မသိသေးပါဘူး...”

ဒါပေမယ့် တစ်မနက်မှာတော့ အသက်လေးနှစ်ခွဲသာရှိ
သေးတဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့သမီးလေးက ‘ပန်းချီကားထဲက ကလေးတွေ
ဟာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် သတ်ပုတ်နေတတ်ကြပြီ။ ညည
ဆိုရင် သူမအခန်းထဲကို ဝင်လာတတ်ပါတယ်လို့တော့ ပြောခဲ့ပါ

ပန်းချီကား

တယ်” လို့ဆိုထားပါတယ်။

အဲဒီအချိန်ကစပြီး ဒီပန်းချီကားက လူသိအရမ်းများလာပါ
တော့တယ်။ အင်တာနက်ထဲကနေ ကြည့်မိတဲ့သူတွေတောင် ဖျား
ချင်သလိုလို ဖြစ်လာတယ်။ စိတ်တွေကစဉ်းကလျား ဖြစ်လာတယ်
နောက်ပြီး တစ်စုံတစ်ခုက နှောင့်ယှက်တာကို ခံနေရသလိုမျိုးကြီး
ခံစားလာရတယ်လို့ ဆိုနေကြပါတယ်။

ပန်းချီကားထဲမှာ လှုပ်ရှားနေတတ်သည့်
ထိတ်လန့်စွယ် ကလေးမလေးပုံ

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် သတ်ပုတ်နေတတ်သည့်
လက်ကလေးများသာမြင်ရသည့်ကလေးများပုံ

ပန်းချီကား

[၂] သောကပင်လယ်ဝေနေသူ

“သောကပင်လယ်ဝေနေသူ” လို့ အမည်ပေးထားတဲ့ ပန်းချီကားကိုတော့ ရှောင်ရော်ဘင်ဆင်ဆိုသူရဲ့ အတွေးဖြစ်သူက သူမ အိမ်ရဲ့အပေါ်ထပ်. . ထပ်ခိုးပေါ်က စတိုခန်းထဲမှာ (၂၅)နှစ်တိတိ ဘယ်သူ့ကိုမှမပြတ် သိမ်းဆည်းထားခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ ဒီပန်းချီကားကို ရေးဆွဲခဲ့တဲ့ ပန်းချီဆရာက သရဲလာခြောက်တတ်လွန်းလို့ပါတဲ့။ ပန်းချီဆရာဟာ ပန်းချီကားထဲက လူ့အသားအရောင်ခြယ်သရမယ့် နေရာတွေမှာ သူ့သွေးကို အသုံးပြုရေးဆွဲခဲ့ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသတ်သေ သွားတာလို့ ဆိုပါတယ်။ ထိုပန်းချီကားဟာ အနီရောင်ကို အားများများသုံးထားတဲ့အတွက် ပန်းချီဆရာဟာ သူ့သွေးတော်တော် များများ အသုံးပြုခဲ့ရပါလိမ့်မယ်။

ထိုပန်းချီကားကို အိမ်မှာချိတ်ထားပြီးတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ ယောက်ျားကြီးတစ်ယောက်သဏ္ဍာန် အရိပ်မည်းကြီးကို အိမ်ထဲမှာ ခဏခဏတွေ့ခဲ့ရတယ်လို့ အတွေးက ကျိန်တွယ်ပြီး ပြောပြခဲ့ပါသတဲ့။ သရဲဖြစ်သွားတဲ့ ပန်းချီဆရာဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ မကြာခဏ သရဲခြောက်ခံရတဲ့အတွက်. . နောက်ဆုံးမှာတော့ ဒီပန်းချီကားကို ထပ်ခိုးပေါ်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာကြာအောင် သိမ်းဆည်းထားလိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြန်ပြောင်းပြောပြခဲ့ပါတယ်။

ထပ်ခိုးထဲကလာတဲ့ စကားပြောသံတွေ ငိုညည်းသံတွေ ကြားရတတ်တယ်လို့လည်း အတွေးက ဆိုပြန်ပါသေးတယ်. . ။

သရဲပန်းချီကား

ပိညာဉ်သွေးတို့ စီးဝင်နေသည့် ‘သောကပင်လယ်ဝေနေသူ’ ပန်းချီကား

ထိုအတွေးသေဆုံးသွားတော့ ဒီပန်းချီကားကို မြေးဖြစ်သူ ရှောင်က အမွေရခဲ့ပါတယ်။ ဒါနဲ့ ထိုပန်းချီကားကို သူ့အိမ်ကိုယူထားခဲ့ပါတယ်။ ရှောင်နဲ့အတူ ဇနီးနဲ့သားတစ်ယောက်ရှိပြီး ပန်းချီကား အိမ်ကိုရောက်ပြီး မကြာခင်မှာပဲ သူ့အတွေးကြံတွေ ခွဲရသလို

သရဲပန်းချီကား

မိုး တွေကြုံလာခဲ့ရပါတယ်။ ယောက်ျားပုံသဏ္ဍာန် အရိပ်မည်းကြီးကို မြင်တွေ့ရတဲ့အပြင် ငိုသံတွေကိုလည်း ကြားလာရပါတယ်တဲ့။

တစ်ကြိမ်မှာတော့ သူ့ဇနီးဖြစ်ဟာ သူ့ရဲ့ဆံပင်ကို တစ်စုံတစ်ယောက်က ဆွဲပြီးမထားနေသလိုမျိုး ခံစားရပါသတဲ့။ ထို့ပြင် သားဖြစ်သူလည်း အိမ်အပေါ်ထပ်လှေကားပေါ်ကနေ အောက်ကို လိမ့်ကျသွားပြီး... တစ်ယောက်ယောက်ကတွန်းလိုက်လို့ လိမ့်ကျသွားတာပါလို့ ကလေးကပြောပါတယ်။

ထိုပန်းချီကားနဲ့ပတ်သက်ပြီး တံခါးတွေ သူ့အလိုလိုဆောင့်ပိတ်သွားတာတွေ၊ မီးခိုးတွေထွက်လာတာတွေ၊ ပန်းချီကားက နံရံပေါ်ကနေ သူ့အလိုလို ပြုတ်ကျသွားပုံတွေကို ရိုက်ကူးထားတဲ့ ဝီဒီယိုတွေကို အင်တာနက်ယူကျူမှာ ဖတ်ထားပါတယ်။ ထိုပန်းချီကား ပုဏ္ဏားတိုက်နေသလိုမျိုး သရဲခြောက်တာကို မြင်တွေ့နိုင်ပါတယ်။

[၃] ငိုကြွေးနေတဲ့ကောင်လေး

“ငိုကြွေးနေတဲ့ကောင်လေး”လို့ အမည်ပေးထားတဲ့ ဒီပန်းချီကားကတော့ ကလေးငယ်လေး ဝမ်းနည်းပက်လက်နဲ့ငိုကြွေးနေပုံကို သရုပ်ဖော်ရေးဆွဲထားတာဖြစ်ပါတယ်။

(၁၉၈၅)ခုနှစ်အရောက်မှာတော့ ငိုကြွေးနေတဲ့ကောင်လေးပန်းချီကားနဲ့ မီးဘေးဇာတ်လမ်းက စတင်ပေါ်ထွက်လာပါ

တော့တယ်။

The Sun သတင်းစာမှာ ဖော်ပြချက်အရ မီးလောင်နေတဲ့ အိမ်ထဲမှာ “ငိုကြွေးနေတဲ့ကောင်လေး”ဆိုတဲ့ ပန်းချီကားကို မီးသတ်သမားတစ်ယောက်က စတင်တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ ထူးဆန်းတာကတော့ တစ်အိမ်လုံးမီးလောင်နေပေမယ့် အဲဒီပန်းချီကားကို မီးလုံးဝမဟပ်တာပါပဲလို့ ရေးသားထားပါတယ်။

နောက်ပိုင်းမှာတော့ ထိုပုံစံတူပန်းချီကားမျိုးကို ချိတ်ဆွဲထားတဲ့အိမ်တွေ မီးလောင်လေ့ရှိကြောင်း မီးသတ်သမားတွေ သတိထားမိလာကြပါတယ်။ ပန်းချီကားထဲက ကောင်လေးကတော့ တစ်ယောက်တည်းဖြစ်ပြီး အားလုံးကို ပန်းချီဆရာတစ်ယောက်အည်းကပဲ ရေးဆွဲထားတာပါ။

(၁၉၉၅)ခုအရောက်မှာတော့ ပန်းချီကားတွေရဲ့ ဇစ်မြစ်ဖြစ်တဲ့ ထိုပန်းချီကားကို ဆွဲတဲ့ ပန်းချီဆရာကို ခြေရာခံလိုက်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ပန်းချီကားတွေမှာ ဘာကိုလင်လို့ ဆိုင်းထိုးတဲ့ ဘဂ္ဂနီအမန်ဒီယိုကို စပိန်မှာတွေ့ခဲ့တာပါ။

ပန်းချီကားထဲက ငိုနေတဲ့ကောင်လေးပုံဟာ (၁၉၆၉)ခုက မက်ဒရစ်မြို့မှာ လမ်းတကာလျှောက်သွားနေတဲ့ အိမ်မဲ့ရာမဲ့ကလေးငယ်ဖြစ်ကြောင်း၊ သူ့ဟာ စကားလည်းလုံးဝမပြောတဲ့အပြင် သူ့မျက်လုံးတွေဟာလည်း ထူးဆန်းစွာ အမြဲလိုဝိုတော့မလို့ ဖြစ်နေတတ်ကြောင်း ပန်းချီဆရာက ပြန်ပြောင်းပြောပြပါတယ်။ ဒါနဲ့ သူ့ပုံတွေကို ဆွဲဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ဒီကလေးဟာ မိဘနှစ်ပါး မီးလောင်တဲ့အထဲမှာ သေဆုံးသွားတာကိုမြင်ရပြီးတဲ့နောက် ထွက်ပြေးလာသွားတဲ့ 'ပွန်ဗွန်နီလို' ဆိုတဲ့ ကောင်လေးဖြစ်ကြောင်း...

ထိုကောင်လေးကိုခေါ်မထားသင့်ကြောင်း၊ ကောင်လေးခရောက်ရာအရပ်တွေမှာ မီးလောင်မှုတွေဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ ခွာသားတွေက သူ့ကို 'ဒီယာဗလီ'လို့ ခေါ်ကြောင်းကိုလည်း ကက်သလစ်ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးက ပန်းချီဆရာကို သတိပေး ပြောပြလိုက်ပါတယ်တဲ့။

ဒါပေမယ့် ပန်းချီဆရာဟာ ဘုန်းတော်ကြီးပြောတာကို နားမထောင်ဘဲ ကောင်လေးကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ပဲ ခေါ်ယူ

၁၆ GHOST STORY

ကျေးမွေးစောင့်ရှောက်ထားခဲ့ပါတယ်။ ကောင်လေးရဲ့ပုံတွေကို အမျိုးမျိုးဆွဲပြီး အတော်များများ ရောင်းချခဲ့ရတာကြောင့် သူ့ဟာ ငွေကြေးအတော်အသင့်တောင် စုဆောင်းလာနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ တစ်နေ့မှာတော့ သူ့ရဲ့ပန်းချီဆွဲခန်းဟာ ထူးထူးဆန်းဆန်း သူ့အလိုလို ထပြေးမီးလောင်ကာ ပြာကျသွားပါတော့တယ်။ ထိုအခါ ပန်းချီဆရာဟာ မွဲသွားပြီး ကောင်လေးရှိတာလို့ စွပ်စွဲပါတော့တယ်။ ထိုအခါ ကောင်လေးဟာ ငိုယိုထွက်ပြေးသွားပြီး ပြန်မလာတော့ပါဘူး။

ဘာမှမကြာပါဘူး... သူ့ဆွဲပြီး ရောင်းချခဲ့တဲ့ ငိုနေတဲ့ ကောင်လေး ပန်းချီကားတွေကြောင့် မီးလောင်ရတယ်ဆိုတဲ့သတင်းတွေ ဥရောပတစ်လွှား ကြားလာရပါတော့တယ်။ ဖရန်ကော့ ဆာဗီလာကိုလည်း ဂြိုဟ်မွှေတဲ့ပန်းချီဆရာလို့ စွပ်စွဲကြပါတယ်။ သူ့ဆီကို ဘယ်သူမှ ပန်းချီမအပ်တော့တဲ့အပြင် သူ့ပန်းချီကားတွေလည်း ဝယ်ခဲ့သူမရှိတော့ပါဘူး။

(၁၉၇၆)ခုမှာ ကားတစ်စီးဟာ ဘာစီလိုနာမြို့ရဲ့ ဆင်ခြေဖုံးနားက နံရံတစ်ခုကို ဝင်တိုက်မိပြီး မီးလောင်ပေါက်ကွဲသွားခဲ့ပါသတဲ့။ ကားသမားကတော့ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး မီးလောင်ခံလိုက်ရလို့ ဘယ်သူဘယ်ဝါလို့တောင် မမှတ်မိနိုင်တော့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ယာဉ်မောင်းလိုင်စင်က မီးနည်းနည်းပဲ ကျွမ်းသွားတာပါ။ လိုင်စင်က နာမည်ကတော့ အသက်(၁၉)နှစ်ရှိတဲ့ 'ဒွန်ဗွန်နီလို' ပါတဲ့ဗျာ။

ထိုဒွန်ဗွန်နီလိုဟာ လွန်ခဲ့တဲ့(၈)နှစ်လောက်က ငိုယိုပြီး ထွက်ပြေးသွားတဲ့ကောင်လေးများ ပြစ်နေမလား။ ဘယ်သူငယ်ချင်း၊ ဘယ်ဆွေမျိုးမှ သတင်းလာမမေးကြတဲ့အတွက် ဘယ်သူမှ

ပန်းချီကား

သည်း တိတိကျကျ မသိနိုင်ခဲ့ပါဘူး။

ငိုကြွေးနေတဲ့ကောင်လေးပုံကိုရေးဆွဲထားတဲ့ ပန်းချီကား ခွဲတဲ့အိမ်တွေဟာ မီးပိုလောင်ခြေပိုများတယ်လို့ သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်တွေမှာ ထုတ်ဖော်ပြောကြားလာပြီး... ဒီလိုပန်းချီကားတွေရှိတဲ့အိမ်တွေဟာ ပန်းချီကားတွေကို ဖျက်ဆီးပစ်ကြဖို့ အကြံပြုလာကြပါတယ်။

ပန်းချီကားထဲက မကောင်းဆိုးဝါးကို နှင်ထုတ်ဖို့ကြိုးစားကြတယ်ဆိုတဲ့ ထူးဆန်းတဲ့သတင်းတွေကိုလည်း ကြားလာရပါတယ်။ ပန်းချီကားကို မီးရှို့ဖို့လုပ်ကိုင်နေတာတွေကို ရိုက်ကူးထားတဲ့ သတင်းဗွီဒီယိုကိုလည်း ဘီဘီစီမှာ တင်ဆက်ခဲ့ပါတယ်။

(၄) ဘားနတ်ဒီဂါလ်ဗက်စ် ပုံတူပန်းချီကား

တက္ကဆက်ပြည်နယ်၊ ဂယ်ဗက်စတန် ကမ်းခြေမြို့မှာရှိတဲ့ ဂါလ်ဗက်စ်ဟိုတယ်ဟာ ဝိညာဉ်နဲ့ဆိုင်တဲ့ ပစ္စည်းဆန်းဆန်းတွေကို စုဆောင်းသိမ်းဆည်းထားတယ်လို့ လူသိများလှပါတယ်။ အဲဒီပစ္စည်းတွေအနက် တစ်ခုကတော့ စပိန်စစ်ခေါင်းဆောင် ဘားနတ်ဒီဂါလ်ဗက်စ်ရဲ့ ပုံတူပန်းချီကားပါ။

သူ့ဟာ တော်လှန်ရေးကြီးအတွင်းမှာ အမေရိကန်ကိုလိုနီနယ်ချဲ့တွေကို တွန်းလှန်တိုက်ခိုက်ခဲ့သူဖြစ်ပြီး (၁၇၈၆)ခုနှစ်မှာ သေဆုံးခဲ့ပါတယ်။ ဂါလ်ဗက်စ်ဟိုတယ်ရဲ့ လျှောက်လမ်းအဆုံးနားနားနံရံပေါ်မှာ ချိတ်ဆွဲပြသထားတဲ့ သူ့ရဲ့ပုံတူပန်းချီကားဟာ ချောက်

ပန်းချီကား

လှန့်တယ်လို့ ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရသူအများအပြားက ဆိုကြပါတယ်။
ထိုဟိုတယ်ကိုလာရောက်တည်းခိုသူတွေဟာ လျှောက်
လမ်းတစ်လျှောက် ဖြတ်သန်းသွားရင် ပန်းချီကားထဲက ပုံတူပန်းချီပုံ
ကြီးက လိုက်ကြည့်နေသလိုမျိုး ခံစားရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ အထူး
သဖြင့်ကတော့ ပန်းချီကားနားကပ်ကြည့်ရင် ပိုဆိုးပါသတဲ့။

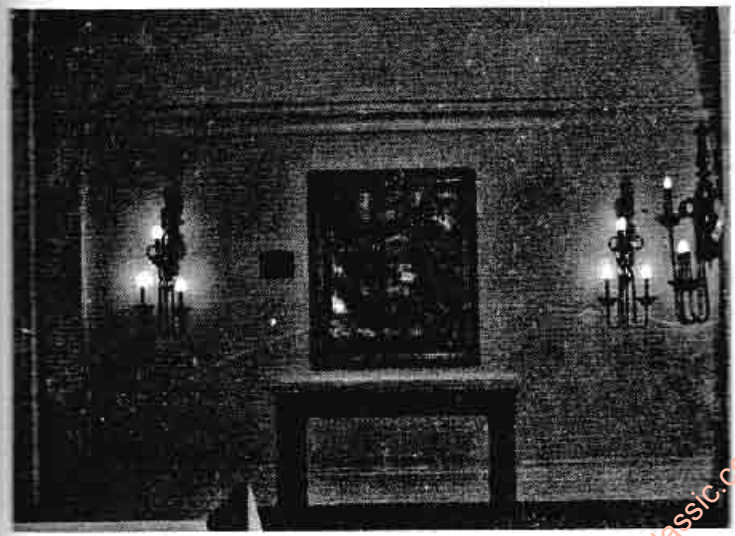

သူ့ရှေ့ကပြတ်လျှောက်သူတိုင်းကို လိုက်ကြည့်သည့် ဘားနတ်ဒိုဒီဂါလ်ဇက်စ်

သက်ပန်းချီကား

တစ်ခါကလည်း ဒီပန်းချီကားကို ဓာတ်ပုံရိုက်တဲ့ နိုင်ငံခြား
သား ခရီးသည်တွေက ဓာတ်ပုံထဲမှာ စပိန်စစ်ခေါင်းဆောင် ဘား
နတ်ဒိုဒီဂါလ်ဇက်စ်ရဲ့ပုံ ပေါ်မလာဘူးလို့ ဆိုပါတယ်။ အဲ့ဒါနဲ့ ပန်းချီ
ကားထဲက ဝိညာဉ်ဆီမှာ ခွင့်တောင်းလိုက်မှပဲ ဓာတ်ပုံထဲ ပေါ်လာ
တယ်လို့ သိရပါတယ်။

ထိုကိစ္စကို စုံစမ်းရေးအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ လာရောက်စစ်ဆေးခဲ့ပါ
သေးတယ်။ ဓာတ်ပုံတွေဟာ မပေါ်ရင်လည်း မပေါ်ဘူး၊ ပေါ်ပြန်
ရင်လည်း ရွဲ့စောင်းနေတာကို ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ကြပါတယ်။ ပန်းချီ
ကားထဲက ပုံတူပန်းချီရုပ်ကြီးကို နှုတ်ကနေ ခွင့်တောင်းလိုက်မှပဲ
ခွင်းလင်းပြတ်သားတဲ့ဓာတ်ပုံကိုရရှိသွားတာကို မျက်ဝါးထင်ထင်
တွေ့သွားခဲ့ကြပါတယ်။

လျှပ်စစ်မီးအလင်းရောင်နှင့် ရိုက်ထားသည့်ဓာတ်ပုံ

www.burmeseclassic.com

သက်ပန်းချီကား

ဒီပန်းချီကားဟာ ဘယ်လူနဲ့ အိမ်မှာမှ မထားဖူးပါဘူး။ ဘယ်သူမှ လည်း ထားရဲလိမ့်မယ်လို့ မထင်ပါဘူး။ တကယ်လို့များ တစ်ဦးတစ်ယောက်က ဒီသရဲခြောက်တဲ့ ပုံတူပန်းချီကားကြီးကို အိမ်မှာထားချင်ပါတယ်လို့ဆိုလာရင် စာရွှေသူက ကော ထားသင့်ပါတယ်လို့ အကြံပေးချင်ပါသလား။

ဓာတ်ပုံဘောင်ကြည်လင်နေသလောက် အတွင်းကပုံ ဝါးနေပုံ

[၅] ဂန္တီရပန်းချီကား

(၁၉၉၀)ပြည့်လွန်နှစ်တွေမှာ ဂန္တီရပန်းချီကားတစ်ချပ်ဟာ တိုးလေးတကြော်ကြော် ဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။ ဓာတ်ပုံဆရာ 'ဂျိမ်းစ်ကစ်ဒ်' ရိုက်ကူးခဲ့တဲ့ ကြောက်စရာဓာတ်ပုံကို အခြေခံပြီး 'လော်ရာပီ'ဆိုတဲ့ ပန်းချီဆရာမက ပုံတူပြန်ရေးဆွဲခဲ့တာပါ။

အမေရိကန် အရီဇိုနားပြည်နယ်က သမိုင်းဝင်တွန်စတုန်းမြို့က ကောင်းဘိုင်တွေရဲ့ အမှတ်တရပြခန်းတွေကို ဂျိမ်းစ်ကစ်ဒ်က ဓာတ်ပုံရိုက်ယူခဲ့ပါတယ်။ အိမ်ရောက်လို့ ဓာတ်ပုံကိုကြည့်လိုက်တော့ ထူးဆန်းတာတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ ရထားလုံးတွဲရဲ့

သရဲပန်းချီကား

ဘယ်ဘက်မှာ ထူးဆန်းတဲ့လူပုံတစ်ပုံ ပါနေတာပါ။ ဓာတ်ပုံရိုက်ပန်းက ထိုနေရာမှာ ဘယ်သူမှမရှိပါဘူး။ ဖလင်ကိုဆေးလိုက်တော့မှ ပေါ်လာတာပါ။ နောက်ပြီး . . ပါလာတဲ့လူပုံက ဦးခေါင်းမရှိပါဘူး။

ဒီသတင်းကို ဂျိမ်းစ်ကစ်ဒ်ဆီကနေ ကိုယ်တိုင်ကြားသိခဲ့ရတဲ့ ပန်းချီဆရာမ လော်ရာပီက ဒီဓာတ်ပုံကိုကြည့်ပြီး (၁၆x၂၀) ဘက်မ ဆီဆေးပန်းချီကားတစ်ချပ် ရေးဆွဲခဲ့ပါတယ်။

စဆွဲမယ်လုပ်ခါရှိသေးတယ်. . ငါဘာဖြစ်လို့များ ဒီပုံကြီးကိုရေးဆွဲဖို့ ရွေးလိုက်မိတာလဲလို့ ခံစားလာရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ နောက်ပြီး သွားတော့ ဒေသအတွင်းမှာရှိတဲ့ အရောင်းဆိုင်တစ်ခုမှာ ချိတ်ဆွဲပြသထားလိုက်ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ထားပြီး(၃)ရက်အကြာမှာတော့ ဒီပန်းချီကားကို ပြန်ဖယ်ပေးဖို့ ဆိုင်ကအလုပ်သမားတွေက ဖုန်းဆက်ပြောလာပါတော့တယ်။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ အဲ့ဒီပန်းချီကားဟာ သူ့အထံ့လို နေရာရွေ့နေတတ်ပြီး ပန်းချီကားနဲ့ဆိုင်တဲ့ စာရွက်စာတမ်းတွေဟာလည်း ပျောက်ပျောက်သွားတတ်ပါတယ်တဲ့။ နောက်ပြီး တော့ ဆိုင်ဝန်ထမ်းတွေကိုယ်တိုင်လည်း မအိမ်သာကြီး ခံစားနေရပါသတဲ့။

ဒါနဲ့ပဲ လော်ရာဟာ ဒီပန်းချီကားကြီးကို အိမ်ပြန်သယ်လာချိတ်ရပါတော့တယ်။ အိမ်သစ်ကိုပြောင်းတော့လည်း သူနဲ့ သူ့ခင်ပွန်းဖြစ်သူတို့ဟာ ဒီပန်းချီကားကြီးကို တစ်ပါတည်းယူဆောင်လာခဲ့ကြပါတယ်။ ထိုအိမ်သစ်မှာ ထူးဆန်းတဲ့အဖြစ်အပျက်တွေ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြုံတွေ့ရပါတော့တယ်။

သရဲပန်းချီကား

JJ GHOST STORY

ဓာတ်ပုံ(အပေါ်)နှင့် ပန်းချီကား(အောက်)တွင် ဦးခေါင်မပါသည့်လူ ပါဝင်နေပုံ

သရုပ်ဆွဲသူ

GHOST STORY JP

ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှဟာလည်း ဒီပန်းချီကားကြီးနဲ့ တစ်နည်း
ဓာတ်ပုံတစ်နည်း ပတ်သက်နေတာကို သတိထားမိလာပါတယ်။

ဒီအကြောင်းတွေကို လော်ရာက သူငယ်ချင်းတွေကိုပြော
ပြောတော့ သူတို့ထဲကတစ်ယောက်က မယုံသလိုပုံစံနဲ့ ပန်းချီကားကို
စိတ်ကြည့်ပြီး လှောင်ရယ်သလိုရယ်ရင်း.. သူမမျက်စိနဲ့တပ်အပ်
ခြောက်လှန့်တာကို မြင်တွေ့ချင်ပါတယ်လို့ တောင်းဆိုလိုက်ပါ
တယ်။ အဲဒီညမှာပဲ ထိုအမျိုးသမီး သူမအိမ်ပြန်ရောက်တော့ နံရံ
ပေါ်မှာ နှစ်ပေါင်း(၄၀)ကျော် ချိတ်ဆွဲထားတဲ့ ရှေးဟောင်းတိုင်ကပ်
စာဒီကြီးဟာ သူ့အလိုလိုပြုတ်ကျပြီး အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ကွဲသွား
ခဲ့ပါတယ်။

နောက်တော့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ကလည်း ဒီပန်းချီ
ကားကြီးကို ဓာတ်ပုံလေးငါးပုံလောက် ရိုက်သွားခဲ့ပါတယ်။ သူက
ဒီဓာတ်ပုံတွေကို သူ့အိမ်က စာကြည့်စားပွဲပေါ်မှာ အလှတင်
ထားပါတယ်။

တစ်နေ့ အပြင်ထွက်မလို့လုပ်တုန်း ဓာတ်ပုံကိုလှမ်းကြည့်
ထိတ်တော့ ဓာတ်ပုံထဲမှာ ခေါင်းမပါတဲ့ လူပုံသဏ္ဍာန် အဖြူခိုးငွေ့
တစ်ခု လျှောက်သွားနေတာကို တွေ့လိုက်ရပါသတဲ့။ ဒါနဲ့ပဲ သူဟာ
ဓာတ်ပုံတွေကို ချက်ချင်းလွှင့်ပစ်လိုက်ပါတော့တယ်။

ဒီပန်းချီကားကို ရေးဆွဲခဲ့မိတဲ့ လော်ရာတစ်ယောက်လည်း
နောင်တအကြီးအကျယ် ရနေပါတယ်။ ပန်းချီကားကို ဖျက်ဆီးပစ်
ခင်ပြီလို့ ဆိုနေပါပြီ...။

Haunted Painting

သရုပ်ဆွဲသူ

www.burmeseclassic.com

ရွှေပျားနေသော အခေါင်းများ ရွှေပျားနေသော အခေါင်းများ

Moving Coffins of Barbados

အုတ်

ဂူတို့ သီချိုင်းဂူတို့ဆိုတာ ချောက်ချားဖို့အလွန် ကောင်းတဲ့နေရာတွေပါ။ ဒေတ်အမိဆုံး၊ အသန့်ရှင်းဆုံးပါဆိုတဲ့ သီချိုင်းတွေမှာတောင် စိမ်းရွှေရွှေအနံ့တွေ၊ ပုပ်အက်အက်အနံ့တွေ ရနေတတ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့လူသားတွေအတွက်ကတော့ ဒီလို အနံ့အသက်တွေဟာ မရဏမင်းရဲ့ သတိပေးခေါင်းလောင်းသံတွေ လိုပါပဲ။ ငါတို့လည်း တစ်နေ့တော့သေကြရမှာပဲလို့ သတိသံပေးရစေပါတယ်။ အုတ်ဂူတို့၊ သီချိုင်းဂူတို့မှာ သာမန်ထက် ပိုပြီး ရှင်းပြေဖို့မဖြစ်နိုင်လောက်တဲ့ သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်တွေ ဆန်းကြယ်

www.burmeseclassic.com

၂၆ GHOST STORY

တဲ့ဖြစ်ရပ်တွေ၊ သရဲခြောက်တယ်ဆိုတဲ့ဖြစ်ရပ်တွေ ဖြစ်လေ့ရှိတယ် ဆိုတာ ပြောမပြလည်း သိထားကြပါလိမ့်မယ်။

ထိုထဲမှာမှ ကာရစ်ဘီယန်ပင်လယ်ထဲက ဘာဘာဒိုးကျွန်း ပေါ်မှာရှိတဲ့ သင်္ချိုင်းဂူကတော့ အထူးဆန်းတကား အထူးဆန်းဆုံး သင်္ချိုင်းတွေထဲမှာ တစ်ခုအပါအဝင်ပါ။

ဘာဘာဒိုးကျွန်းဟာ ကာရစ်ဘီယန်ပင်လယ်တောင်ဘက် က ကျွန်းစုထဲမှာပါဝင်ပါတယ်။ ကျွန်းနိုင်ငံဖြစ်တဲ့အလျောက် ပတ် ပတ်လည်မှာ လှပတဲ့ကမ်းခြေတွေနဲ့ အပန်းဖြေစခန်းတွေ ရှိနေပါ တယ်။

ဘာဘာဒိုးကျွန်း၏ လှပသောကမ်းခြေများမြေပုံ

GHOST STORY ၂၇

ထိုအပြင် အပူပိုင်းဒေသမှာရှိနေတဲ့အတွက် ဘာဘာဒိုး ကျွန်းလေးဟာ နေရောင်ခြည်ကောင်းကောင်းရပြီး အလွန်သာယာ ထူပကာ နိုင်ငံခြားသားခရီးသွားတွေ အပျော်စီးသင်္ဘောကြီးတွေနဲ့ အမြဲမပြတ် လာရောက်လည်ပတ်နေကြသလို နာမည်ကျော်တွေ သည်း ဘာဘာဒိုးကျွန်းမှာ အပန်းဖြေကိုယ်ပိုင်အိမ်တွေ ဝယ်ထား ကြပါတယ်။

အပျော်စီးသင်္ဘောကြီးများဖြင့် ပြည့်နေသည့် ဘာဘာဒိုးဆိပ်ကမ်း

ဒါပေမဲ့ ဒီလိုသာယာလှပတဲ့ကျွန်းနိုင်ငံလေးပေါ်က မြေ အောက်သင်္ချိုင်းဂူထဲမှာ သရဲအခြောက်ကြမ်းတယ် ဆိုတာကိုတော့ လူတွေသိမသိကြပါဘူး။

www.burmeseclassic.com

၂၀ GHOST STORY

(၁၈၀၇)ခုနှစ်ကစလို့ ဘာဘာဒိုးကျွန်းပေါ်က ခရစ်ဘုရားကျောင်းဝင်းထဲမှာရှိတဲ့ ချေ့စံမိသားစု သင်္ချိုင်းမြေအောက်ခန်းထဲမှာ သရဲခြောက်တယ်ဆိုတဲ့သတင်းတွေ လှိုင်လှိုင်ကြီး ကြားလာရတာပါ။

ချေ့စံမိသားစုရဲ့ မြေအောက်ခန်းသင်္ချိုင်းဂူဟာ ဘုရားကျောင်းထဲက တောင်ကုန်းရဲ့ထိပ်မှာ တည်ရှိပါတယ်။ ဘုရားကျောင်းရဲ့ ဝင်ပေါက်ကနေ ကြည့်လိုက်မယ်ဆိုရင် ကာရစ်ဘီယံပင်လယ်ရဲ့ ရေပြင်ကျယ်ကြီးကိုမြင်ရပါတယ်။

ခရစ်ဘုရားကျောင်း သင်္ချိုင်းဟာ ကိုလိုနီခေတ်က တည်ဆောက်ခဲ့တာဖြစ်ပြီး ဘာဘာဒိုးစံကျွန်းရဲ့တောင်ဘက် ကမ်းရိုးတန်းက အိုအီစတင်းနဲ့ဆိုတဲ့ ရွာကလေးနားမှာရှိတာပါ။

မြေအောက်ခန်းသင်္ချိုင်းဂူဆိုပေမဲ့ တစ်ဝက်ကမြေအောက်မှာဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်ဝက်ကတော့ မြေပြင်ပေါ်မှာဖြစ်ပါတယ်။ မြေအောက်သင်္ချိုင်းဂူထဲဆင်းတဲ့ လှေကားကိုတော့ ကျောက်တုံးတွေနဲ့ ထုလုပ်ထားပြီး ယောက်ျားကြီး (၆)ယောက်(၇)ယောက်လောက် တွန်းမှရွေ့နိုင်တဲ့ အပြာရောင် ဧရာမစကျင်ကျောက်ချပ်ကြီးနဲ့ ဂူပေါက်ကို ပိတ်ထားပါတယ်။

ဒီချေ့စံမြေအောက်ခန်းတွေကို မစ္စတာဂျိမ်းစ်အီလီရော့က (၁၇၂၄)ခုမှာ တည်ဆောက်ခဲ့တာပါ။ ရာသီဥတုဒဏ်နဲ့ ဆားငန်ရေစားတဲ့ဒဏ်တွေကြောင့် ဟောင်းနွမ်းယိုယွင်းလာတော့ ဘာဘာဒိုးကျွန်းမှာနေတဲ့ ချေ့စံမိသားစုက (၁၈၀၈)ခုမှာ ပြန်ဝယ်ယူခဲ့ပါတယ်။ ဝယ်တုန်းကတော့ မိသားစုသင်္ချိုင်းအုတ်ဂူလုပ်ဖို့ပါ။

ထိုစဉ်က ချေ့စံမိသားစုဟာ အုတ်ဂူသင်္ချိုင်းကို ထူးထူး

ဆန်းဆန်းကိုယ်ပိုင်ဝယ်လိုက်တာရယ်၊ အိမ်က အခိုင်းအဝေတွေတိုတွန့်တွေလို သဘောထားဆက်ဆံတာရယ်ကြောင့် ဒေသခံတွေက ခန့်ခွဲမြို့ကြပါဘူး။

သရဲအခြောက်ကြမ်းသော ချေ့စံမိသားစု၏ မြေအောက်ခန်းသင်္ချိုင်းဂူ

သင်္ချိုင်းဂူနေရာကို ဝယ်လိုက်တော့ 'မစ္စသွန်မဆင်နာဂေါ့ဒါဒ်' ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးကြီးကိုမြှုပ်ထားတာ တွေ့ရပါတယ်။ သူမကို (၁၈၀၇)ခုက မြှုပ်ထားခဲ့တာလို့ဆိုပါတယ်။ မူလပိုင်ရှင်ဖြစ်တဲ့ မစ္စတာဂျိမ်းစ်အီလီရော့ကိုတော့ ဒီမြေအောက်သင်္ချိုင်းဂူမှာ မြှုပ်နှံထား

www.burmeseclassic.com

တာ မတွေ့ရပါဘူးတဲ့။

ချွေမိသားစုရဲ့ အိမ်ထောင်ဦးစီးဖြစ်တဲ့ ဗိုလ်မှူးကြီး 'သောမတ်စ်ချွေမိ' က မြေအောက်သင်္ချိုင်းဂူထဲက ရှိနှင့်ပြီးသား မစ္စသွန် မဆင်နာဂေါဒါဒါရဲ့ အခေါင်းကို မဖယ်ရှားဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။

ထိုမြေအောက်သင်္ချိုင်းဂူကို ဝယ်ယူပြီးမကြာမီ (၁၈၀၈) မှာပဲ ချွေမိသားစုရဲ့ ရင်ခွင်ပိုက်ကလေးငယ်ဖြစ်တဲ့ မာရီယာချွေမိ ဆုံးပါးသွားလို့ သတ္တုအခေါင်းကြီးထဲမှာထည့်ပြီး ဒီသင်္ချိုင်းဂူထဲမှာ မြှုပ်လိုက်ပါတယ်။

နောက်ထပ်(၄)နှစ်အကြာ (၁၈၁၂)ခုမှာ မာရီယာချွေမိရဲ့ အစ်မရင်းဖြစ်တဲ့ ဒေါ်ကတ်စ်ချွေမိဟာ ထူးဆန်းတဲ့ ဝေဒနာတွေ ခံစားရပြီး ဆုံးပါးသွားပြန်ပါတယ်။ လူပြောသူပြောတွေအရတော့ အဖေဖြစ်သူက ရက်စက်လွန်းလို့ သမီးကလေးက အစာအငတ်ခံပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုအဆုံးစီရင်သွားတာလို့ ဆိုပါတယ်။

ဒေါ်ကတ်စ်ချွေမိကိုလည်း သတ္တုခေါင်းတလားထဲထည့်ပြီး ဒီမြေအောက်သင်္ချိုင်းဂူထဲမှာပဲမြှုပ်ခဲ့ပါတယ်။ အခေါင်းကြီးက လေးလွန်းလို့ ယောက်ျားကြီး(၈)ယောက်လောက် အားနဲ့ထိန်းပြီးချခဲ့ရတယ်လို့ဆိုပါတယ်။

ထို(၁၈၁၂)ခု သြဂုတ်လအရောက်မှာတော့ ဗိုလ်မှူးကြီး သောမတ်စ်ချွေမိတစ်ယောက် သမီးနှစ်ယောက်နောက်ကို လိုက်သွားပါတော့တယ်။ ဖအေကြီးကလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသတ်သေတာလို့ ဆိုကြပါတယ်။ သူ့ရဲ့သတ္တုအခေါင်းတလားရဲ့ အလေးချိန်ချည်းပဲ ပေါင်(၂၄၀)တောင်လေးတာမို့ ယောက်ျားကြီး(၈)ယောက် ကြီးနဲ့ထိန်းပြီးချခဲ့ရပါတယ်။

ရွှေပျားနေသောအခေါင်းများ

ဈာပနပွဲတက်ခဲ့သူတွေရဲ့ အဆိုအရ သောမတ်စ်ချွေမိကို သင်္ချိုင်းဂူထဲမှာ သရဲတစ္ဆေလိုပုံစံကြီးတွေက ကိုယ်ထင်ပြတာကို အံ့ဩဘနန်းတွေ့ခဲ့ကြပါသတဲ့။

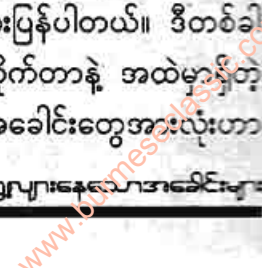
သောမတ်စ်ချွေမိရဲ့ အခေါင်းတလားကြီးကို မြေအောက်သင်္ချိုင်းဂူထဲထည့်စဉ် အထဲမှာ သမီးဒေါ်ကတ်စ်ချွေမိရဲ့ အခေါင်းအခန်းနံရံတစ်ဖက်မှာ အထက်အောက်ပြောင်းပြန်ကြီး ထောင်နေတာကို တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ ထို့အတူ . . ကလေးငယ်လေးရဲ့ အခေါင်းတလားလည်း နံရံမှာထောင်နေပြန်ပါသတဲ့။

ဒီလောက် လေးလံလှတဲ့သတ္တုအခေါင်းတလားကြီးတွေ နံရံမှာထောင်နေဖို့ဆိုတာ တော်ရုံလူအင်အားနဲ့ မလုပ်နိုင်ပါဘူး။ သို့သော် . . မြေအောက်သင်္ချိုင်းဂူပေါက်ဝကို ပိတ်ထားတဲ့ စကျင်ကျောက်ပြားချပ်ကြီးကိုလည်း ဖွင့်ထားတဲ့လက္ခဏာ မတွေ့ရပါဘူး။

မြေအောက်သင်္ချိုင်းဂူထဲက အခေါင်းထဲကအလောင်းတွေလည်း ခြေရာလက်ရာမပျက် ရှိနေဆဲပါပဲ။ ဘယ်လိုမှအဖြေမရှာနိုင်ကြတာကြောင့် လူနောက်တွေလက်ချက်ဖြစ်မှာပဲဆိုပြီး အခေါင်းတွေကို သူ့နေရာတကျပြန်ထားကာ၊ နောက်ထပ်အနှောင့်အယှက်တွေ မပြုလုပ်နိုင်အောင် သင်္ချိုင်းဂူပေါက်ဝကို ပိပြီးတင်းတင်းကျပ်ကျပ်ပိတ်ထားလိုက်ကြပါတယ်။

(၁၈၁၆)ခုအရောက်မှာ မိသားစုဝင် (၁၁)နှစ်သမီးလေး ချားလ်စ်ဘရူးစတားအေမိ ကွယ်လွန်သွားပြန်ပါတယ်။ ဒီတစ်ခါမှာလည်း မြေအောက်သင်္ချိုင်းဂူထဲ ဝင်လိုက်တာနဲ့ အထဲမှာရှိတဲ့ သောမတ်စ်ချွေမိရဲ့ အခေါင်းအပါအဝင် အခေါင်းတွေအားလုံးဟာ

ရွှေပျားနေသောအခေါင်းများ

၃၂ GHOST STORY

တိုတိုသည်သည် ပျံ့ကျနေတာ တွေ့ရပြန်ပါတယ်။

သင်္ချိုင်းဂူပေါက်ဝက ကျောက်ပြားချပ်ကြီးကလည်း ယခင် နည်းတူ ခြေရာလက်ရာမပျက်။ ထို့နောက် ယောက်ျားကြီးတော် တော်များများက အခေါင်းတွေကို သူ့နေရာသို့ပြန်ထားပြီး အဝင် ဝကို ချိတ်ပိတ်လိုက်ပြန်ပါတယ်။

ဒီအကြောင်းအရာတွေဟာ အယူသီးတဲ့ ဒေသခံတွေရဲ့ ပါးစပ်ဖျားကို ရောက်သွားပါတော့တယ်။ အောက်လမ်းနည်းနဲ့လုပ် တာ၊ ပုဏ္ဏတိုက်တာ ဆိုပြီး တီးတိုးတီးတိုးနဲ့ ပြောလာကြပါတယ်။ အခေါင်းတွေက သရဲခြောက်တယ်၊ ကျိန်စာတိုက်တယ်လို့လည်း ဆိုကြပါသေးတယ်။

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောဆိုနေကြတဲ့ဇာတ်လမ်းတွေ အနက် ထူးခြားတဲ့တစ်ခုကတော့ မြင်းစီးလာတဲ့မိန်းမတစ်ယောက် ဟာ မြေအောက်သင်္ချိုင်းဂူနားကဖြတ်သွားတော့ မချီမဆုံအော် ဟစ်သံတွေ၊ ညည်းတွားသံတွေကို အတိုင်းသားကြီး ကြားလိုက်ရ တယ်လို့ဆိုပါတယ်။

ထိုအခါ စီးနေတဲ့မြင်းဟာ အတော်ထိတ်လန့်သွားပြီးတော့ ပါးစပ်ကအမြှုပ်တွေ တစ်စီကျလာပါတယ်။ နောက်တော့ ကျော ပေါ်ကမိန်းမကို ကိုယ်ပေါ်ကနေ ခါချပြီး ထွက်ပြေးသွားပါသတဲ့။ နောက်နေ့ရောက်တော့ အနီးအနားရွာက မြင်းတော်တော်များ များဟာ အလိုလို ရူးသွပ်ကုန်ကြပါတယ်တဲ့။ ထိုမြင်းတွေဟာ သတိလက်လွတ်ပုံစံနဲ့ ပင်လယ်ထဲ အတင်းပြေးဆင်းကြလို့ ရေနစ် သေကုန်ကြပါတော့တယ်။

မြေအောက်ခန်းကို နောက်ထပ်နှစ်ကြိမ်တိတိ ထပ်ဖွင့်ခဲ့ရ

ရွှေပျားနေသောအခေါင်းပျား

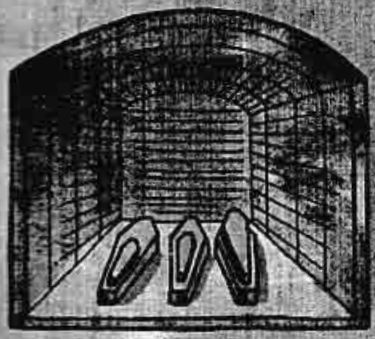
မြေအောက်ခန်းသင်္ချိုင်းဂူထဲက သတ္တုခေါင်းတလားပျား

ရွှေပျားနေသောအခေါင်းပျား

၃၄ GHOST STORY

ပါသေးတယ်။ (၁၈၁၆)ခုမှာ ဆင်မြူရယ်ဘရူစတာနဲ့ (၁၈၁၉)ခုမှာ သောမတ်စ်ကလပ်ခံတို့ သေဆုံးခဲ့ကြလို့ပါ။ နှစ်ကြိမ်စလုံးမှာလည်း အထဲမှာရှိတဲ့ အခေါင်းကြီးတွေဟာ ဟိုရောက်သည်ရောက်ဖြစ်နေ တာကို တွေ့ကြရပါတယ်။

BEFORE:

...and AFTER

မြေအောက်ခန်းသင်္ချိုင်းဂူထဲက အခေါင်းများနေရာရွေ့နေပုံကို မှတ်တမ်းရေးသွဲထားပုံ သို့သော်ထူးဆန်းတာတစ်ခုကတော့ မြေအောက်သင်္ချိုင်းဂူ ထဲမှာပထမဆုံးတွေ့ရှိတဲ့ မစ္စသော်မဆင်နာဂေါ့ဒါဒ်ရဲ့ သစ်သားအ ခေါင်းကြီးကတော့ ဘယ်အချိန်ဝင်ဝင် နေရာမရွေ့ဘဲ သူ့မူလနေ ရာမှာပဲ တည်ရှိနေခြင်းပါပဲ။
ထို့အပြင် ဒီလောက်ပြောင်းဆန်အောင် နေရာတွေခဏ ခဏရွေ့နေတဲ့ ချွေစ်မိသားစုရဲ့ သတ္တုအခေါင်းတလားကြီးတွေနဲ့ ထိခိုက်မိခြင်းမရှိတာကလည်း ထူးခြားမှုပါပဲ။
နောက်ဆုံးမှာတော့... ရွှေ့လျားနေတဲ့ အခေါင်းတွေရဲ့သ တင်းဟာ ဘာဘာဒိုးစ်ကျွန်းရဲ့ မြို့တော်ဝန်ရဲ့နားကို ရောက်သွားပါ

ရွှေ့လျားနေသောအခေါင်းများ

GHOST STORY ၃၅

ဆော့တယ်။ ထို့ကြောင့် သောမတ်စ်ကလပ်ခံရဲ့ ဈာပနကို တက် ဆောက်ခဲ့တဲ့ မြို့တော်ဝန်ဟာ ဒီဆန်းပြားတဲ့အဖြစ်အပျက်တွေကို နှိပ်တိုင်မြင်တွေ့ခဲ့ပါတယ်။ မြို့တော်ဝန်က သင်္ချိုင်းကို အသေး စိတ်စစ်ဆေးဖို့ အထောက်အထားတွေ ရနိုင်သမျှရှာဖို့ အမိန့်ထုတ် ပြန်ခဲ့ပါတယ်။ စုံစမ်းတွေ့ရှိချက်ကတော့... .

“မြေအောက်သင်္ချိုင်းဂူရဲ့ ကြမ်းပြင်အောက်မှာ ဥမင်လိုဏ် ခေါင်းတွေ ဒါမှမဟုတ် ဝင်ပေါက်တွေမရှိပါဘူး။ ကြမ်းပြင်ကလည်း ညီညီထည်ညီ အခိုင်အမာလုပ်ထားတာပါ။ အက်ရာတွေဘာတွေ ကလည်းမရှိပါဘူး။ နံရံတွေစစ်ဆေးကြည့်တော့လည်း တောင့် တောင့်တင်းတင်းရှိနေဆဲဖြစ်ပြီး ကျိုးနေပဲ့နေတာတွေလည်း မရှိ ပါဘူး။ ဘေးနံရံတွေ၊ ခေါင်မိုးနဲ့ကြမ်းခင်းတွေအားလုံးလည်း ခိုင်ခံ့ ထိတ်ပုံများတော့ ကျောက်တုံးကျောက်ပြားကြီးတွေနဲ့ ထုလုပ်ထား သလား မှတ်ရပါတယ်”လို့ တင်ပြခဲ့ကြပါတယ်။

မြေအောက်ခန်းတွေကို ခဲရာခဲဆစ်စစ်ဆေးအပြီးမှာတော့ နေရာရွေ့နေတဲ့အခေါင်းတွေကို မူလနေရာမှာ အသီးသီးမှာပြန် ထားပြီး နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်မဖြစ်အောင် သေသေချာချာစီမံခဲ့ပါ တယ်။ မြို့တော်ဝန်ကလည်း သင်္ချိုင်းဂူပေါက်ဝက စကျင်ကျောက် ပြားကြီးတွေကို အင်တန်အသေပိတ်ပြီး ဘီလပ်မြေအသားထဲကို သွေ့လျက်စွပ်တံဆိပ် ခတ်နှိပ်လိုက်ပါတယ်။

အထူးအစီအစဉ်အနေနဲ့ သင်္ချိုင်းဂူအတွင်းခန်းကြမ်းပြင် သေါ်မှာ တစ်ခန်းလုံး သဲဖြူတွေခင်းထားလိုက်ပါတယ်။ တစ်စုံတစ် သောက်ဝင်ခဲ့မယ်ဆိုရင် အထောက်အထားကျန်ခဲ့အောင်လို့ပါ။
နောက်(၈)လအကြာမှာတော့ မြို့တော်ဝန်က ဘာတွေ

ရွှေ့လျားနေသောအခေါင်းများ

၃၆ GHOST STORY

များထူးခြားသေးလဲလို့ သိချင်လို့ မြေအောက်သင်္ချိုင်းဂူထဲ ပြန်ဝင်ကြည့်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။

မြို့တော်ဝန် လက်အောက်ငယ်သားတွေခြံရံပြီး ရောက်လာတဲ့အခါ သင်္ချိုင်းဂူပေါက်ဝက အင်္ဂါတစ်ဖက်ထားတာတွေလည်း ခြေရာလက်ရာမပျက်၊ လက်စွပ်တံဆိပ်လည်း ပုံမပျက်၊ သံသယဖြစ်စရာလည်းလည်း ဘာတစ်ခုမှမတွေ့ရတာကြောင့် စိတ်သက်သာရာ ရသွားကြပါတယ်။

သို့သော် ပိုသေခြာအောင် မြေအောက်ခန်းသင်္ချိုင်းဂူထဲ ပြန်ဖွင့်ဝင်ကြည့်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ သင်္ချိုင်းဂူပေါက်ဝကို ဖွင့်လိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ ဘာမှမဖြစ်နိုင်ပါဘူးလို့ ထင်ထားတာတွေ တလွဲဖြစ်နေတာကို တွေ့လိုက်ရပါတော့တယ်။

သောမတ်စ်ချေ့စ်ရဲ့အခေါင်းက စကျင်ကျောက်ပြားကြီးက ကာထားတဲ့ ဝင်ပေါက်ကြီးနားရောက်နေတာကြောင့် အပေါက်ထဲ ပိတ်ထားသလိုမျိုးတောင် ဖြစ်နေပါတယ်။ လေးလံလှတဲ့ အခေါင်းကြီးကို ယောက်ျားကြီးတွေအများကြီးရဲ့အားနဲ့ တွန်းရွှေ့လိုက်ဝင်လို့ရပါတော့တယ်။

အထဲကိုလှမ်းကြည့်အပြီးမှာတော့ အားလုံးကြက်သေသေသွားပါတော့တယ်။ အခေါင်းတွေအားလုံးဟာ ထုံးစံအတိုင်း ဖရိုဖရဲဖြစ်နေပြန်ပါတယ်။ အခုတစ်ကြိမ်မှာတော့ အရင်တုန်းက ထက်တောင် ပိုဆိုးနေပါတယ်။ အချို့အခေါင်းကြီးတွေဆိုရင် တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ထပ်များတောင်နေပါသေးတယ်။ ကလေးမလေး မာနီအန်းနဲ့ရဲ့ အခေါင်းဆိုရင် နံရံနဲ့ပြင်းပြင်းထန်ထန်ဆောင့်မိထားလို့ ထောင့်တစ်ထောင့်မှာ ပဲ့ရွဲ့လို့တောင် နေပါတယ်။

GHOST STORY ၃၇

ခင်းထားတဲ့သဲဖြူပေါ်မှာတော့ ဘာခြေရာမျှမတွေ့ရပါဘူး။ ရေဝင်တဲ့လက္ခဏာတွေ၊ အခြားအနှောင့်အယှက်လုပ်ထားတဲ့လက္ခဏာတွေလည်း မတွေ့ရပါဘူး။ သဲတွေ၊ ကြမ်းပြင်နဲ့ နံရံတွေအားလုံးလည်း မူလအတိုင်း ခြောက်ခြောက်သွေ့သွေ့ရှိနေဆဲပဲ။ ဒီတော့ တံခါးကိုမဖွင့်ဘဲ ဝင်ထားတာလို့ပဲ အဖြေထုတ်ရတော့မှာပါပဲ။

အဲဒီအချိန်တုန်းက ဘာဘာဒိုးကျွန်းအောက်လွှတ်တော်အမတ် နသန်လူးကပ်စ်ကလည်း “ကျွန်တော် နံရံတွေ၊ ဝင်ပေါက်ကြီးနဲ့ မြေအောက်ခန်းရဲ့အခြားနေရာတိုင်းကို သေသေချာချာစစ်ဆေးကြည့်ပြီးပါပြီ။ ပန်းရံသမားတစ်ယောက်လည်း ကျွန်တော့်အဖွဲ့မှာတင် အောက်ခြေနေရာအနံ့ကို တူနဲ့လိုက်ထုကြည့်တာပဲ။ သူ့နေတဲ့နေရာ တစ်နေရာမျှမရှိပါဘူး။ ဒီလောက်လေးတဲ့ အခေါင်းကြီးတွေ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး နေရာရွေ့နေတယ်ဆိုတာကတော့ ကျွန်တော်လည်းမပြောတတ်ဘူး။ လူသေတွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့နေရာတွေဆိုရင် ကြောက်စရာကောင်းတယ်လို့ အယူသီးကြတော့ သူ့ဒိုးသူ့ဂှက်တွေလည်းဝင်ဖို့ စိတ်တောင်ကူးမှာမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်ပြောနိုင်တာကတော့ ဒါတွေတကယ်ဖြစ်ပျက်ခဲ့တယ် ဆိုတာလောက်ပါပဲ။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း မျက်မြင်သက်သေတွေကတော့ တစ်ယောက်အပါအဝင်ပဲလေ”လို့ ဆိုပါတယ်။

မဖြစ်နိုင်တာတွေကို မြင်ရပြီးတဲ့အဆုံးမှာတော့ မြို့တော်ခန်းလည်း မြေအောက်သင်္ချိုင်းဂူကို လေ့လာစမ်းစစ်နေမှုကို ရပ်ဆိုင်းခဲ့ရပါတယ်။ ဟိုဟိုသည်သည် ပြန်ကျနေတဲ့အခေါင်းတွေကိုလည်း ခရစ်ဘုရားကျောင်း သင်္ချိုင်းထဲမှာ အုတ်ဂူတစ်ခုစီခွဲပြီး မြှုပ်ဖို့

အမိန့်ပေးခဲ့ပါတယ်။

ချွေစံသင်္ချိုင်းဂူထဲမှာလည်း နောက်အလောင်းတွေထပ် မမြှုပ်ဖို့လည်း အမိန့်ထုတ်ပြန်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုလုပ်ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း ဘာသတင်းမှ ထပ်မကြားရတော့ပါဘူး။ အလောင်းတွေကို နေရုံး ခွဲပြီး မြှုပ်လိုက်တာ မှန်တယ်လို့ဆိုရမှာပါ။

ချွေစံမိသားစုသင်္ချိုင်းဟာ ယနေ့အထိ ယခင်အတိုင်းပဲ ဆက်ရှိနေခဲ့ပါတယ်။ ချွေစံမိသားစုသင်္ချိုင်းထဲမှာ ဒီလိုအဖြစ်အပျက်တွေ ဘာကြောင့်ဖြစ်ခဲ့ရတယ်ဆိုတာ ထင်ကြေးနဲ့ပြောကြား တွေ့ကလည်း အများကြီးပါ။

သရဲတစ္ဆေတွေ ကစားတာလို့ ပြောတဲ့သူတွေကပြောကြ သလို၊ မြေအောက်သင်္ချိုင်းဂူထဲမှာ ပထမဆုံးတွေ့ရှိတဲ့ မစ္စသော်မ ဆင်နာဂေါ့ဒါဒ်ဟာ သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ပါလို့ ဆိုတဲ့သူတွေလည်း ရှိပါတယ်။

နမ္မိလျှင်လှုပ်လို့ဖြစ်ရတာပါလို့ ပြောရအောင်လည်း အ နီးအနားက သင်္ချိုင်းဂူတွေထဲက အခြားအခေါင်းတွေကျတော့ ဘာ လို့ဒီအတိုင်းပဲရှိနေတာလဲ။ ရေကြီးလို့ဖြစ်တာပါလို့ ဆိုရအောင်က လည်း အခေါင်းကြီးတွေက လေးလွန်းအားကြီးလို့ ရေပေါ်ပေါ် စရာအကြောင်း မရှိပြန်ပါဘူး။ ရေဝင်ထားတဲ့လက္ခဏာလည်း မ တွေ့ရဘူး။ ဂေါ်ဒါဒ်ရဲ့ သစ်သားအခေါင်းက နေရာတောင် မရွေ့ ပါဘူး။

အချို့ကတော့ ဒီသတင်းတွေဟာ ချွေစံကပြောရင်း ဖြစ် လာတာပါလို့ ဆိုကြပါတယ်။ လက်တွေ့ကျလွန်းသူတွေကလည်း ဒါတွေဟာ လုပ်ကြံပြောဆိုတာသက်သက်ပါ။ ဒီဒေသရဲ့ ဒဏ္ဍာရီ

ဒါမှမဟုတ် လိုမိုလုံးတွေသာ ဖြစ်ရမယ်လို့ ကောက်ချက်ချပါ ဘယ်။ ဘယ်သူတွေက ဘယ်လိုပြောပြော ဒီခေါင်းခြောက်စရာ ကောင်းလှတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေဟာ ချွေစံမိသားစုသင်္ချိုင်းမှာ အမှန်ကတယ် ဖြစ်ပွားခဲ့တယ်ဆိုတာကိုတော့ ဘယ်သူမှမငြင်းနိုင် ပါဘူး။ မြေအောက်ခန်း မှောင်မှောင်မည်းမည်းကြီးထဲမှာ ဖြစ်ပွား ခဲ့တဲ့ ဒီဆန်းကြယ်လှတဲ့အဖြစ်အပျက်တွေအတွက် ဘယ်သူမျှ စိတ် ခကျနပ်လောက်စရာအဖြေကို မပေးနိုင်သေးလို့ အဖြေမရှိတဲ့ပုစ္ဆာ အဖြစ် ယနေ့ထက်တိုင် ရှိနေဆဲပါ။ နောင်ကိုလည်း ဘယ်တော့မှ သီလာမှာမဟုတ်ပါဘူး။

ထို့အပြင် မကျွတ်မလွတ်သေးတဲ့ သရဲတစ္ဆေတွေရဲ့ အော် ဘစ်ညည်းညူသံတွေကတော့ မြေအောက်ခန်းသင်္ချိုင်းဂူထဲမှာ အဆက်မပြတ် ပဲ့တင်ထပ်နေမှာ အသေအချာပဲဖြစ်ပါတော့တယ်။

Moving Coffins of Barbados

www.burmeseclassic.com

ရှုံ့ထားသော ဦးခေါင်းများ

Shrunken Head

ရှုံ့ထားတဲ့ဦးခေါင်းဆိုတာ ဘာလဲလို့မေးရင်ဖြင့် အထူး
ဘလည် ပြုပြင်စီရင်ထားတဲ့ လူဦးခေါင်းစစ်စစ်တွေ ဖြစ်ပါတယ်လို့
ပြန်ဖြေရမှာပါ။ ထိုကဲ့သို့ ရှုံ့ထားသော ဦးခေါင်းတွေကို အောင်ပွဲ
အထိမ်းအမှတ်ပစ္စည်းအဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ ရိုးရာဓလေ့အ
သော်လည်းကောင်း၊ အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ရန်အတွက်လည်း
ကောင်း အထူးတလည် ပြုလုပ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ရှုံ့ထားတဲ့ဦးခေါင်းတွေအတွက် ကမ္ဘာတစ်လွှားက နေရာ
ဒေသတော်တော်များများမှာ လူဦးခေါင်းကို အမဲလိုက်ခြင်းတွေ
ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ဖူးပါတယ်။ သို့သော် အမေဇုန်အမြစ်မ်းသစ်တော
အနောက်မြောက်ဒေသက ဂျီဘာရွန်မျိုးနွယ်စုတွေရဲ့ ဦးခေါင်းကိုရှုံ့

www.burmeseclassic.com

ဂျီဘာဂွန်မျိုးနွယ်စုဝင်တစ်ဦး

ပစ်တဲ့ ခလေးထုံးစံကျင့်သုံးမှုကိုသာ သေသေချာချာ မှတ်တမ်းတင်ထားနိုင်ပါသေးတယ်။

ထိုမျိုးနွယ်စုတွေကတော့ ရှုဝါ၊ အချူဝါ၊ ဟွမ်ဘီဆာနဲ့ အဂ္ဂါရူနာ . . စတဲ့ လူမျိုးတွေပါဝင်ပြီး . . အီကွေဒေါနဲ့ ပီရူးနိုင်ငံတွေမှာ နေထိုင်ကြပါတယ်။

အချို့လူမျိုးစုတွေဟာ သူတို့ရဲ့ ပုံမှန်မဟုတ်တဲ့ ထူးခြားတဲ့ အပြုအမူအလေ့အထတွေကြောင့် ကျန်လူမျိုးတွေကို ဆွဲဆောင်နိုင်စွမ်းရှိသလို၊ မောင်းထုတ်နိုင်စွမ်းလည်းရှိတယ်ဆိုတာကတော့ အမှန်ပါပဲ။ ဦးခေါင်းတွေ အမဲလိုက်တယ်ဆိုတဲ့ ခလေးထုံးစံဟာလည်း ဒီလိုအပြုအမူအမျိုးအစားထဲကို လွယ်လွယ်ကူကူထည့်သွင်းနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းလုံးမှာ ဦးခေါင်းအရှာထွက်တဲ့ အလေ့အထကို လူမျိုးပေါင်းများစွာ ကျင့်သုံးလာခဲ့ကြတာ ရှေးပဝေသဏီခေတ်ကစလို့ ယနေ့(၂၁)ရာစုအထိတိုင် ဖြစ်ပါတယ်။

လူဦးခေါင်းကိုအမဲလိုက်ခြင်းဆိုတဲ့ ဝေါဟာရ အသုံးအနှုန်းကို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရမယ်ဆိုရင်တော့ ကျဆုံးသွားတဲ့ရန်သူတစ်ယောက်ရဲ့ ဦးခေါင်းကို ဖြတ်ယူပြီးနောက် ကြာရှည်ခံအောင် စီရင်ထားသည့် ကျင့်သုံးမှုလို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။

ဒါဖြင့်ရင် အောင်နိုင်တဲ့သူတွေက ရှုံးနိမ့်သူရဲ့ဦးခေါင်းတွေကို ဘယ်လိုဘယ်ပုံ ယူကြပါသလဲ . . . ။ ဦးခေါင်းအရှာထွက်တယ်ဆိုတာ လူသားတွေ တိရစ္ဆာန်တွေရဲ့အသားကို စတင်စားသောက်တဲ့အချိန်နဲ့ တစ်ပြိုင်တည်းဖြစ်လာခဲ့တယ်လို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။

ဦးခေါင်းဆိုတာ လူရဲ့ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးကို အဓိကအ

၄၄ GHOST STORY

ဆုံးအဖြတ်ပေးနိုင်တဲ့ အစိတ်အပိုင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဦးခေါင်းဖြတ်တာဟာ ဖမ်းဆီးရမိတဲ့ရန်သူကို အကြမ်းဖက်တဲ့လုပ်ရပ်ဖြစ်သလို စော်ကားတဲ့လုပ်ရပ်လို့လည်း လူအများက ယုံကြည်လက်ခံထားပါတယ်။

များသောအားဖြင့်ကတော့... အသက်ဝိညာဉ်ဆိုတာ ဦးခေါင်းမှာတည်ရှိတယ်လို့ ရှေးအခါကယူဆခဲ့ကြတာပါ။ ဒီလိုယူဆထားကြလို့လည်း ရန်သူတစ်ယောက်ရဲ့ ဦးခေါင်းကိုဖြတ်ယူနိုင်လိုက်တာဟာ ရန်သူတစ်ဖွဲ့လုံးရဲ့အင်အားကို ချိနဲ့စေနိုင်တယ်လို့ ယုံကြည်ခဲ့ကြတာဖြစ်မှာပါ။

ခေါင်းဖြတ်တဲ့ လူ့အသိုက်အဝန်းအဖွဲ့အစည်းတွေမှာဆိုရင် ခေါင်းဖြတ်ယူတာကို လူသားတို့ရဲ့ ဘာသာရေးအယူအဆတစ်ခုအဖြစ် ကျင့်သုံးကြပြီး ဒီလိုလုပ်နိုင်ပြီဆိုရင် ကလေးဘဝကနေ အရွယ်ရောက်လူလားမြောက်ပြီလို့ မှတ်ယူကြခြင်းပါပဲ။

ငယ်ရွယ်တဲ့ယောက်ျားတွေဟာ ဒီလိုမျိုး အောင်အောင်မြင်မြင်မလုပ်နိုင်သေးရင် အိမ်ထောင်ပြုလို့ မရနိုင်သေးပါဘူးတဲ့။ အောင်မြင်တဲ့ မနုဿမုဆိုးတွေကတော့ ဦးခေါင်းတွေကို အောင်မြင်မှုတွေလို့ အခိုင်အမာဆိုကြပြီး၊ သူနဲ့ သူ့ရဲ့မျိုးနွယ်စုတစ်ခုလုံးရဲ့ အောင်မြင်ကျော်ကြားမှုကို ထူးထူးခြားခြား မြင့်တက်လာစေနိုင်တယ်ဆိုတဲ့အယူနဲ့ အလှူချိတ်ဆွဲပြသထားလေ့ရှိပါတယ်။

ဒါ့အပြင် လက်ရှိရန်သူတွေနဲ့ အနာဂတ်ရန်သူတွေကို အကြီးအကျယ်ကြောက်လန့်သွားစေနိုင်ခြင်းဆိုတဲ့ အပိုဆုကိုလည်း ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ကြီး ရရှိစေနိုင်မှာလည်း ဖြစ်တယ်လို့ယူဆကြပါသတဲ့။

ဒီလိုကျင့်သုံးနိုင်တဲ့ လူမျိုးစုတွေဟာ တကယ့်ကိုလျှမ်းလျှမ်း

ဦးခေါင်းများကို ဆုတံဆိပ်သဖွယ် စုဆောင်းထားသည့် ဂျီဘာဂွန်မျိုးနွယ်စု

တောက်အောင်မြင်မှုတွေ မကြာခဏရရှိနေတယ်လို့ ယူဆကြပါတယ်။ ထိုလူမျိုးစုတွေရဲ့ ဦးခေါင်းအမဲလိုက်ခြင်းဆိုတဲ့ ဓလေ့ထုံးစံဟာ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းစေတာမို့ ထိုမျိုးနွယ်စုတွေဆီမှာရှိတဲ့ ပစ္စည်းပစ္စယတွေဟာ ကမ္ဘာတစ်လွှားက ရှေးဟောင်းပစ္စည်း စုဆောင်းသူတွေအတွက် တကယ့်ကိုလိုချင်စရာ ကောင်းလှပါတယ်။

ဦးခေါင်းအမဲလိုက်ခြင်းဟာ ဦးခေါင်းဖြတ်ယူပြီးရရှိလာတဲ့ ပစ္စည်းပစ္စယတွေအထိ သက်ရောက်မှုရှိလာပါတယ်။ ဒီလိုလုပ်တာဟာ ပစ္စည်းပစ္စယတစ်ခုတည်းသက်သက်ကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်သလို၊ ဦးခေါင်းဖြတ်ယူတဲ့ အသိုက်အဝန်းမှာရှိတဲ့ စစ်အောင်နိုင်သူတွေနဲ့ သူတို့ရဲ့မိသားစုတွေရဲ့ အဆင့်အတန်းကိုလည်း တစ်နည်းတစ်ဖုံဖော်ပြဖို့လည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

မျိုးနွယ်စုအဖွဲ့အစည်းတွေရဲ့ တန်ဆာဆင်ပစ္စည်းတွေက သူတို့ရဲ့ ရဲရင့်ပြောင်မြောက်တဲ့လုပ်ရပ်တွေ၊ လူမှုအဆင့်အတန်း၊ ဥစ္စာခန့်၊ မျိုးနွယ်စုအမည်ကိုဂုဏ်တက်ခြင်း စတာတွေကို ကိုယ်စားပြုပါသတဲ့။ ဒီလိုတန်ဆာဆင်ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတွေထဲမှာ လက်နက်တွေ၊ ထွင်းထုထားတဲ့ပစ္စည်းတွေ၊ ယက်လုပ်ထားတဲ့ပစ္စည်းတွေ၊ ဦးခေါင်းကိုတန်ဆာဆင်တဲ့ပစ္စည်းတွေ၊ လက်ဝတ်ရတနာပစ္စည်းတွေနဲ့ တစ်ခါတလေမှာ ဦးခေါင်းခွံတွေ ပါဝင်ပါတယ်။

ဦးခေါင်းဖြတ်ယူတဲ့ အလေ့အထကို ယနေ့ခေတ်အခါထက်စာရင် ရှေးခေတ်အခါတွေတုန်းက ပိုမိုကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်ကျင့်သုံးခဲ့ပါတယ်။ (၁၉)ရာစုအစပိုင်းမှာ ကိုလိုနီနယ်ချဲ့ဥပဒေကျင့်သုံးမှု ကျယ်ပြန့်လာမှုနဲ့အတူ ခရစ်ယာန်သာသနာပြုအဖွဲ့တွေရဲ့ အဆက်မပြတ်နိုးကြားမှုတွေကြောင့် ဦးခေါင်းဖြတ်ယူတဲ့လူမျိုးတွေရဲ့ အရေအတွက်ကို အကြီးအကျယ် လျော့ကျလာစေခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုမျိုးနွယ်စုတွေဟာ လက်တစ်ဆုပ်စာမျှသာရှိပြီး တောင်အမေရိက၊ မြန်မာ၊ အိန္ဒိယနိုင်ငံက အာသံပြည်နယ်၊ ထိုင်ဝမ်၊ ဖိလစ်ပိုင်၊ မလေးရှားကုန်းမြင့်ဒေသနဲ့ အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံတွေက ဖြစ်ပါတယ်။

ယနေ့ခေတ်သစ်ကာလတွေမှာတော့ လူဦးခေါင်းကို ရှုံ့ပစ်ခြင်းဆိုတဲ့ ရှေးဟောင်းအတတ်ပညာကို ကျင့်သုံးနေတဲ့ အုပ်စုဆိုတာ တစ်ခုတည်းပဲရှိတော့တယ်လို့ သိထားကြပါတယ်။

ဒီအုပ်စုထဲမှာပါတာတွေကတော့ အီကွေဒေါ၊ ပီရူးနဲ့ အမေရိကန်တောနက်ကြီးထဲမှာနေထိုင်ကြတဲ့ ဂျီဟရွန် အင်ဒီးယန်းတွေပဲဖြစ်ပါတယ်။ ရှုဂါလူမျိုးတွေဟာ အီကွေဒေါနဲ့ပီရူးနိုင်ငံတွေက ဒေသခံတိုင်းရင်းသားလူမျိုးတွေဖြစ်ပြီး ဂျီဟရွန်လူမျိုးတွေရဲ့ မျိုး

နယ်စုဝင်တွေဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ မာရာနွန်မြစ်ရဲ့ အထက်ပိုင်းဒေသတွေမှာနေထိုင်ကြတဲ့ အမေရိကန်မျိုးနွယ်တွေပါပဲ။

သူတို့ရဲ့ကျင့်သုံးမှုက အရေပြားကိုကြာရှည်ခံအောင် ပြုပြင်စီရင်တာဖြစ်ပြီး ဦးခေါင်းအရွယ်အစားကို လိမ္မော်သီးအကြီးစားအရွယ်လောက်အထိ ရှုံ့ချတာပဲဖြစ်ပါတယ်။

လိမ္မော်သီးအကြီးစားအရွယ် ရှုံ့ထားသည့်လူဦးခေါင်း

www.burmeseclassic.com

စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းတာကတော့ သူတို့ဒေသတွေကို အနောက်နိုင်ငံသားတွေရောက်လာကြတော့(အထူးသဖြင့် ဥရောပတိုက်သား) ဦးခေါင်းအမဲလိုက်ခြင်းဟာ သိသိသာသာကို တိုးလာပါတယ်။ အကြမ်းဖက်မှု တိုက်ခိုက်မှုတွေ ပိုများလာပြီး ရှုံ့ထားတဲ့ ဦးခေါင်းတွေပြုလုပ်ကာ စူးစမ်းလေ့လာသူ အနောက်နိုင်ငံသားတွေဆီပေးပို့ပြီး လက်နက်ခဲယမ်းတွေနဲ့ ဖလှယ်ကြပါတယ်။

ရှုပါလူမျိုးတွေရဲ့ ရှုံ့ထားတဲ့ ဦးခေါင်းတစ်လုံးကို အောင်စဖို့က ပြတိုက်မှာ ပြသထားသလို... ဖလော်ရီဒါပြည်နယ်၊ ဝိစကော့စ်အော်ဂတ်စတင်းမှာရှိတဲ့ ပြတိုက်မှာလည်း ပြသထားပါတယ်။

ပြတိုက်ထဲက ရှုံ့ထားသည့် လူဦးခေါင်းများ

ရှုံ့ထားသော ဦးခေါင်းများ

ဦးခေါင်းရှုံ့တဲ့လုပ်ငန်းစဉ်ကတော့ ဦးခေါင်းကနေ ဦးခေါင်းအရိုးကိုထုတ်ယူပါတယ်။ လည်ပင်းအနောက်ဘက်နားကနေ ခွဲစိတ်ပြီးတဲ့နောက်၊ ဦးခေါင်းခွဲက အရေပြားတွေနဲ့ အသားတွေအားလုံးကို ဖယ်ထုတ်ရပါတယ်။ အနီရောင်ရှိတဲ့ အစေ့တွေကို မျက်ခွံအောက်နားမှာထည့်ပြီး မျက်ခွံကိုအပ်နဲ့ချုပ်ပြီး ပိတ်ရပါတယ်။ ပါးစပ်ကိုတော့ အုန်းပင်အလက်က ထုတ်ယူထားတဲ့ အရိုးတံ(၃)ချောင်းနဲ့ တွဲချည်ရပါတယ်။ ဦးခေါင်းအသားထဲမှာရှိတဲ့ အဆီတွေကိုတော့ ဖယ်ထုတ်ပစ်ရပါတယ်။ ပြီးတော့ ပုံမပျက်စေဖို့အတွက် သစ်သားနဲ့လုပ်ထားတဲ့ အလုံးတစ်လုံးကို ထိုးထည့်ရပါတယ်။

သဘာဝဆိုးဆေးပါတဲ့ သစ်ဥသစ်ဖုအမျိုးအစားအချို့ကို ထည့်ဖြုတ်ထားတဲ့အရည်ထဲမှာ အသားတွေကိုထည့်ပြီး ပြုတ်ရပါတယ်။ နောက်တော့ ဦးခေါင်းကို ကျောက်ခဲပူတွေ၊ သဲပူတွေအသုံးပြုပြီး ခြောက်သွေ့အောင်လုပ်ရပါတယ်။ တစ်ချိန်တည်းမှာ လူဦးခေါင်းပုံသဏ္ဍာန် မပျက်စေဖို့အတွက် ပုံလည်းသွင်းပေးရပါတယ်။ နောက် အသားတွေကို ကျောက်မီးသွေး ပြာတွေနဲ့ပွတ်ချပါတယ်။ အလှဆင်တဲ့အစေ့တွေနဲ့ ဦးခေါင်းမှာအလှဆင်ပါတယ်။

ဦးခေါင်းကိုရှုံ့တဲ့လေ့ထုံးစံမှာ အရေပြားကို ပြာတွေနဲ့မထားရင် ဝိညာဉ်ထွက်မသွားနိုင်ဘူးလို့ ယူဆကြပါတယ်။ ရှုံ့ထားတဲ့ဦးခေါင်းတွေမှာ အောက်မေးရိုးအစွန်းကို ဖြတ်ထုတ်ခြင်း၊ မျက်နှာပုံစံကိုပြုပြင်ခြင်း၊ နဖူးဘေးနှစ်ဖက်ကို ရှုံ့ပစ်ခြင်း စတာတွေလုပ်ထားပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ရှေးခေတ် ဦးခေါင်းရှုံ့တဲ့လုပ်ငန်းစဉ်ပါ။

ရှုပါနဲ့ အချုပ်ပါလူမျိုးတွေဟာ ဦးခေါင်းရှုံ့အပြီးမှာတော့

ရှုံ့ထားသော ဦးခေါင်းများ

အရေးပါလှတဲ့ ဘာသာရေးလုပ်ငန်းစဉ်တွေ အစဉ်လိုက်လုပ်လေ့ ရှိကြပါသေးတယ်။

ဦးခေါင်းကို ရှုံ့ဖို့ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရတဲ့ ဓလေ့ထုံးစံကျင့်သုံးမှု ဟာ မူလကတော့ ဘာသာရေးအထွတ်အမြတ် လုပ်ငန်းစဉ်ဖြစ်ပါတယ်။ ရန်သူတစ်ယောက်ရဲ့ ဦးခေါင်းကို ရှုံ့လိုက်နိုင်မယ်ဆိုရင် ရန်သူရဲ့ စိတ်ဓာတ်အင်အားကို ထိန်းချုပ်နိုင်စေပြီး အောင်နိုင်သူ အလိုရှိတဲ့အတိုင်း ရန်သူရဲ့ ဝိညာဉ် ဆောင်ရွက်လာစေနိုင်တယ်လို့ ယူဆကြပါတယ်။ ဒါ့ပြင် ရန်သူရဲ့ ဝိညာဉ်က လက်စားပြန်မချေနိုင် အောင် ကြိုတင်ကာကွယ်ခြင်းလည်း ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

ရှုံ့ထားတဲ့ ဦးခေါင်းရောင်းဝယ်ခြင်း

(၁၉) ရာစုနှောင်းပိုင်းကာလတွေမှာ ဥရောပသားတွေနဲ့ အမေရိကန်နိုင်ငံသားတွေဟာ ဂျီဗာရွန်လူမျိုးစုတွေနဲ့ သူတို့ရဲ့ ထူးဆန်းတဲ့ ဓလေ့ထုံးစံတွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေကြားသိတော့ ဘယ်လိုများဖြစ်မလဲလို့ သိချင်ကြတာကြောင့် ရှုံ့ထားတဲ့ ဦးခေါင်းတွေကို စတင်ဝယ်ယူလာကြပါတယ်။

(၁၉၃၀) ပြည့်လွန်နှစ်တွေတုန်းက ဦးခေါင်းခွဲတစ်လုံးကို အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၂၅) ဒေါ်လာပေးရပါတယ်။ အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာတော့ ရှုံ့ထားတဲ့ ဦးခေါင်းတွေကို အရောင်းအဝယ်လုပ်ရင် ငွေဒါမှမဟုတ် လက်နက်ရရှိကြောင်းကို မျိုးနွယ်စုဝင်ယောက်ျားတွေ သိလာကြပါတယ်။ လူသတ်နိုင်တဲ့ သေနတ်တွေရပြီး အသုံးပြုတော့ ရန်သူတွေကို ပိုသတ်ဖြတ်လာနိုင်ပြီး ဦးခေါင်းတွေ ပိုရောင်းနိုင်လာ

ရှုံ့ထားသော ဦးခေါင်းများ

ပါတယ်။

တကယ်လက်တွေ့မှာလည်း နိုင်ငံခြားသားခရီးသွားတွေက ရှုံ့ထားတဲ့ ဦးခေါင်းတွေကို စိတ်ဝင်တစားနဲ့ ပိုမိုဝယ်ယူလာကြလို့ မျိုးနွယ်စုဝင်တွေဟာ လူဦးခေါင်းတွေ ပိုမိုရှာလာကြပါတယ်။

လူတွေကို အစုလိုက်အပြုံလိုက်သတ်ဖြတ်တာကို တားဆီးဖို့ရည်ရွယ်ပြီး ပီရူးအစိုးရနဲ့ အီကွေဒေါအစိုးရတို့ဟာ ရှုံ့ထားတဲ့ ဦးခေါင်းတွေ အရောင်းအဝယ်လုပ်တာကို တားမြစ်ဖို့ အတတ်နိုင်အား ကျပ်တဲ့ ဥပဒေတွေ ရေးဆွဲပြဋ္ဌာန်းခဲ့ကြပါတယ်။

(၁၉၄၀) ပြည့်နှစ်အရောက်မှာတော့ ရှုံ့ထားတဲ့ ဦးခေါင်း

ရှုံ့ထားသော ဦးခေါင်းများ

၅၂ GHOST STORY

တွေ နိုင်ငံထဲတင်သွင်းတာကို အမေရိကန်အစိုးရကလည်း ဥပဒေတွေထုတ်ပြန်ပြီး တားမြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ရှုံ့ထားတဲ့ဦးခေါင်းတွေကို အမှတ်တရပစ္စည်းအဖြစ် ဝယ်ယူမှုမြင့်တက်လာပေမဲ့ ရောင်းချမှုကို ဥပဒေတွေပြဋ္ဌာန်းပြီး တားမြစ်ထားတာကြောင့် များမကြာမီမှာပဲ ဦးခေါင်းခွဲအတုဈေးကွက်ကြီးထွားလာခဲ့ပါတယ်။ ယခုအခါမှာ ထိုရှုံ့ထားတဲ့ဦးခေါင်းအစုံကို လိုချင်တယ်ဆိုရင် ဒေါ်လာထောင်ချီတောင်းခံနေပါပြီ။

အချို့ဦးခေါင်းတွေကိုတော့ ဆိတ်ခေါင်း၊ မျောက်ခေါင်း စတဲ့တိရစ္ဆာန်ခေါင်းတွေကို လူခေါင်းနဲ့တူအောင်ပုံတူလုပ်ပြီး ဖြန့်ဖြူးလာကြပါတယ်။

မျောက်ခေါင်းဖြင့် တုပြီးလုပ်ထားသည့် ရှုံ့ထားသောဦးခေါင်း

ရှုံ့ထားသော ဦးခေါင်းများ

GHOST STORY ၅၃

ဦးခေါင်းခွဲဟာ အတုလား အစစ်လားဆိုတာ ကိုခွဲခြားတဲ့ ဘွဲ့ခွဲကျင့်သူတွေဟာ အတုလုပ်ဖို့ခက်ခဲတဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်နဲ့ နားရွက်ထို့ကို အဓိကထားပြီး စစ်ဆေးလာရပါတယ်။

(၂၀)ရာစုအစောပိုင်းကာလတွေမှာ လူခေါင်းပုံသဏ္ဍာန် ဦးခေါင်းခွဲအတုတွေကို ဂျီဗာရွန်လူမျိုးတွေသာမက မိုင်ထောင်ခေါင်းများစွာဝေးကွာလှတဲ့ ပနားမားနိုင်ငံမှာပါ ထုတ်လုပ်လာခဲ့ပါတယ်။ အတုတွေဆိုပေမဲ့ တစ်ခါတစ်ခါဆိုရင် ဆေးရုံတွေ၊ ရေခဲဆိတ်တွေမှာ ပိုင်ရှင်မပေါ်တဲ့ လူသေအလောင်းတွေက ဦးခေါင်းတွေကို ဖြတ်ယူပြီး လုပ်ထားတာတွေလည်း ပါလာတတ်ပါတယ်။

အတုအစစ်ခွဲဖို့အတွက် ကျွမ်းကျင်သူတွေက ရှုံ့ထားတဲ့ ဦးခေါင်းခွဲကိုလုပ်ထားတာ ဂျီဗာရွန်လူမျိုးတွေရဲ့လက်ရာလား၊ အခြားတစ်ယောက်ယောက်ရဲ့ လက်ရာလားဆိုတာကို စစ်ဆေးရပါတယ်။ ဂျီဗာရွန်လူမျိုးတွေက ပါးစပ်၊ လည်ကုပ်တို့ကို ချည်ကြိုးအထူးကြီးတွေနဲ့ ချုပ်လေ့ရှိပါတယ်။ အပ်ချည်ကြိုးအပါးတွေကို မသုံးပါဘူး။ ဂျီဗာရွန်လူမျိုးတွေလုပ်ထားတဲ့ ဦးခေါင်းတစ်ခုမှာဆိုရင် ကြိုတင်ပြင်ဆင်တဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်အတွင်းမှာ ပါးစပ်ကိုပိတ်ထားဖို့အတွက် သစ်သားချောင်းတွေနဲ့ထိုးပြီး ထိန်းချုပ်ထားတဲ့လက္ခဏာတွေဟာ နှုတ်ခမ်းနှစ်ခုမှာ ကျန်ရစ်နေတတ်ပါတယ်။

ယေဘုယျအားဖြင့်တော့ နိုင်ငံခြားသားတွေပြုလုပ်ထားတဲ့ ဦးခေါင်းခွဲတစ်ခုဟာ အများကြီးပိုပြီး သေသပ်သန့်ရှင်းနေတတ်ပါတယ်။ ဂျီဗာရွန်လူမျိုးစုတွေမှာတော့ ခေတ်မီကိရိယာတန်ဆာပလာတွေ မရှိလို့ပါပဲ။

ဒါပေမဲ့ ဂရုတစိုက်စစ်ဆေးကြည့်နေရင်းကနေ သေသေ

ရှုံ့ထားသော ဦးခေါင်းများ

၅၄ GHOST STORY

ချာချာ တုပပြုလုပ်ထားတဲ့ ဦးခေါင်းတွေကိုတောင် ကျွမ်းကျင်သူတွေ မျက်စိမှောက်ပြီး အစစ်လို့ သတ်မှတ်ရွေးချယ်မိတတ်ကြပါသေးတယ်။

ယနေ့ခေတ်မှာတော့ ပြတိုက်တွေမှာ ပြသထားတဲ့ ရှုံ့ထားတဲ့ဦးခေါင်းအများစုဟာ အစစ်မဟုတ်ဘဲ အတုတွေသာ ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ကျွမ်းကျင်သူအချို့က ခန့်မှန်းထားပါတယ်။

အရောင်းပြခန်းထဲက ရှုံ့ထားသော ဦးခေါင်းအတုများ

ရှုံ့ထားသော ဦးခေါင်းများ

GHOST STORY ၅၅

ယနေ့တိုင်အောင်လည်း ရှုံ့ထားတဲ့ဦးခေါင်းအတုတွေကို ဆောင်းဝယ်နေဆဲပါ။ ဒါပေမဲ့... အတုဖြစ်တဲ့အကြောင်း တံဆိပ်ခွင်းရှင်းလင်းလင်း ကပ်ထားပါတယ်။

ကံကောင်းတာတစ်ခုကတော့ ဂျီဗာရွန်လူမျိုးစုတွေက လူခေါင်းအစစ်နဲ့လုပ်တဲ့ ဓလေ့ထုံးစံ ဆက်လက်မကျင့်သုံးတော့ဘူး ဆိုတာပါပဲ။

(၂၀)ရာစုထဲရောက်လာတော့ ခရစ်ယာန်သာသနာပြုအဖွဲ့တွေ ဂျီဗာရွန်ပိုင်နယ်မြေတွေကိုလာပြီး သာသနာပြုပေးကြလို့ နောက်ဆုံးမှာတော့ လူသတ်တဲ့နည်းလမ်းတွေကို စွန့်ပယ်လိုက်ကြပါတယ်။ ယခုအခါမှာ မျောက်မောင်းမဦးခေါင်းတွေသုံးပြီး ခေတ်ဆန်ဖက်ရှင်အဖြစ် ထုတ်လုပ်တာတွေလည်း ရှိလာပါတယ်။

စစ်သုံ့ပန်းတွေရဲ့ဦးခေါင်းကို ဖြတ်ယူတဲ့ အစဉ်အလာဟာ သင့်ကျေးတဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲမှာ မရှိတော့ပါဘူး... သမိုင်းထဲမှာသာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတော့တယ်။

Shrunken Head

ရှုံ့ထားသော ဦးခေါင်းများ

www.burmeseclassic.com

Unbelievable facts

ကိုလံဘီယာ ဘိန်းဘုရင် အက်စ်ကိုဘာ (၁၉၄၉ - ၁၉၉၃) ဟာ ဘိန်းလုပ်ငန်း ကနေ ပိုက်ဆံအမြောက်အများရခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလိုရနေတဲ့ ပိုက်ဆံတွေကို စည်းနှောင်ဖို့အတွက် သားရေကြိုးဖိုးတောင် တစ်လကို ဒေါ်လာ (၂၅၀၀) ကုန်ကျခဲ့ပါသတဲ့။ (၁၉၉၀) ခုနှစ်မှာ ဒေါ်လာ (၃၀) ဘီလီယံ ပိုင်ဆိုင်နေပြီး သမိုင်းတစ်လျှောက် အချမ်းသာဆုံး ရာဇဝတ်သားအဖြစ် မှတ်တမ်းဝင်ခဲ့ ပါတယ်။

ပယုန်ိုင်ပွယ်ရာ အချက်များ

အာမေးနီးယန်းလူမျိုး "ရာဇက်ကရာပက်ရန်" ဟာ ကမ္ဘာ့ရေကူးချန်ပီယံဆု ကို (၁၅) ကြိမ်တိုင်တိုင်ရရှိထားသူတစ်ယောက်ဖြစ်သလို... (၁၉၇၆) ခုနှစ် (၁၂) မိုင်အပြေးလေးကျင့်ပြီးချိန်မှာ ခရီးသည်တင်ဘတ်စ်ကားတစ်စင်း လမ်းချော်ပြီး ပေ (၈၀) နက်တဲ့ ရေကာတာထဲထိုးကျသွားတာကို တွေ့လိုက် ရပါတယ်။ ရာဇက်ကရာပက်ရန်ဟာ ရေထဲခုန်ဆင်းပြီး မြင်ကွင်းလုံးဝမှောင် နေတဲ့ ပေ (၃၃) အနက်မှာရောက်နေတဲ့ ကားထဲအထိငုပ်ကာ တစ်ယောက် ချင်းကယ်ထုတ်ခဲ့ရာ လူ (၂၀) အသက်ရှင်ခဲ့ပါတယ်။ ထိုမျှမက... (၁၉၈၅) ခုနှစ်မှာ အဆောက်အဦးတစ်ခုလုံးနီးပါး မီးလောင်ကျွမ်းနေတဲ့ ဆေးရုံထဲကို ပြေးဝင်ပြီး ရသမျှလူတွေကို ကယ်ထုတ်ခဲ့ပါသေးတယ်။ ထိုနှစ်ကြိမ်စလုံး သူကိုယ်တိုင်လည်း ဒဏ်ရာရပြီး ဝေဒနာပြင်းထန်စွာ ခံစားခဲ့ရပါတယ်။

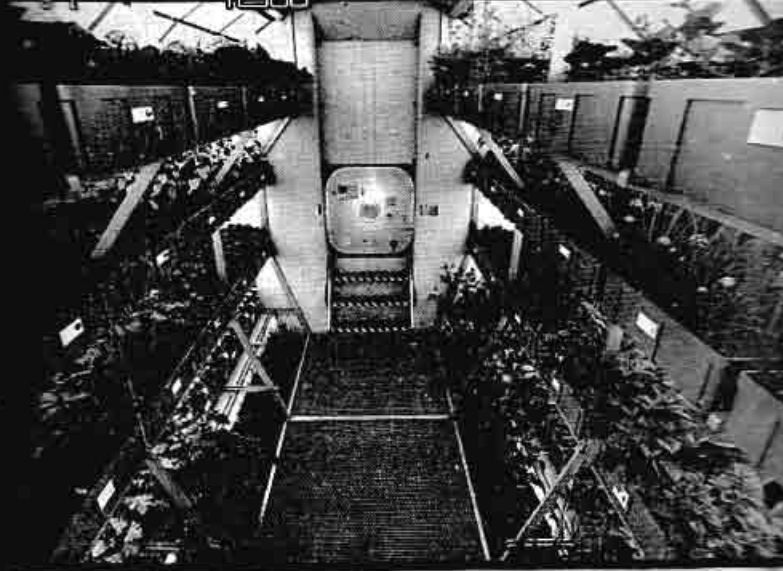
“ဘူဂတ်တီဗွန်” ဟာ မြို့ထဲလမ်းတွေပေါ်မှာ မောင်းလိုရတဲ့ ပြိုင်ကားတွေထဲမှာ အမြန်ဆုံးဖြစ်ပါတယ်။ ဝံချိန်အမြင့်ဆုံးတင်ထားအရှိန်ဟာ (430.9-km/ ခန့်မဟုတ် (267.7 mph) ဖြစ်ပေမယ့်...အင်ဂျင်က ထိုထက်ပိုအရှိန်တင် ဖို့အေးစာမီး၊ အာဟာရ မခံနိုင်ဘဲ ကွဲထွက်သွားတာကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

အမေရိကန်နိုင်ငံ နယူးယောက်မြို့မှာ အနားယာဉ် (Taxi) တစ်စီးထောင်ခွဲ ပါမစ်ဟာ ဒေါ်လာတစ်သန်း (1,000,000) ကျသင့်မှာဖြစ်ပါတယ်။

အပြင်ဘက် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အာကာသခန်းမှာပဲတဲ့ အာကာသ နှိပ်ဖူးတွေဟာ သူတို့ကိုယ်တိုင် အာကာသထဲမှာစိုက်ဖို့တဲ့ အသီးအနှံ သူတို့ စားသောက်နေကြပြီဖြစ်ပါတယ်။

အညှိအာရုံစိုက်ချစ်ဆုံးပုလဲဖြစ်တဲ့ တစ်ခုတည်းအောင်အောင် ဖြစ်ပါတယ်။ အညှိပုလဲလေးအာရှပ်ပေါင်း (၃၀၀၀) ကျော်တောင် စားအောင်လို့ရနေမိ သေးတယ်။

ရုရှားနိုင်ငံ မော်စကိုမြို့ရှိ မြေအောက်မီးရထားဘူတာရုံတွေမှာ ရထားလက်မှတ်ကို လက်မှတ်ရောင်းစက်ရှေ့ထိုင်ထအခါ (၃၀) ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့်လည်း ပိုက်ဆံပေးစရာမလိုဘဲ ရယူနိုင်ပါတယ်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၃၀) ကျော် (၁၉၈၁) ခုနှစ်က အမေရိကန်လေကြောင်းလိုင်းဟာ တစ်သက်တာ အကန့်အသက်မရှိ (First-class ဖြင့်) ခရီးသွားခွင့်လက်မှတ်ကို ဒေါ်လာနှစ်သိန်းငါးသောင်း (၂၅၀,၀၀၀) နဲ့ ရောင်းချခဲ့ပါတယ်။ ခရီးသွားတစ်ဦးဟာ ထိုလက်မှတ်ဝယ်ပြီး ခရီးစဉ်ပေါင်းတစ်သောင်းကျော် သွားခဲ့ပါတယ်။ ပုံမှန်လက်မှတ်ခန့်တွက်ရင် ဒေါ်လာ (၂၁) သန်းကျမှာပါ။ လေကြောင်းလိုင်းဟာ ထိုကဲ့သို့သော ခရီးသွားများကြောင့် အကြီးအကျယ် အရှုံးပေါ်သွားခဲ့ပြီး ထိုလက်မှတ်တွေကိုလည်း ပြန်လည်ဖျက်သိမ်းခဲ့ပါတယ်။

ပုန်းဖျူအားဖြင့် ငါးမန်းတွေလက်ချက်ဖြင့် တစ်နှစ်ကို လူတစ်သောက် နှုန်း သေဆုံးနေပါတယ်။ သို့သော်... လူသားတွေကတော့ တစ်နှစ်လုံးကို ငါးမန်း (၁၁,၄၁၇) ကောင်နှုန်းလောက် သတ်နေကြပါသတဲ့... ဒီနှုန်းနဲ့ တွက်ရင် တစ်နှစ်ကို ငါးမန်းကောင်ရေသန်း (၁၀၀) သေဆုံးနေတာပါ။

လှာစိအိန်ဂျလိစ်မြို့က (၁၉၀၇ - ၁၉၅၃) ခုနှစ်အတွင်း ဖွင့်လှစ်ခဲ့တဲ့ မိကျောင်း ဆူးပြုရေးစခန်းက မိကျောင်းတွေဟာ အလွန်ယဉ်းပါးပြီး လာရောက်ကြည့်ရှုသူတွေကို ဆွဲဆောင်မှုရှိလှပါတယ်။ ဝင်ကြေးက ဒေါ်လာ (၂၅) စင့်ပါ။

နာမည်ကျော် အမှတ်တံဆိပ် နိမိတ်ရာအထိ ထပ်ချိန်စာအိမ်အားဆုံးဝတ္ထု
ထုတ်လုပ်သူအဖြစ် ကျော်ကြားခဲ့ဖူးပါစေ၏။

NOKIA
Connecting People

ဂျက်ကီချမ်းရိမ်ဘတွေဟာ အလွန်ဆင်းရဲတာကြောင့် ဆေးရုံဝရိတ်ပေးခဲ့
အတွက် သူ့ကိုမွေးဖွားပေးတဲ့ ဗြိတိသျှဆရာဝန်ကို (၂၆) ခေါ်လာနဲ့ဝယ်ယူ
ပေးခဲ့ကြီးစားခဲ့ကြဖူးပါသတဲ့...!

အလွန်လှပတဲ့ ဂျမေကာနိုင်ငံရဲ့ကမ်းခြေတစ်ခုကသဲတွေဟာ (၂၀၀၈)
ခုနှစ်မှာ ထရပ်ကားအစီး (၅၀၀) စာ အနီးခံလိုက်ရပါတယ်။ ယနေ့တိုင်
အောင် ကမ်းခြေဟာ အရပ်ဆိုးအကျည်းတန်နေဆဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ထရပ်ပြည်ကြီးကို ကာရံထားတဲ့ 21,196 ကီလိုမီတာ (13,171 မိုင်) ရှည်
လျားတဲ့ မဟာရံတံတိုင်းကြီးရဲ့ အဆုံးသတ်နေရာဖြစ်ပါတယ်။ ပင်လယ်ထဲ
တို့ (၆၆) ပေခန့် ထိုးထွက်ထားတာပါ။

အင်ပါယာပင်ကွင်းငှက်တွေဟာ ပင်ကွင်းအမျိုးအစားတွေထဲမှာ အရပ်အရှေ့ဆုံးနဲ့ အလေးလံဆုံးဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ အသက်တစ်ခါရပြီး ရေအောက်မှာ မိနစ်(၂၀)ကျော်ထိ နေနိုင်သလို ရေအနက် (၁၅၅၀)ပေ အထိငုပ်နိုင်ကြောင်း အခြားငှက်အားလုံးထက်ပိုငုပ်နိုင်ပါတယ်။ အမေရိကန်စစ်တပ်ရဲ့ ခေတ်မီနောက်ဆုံးပေါ် နကလီးယားရေငုပ်သင်္ဘောဟာ (၁၆၀၀)ပေ အထိသာ စမ်းသပ်ထားနိုင်ပါသေးတယ်။

ကျားတွေရဲ့လက်တွေခြေတွေဟာ အရမ်းကိုသန်မာပြီး...သေသွားခဲ့ရင်တောင် မတ်ရပ်ထားနိုင်လောင်အောင် စွမ်းအားကြီးပါတယ်။ သေနတ်ထိမှန်ခံရတဲ့ ကျားတွေဟာ တစ်ခါတစ်ရံ သွေးထွက်လွန်ပြီး မတ်ရပ်နေတာကို တွေ့ရတတ်ပါသတဲ့။

ဒင်လန်နိုင်ငံမှာ ဖော့ဗြိုက်အိုက်အိုနိုဖိုဟောင်းရမ်းအောင်ရတဲ့အထိ ဖြူတာဆိုလျှင်ဝင်ငွေပေါ်မှုတည်ပြီး ရာခိုင်နှုန်းနဲ့ အောင်ရပါတယ်။ ဒါကြောင့် အင်ချီပင်လန်နိုင်ငံအား မိလျံနာတွေဟာ ဒေါ်လာတစ်ထိန်းလောက် အောင်ရပါသတဲ့။

သင်ဟာ အသက်(၂၀)နစ်ကျော်တဲ့ စင်ကာပူနိုင်ငံသားတစ်ယောက် ဖြစ်ပြီဆိုရင်...သင်သေတာနဲ့ သင့်ရဲ့ကိုယ်ခန္ဓာအစိတ်အပိုင်းတွေဟာ အလိုအလျောက် လျှူဒါန်းပြီး သား ဖြစ်နေပါလိမ့်မယ်။

အမေရိကန်ရဲ့ ကော့စ်ကို လုပ်ငန်းစုရဲ့ စားသောက်ဆိုင်တွေမှာရောင်းချတဲ့ ဟောဒေါ့အအေး (၂)မျိုးအတွက် ဈေးမပြောင်းဘဲ တစ်ဒေါ်လာခွဲနဲ့ ရောင်းချနေတာဟာ နှစ်ပေါင်း (၃၀) ရှိသွားပါပြီ။

အမေရိကန်စီးပွားရေးသမား "ဟောဝပ်လူတင်ခ်" ဟာ "ဟာမ်ဖို" ကောလိပ်ကို ဒေါ်လာ (၆၅) သန်းကျော် လျှော့ဒါန်းခဲ့ပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့... သူ ကျောင်းသားဘဝက မိဘနှစ်ပါးလုံး ကင်ဆာရောဂါနဲ့ သေဆုံးသွားတဲ့အခါ "ဟာမ်ဖို" ကောလိပ်က သူ့ရဲ့အခက်အခဲတွေကို နားလည်ပေးပြီး အခမဲ့ပညာသင်ခွင့် ပေးခဲ့တာကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

အလုပ်နိယံဘီယာဘူးခွဲဟာ သူ့ရဲ့အရည်အသွေး လျော့ကျသွားနိုင်သလို အကြိမ်ကြိမ် ပြန်လည်ထုတ်လုပ်နိုင်ပါတယ်။ ထိုသို့ပြန်လည်ထုတ်လုပ်သော ဘီယာဘူးဟာ ရက် (၆၀) အတွင်း စင်ပေါ်ပြန်ရောက်နေပါပြီတဲ့။

ဆွီဒင်အခြေစိုက် IKEA အိမ်အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတွေရောင်းတဲ့ လုပ်ငန်းစုဟာ နိုင်ငံတော်တော်များများမှာရှိတဲ့ သူတို့စတိုးဆိုင်ကြီးတွေရဲ့အတွင်းပိုင်းကို ဝင်ဘာပုံစံ ဒီဇိုင်းရေးဆွဲထားပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဝင်လာတဲ့လူတွေဟာ ခင်းကျင်းပြသထားတာတွေအားလုံးကို ဖြတ်ကျော်ကြည့်ရှုပြီးမှသာ ပြန်ထွက်သွားနိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။

သရဲအခြောက်ဆုံး

ဟိုဂျိုင်ယာဘာကျူး

သစ်တော

Most Haunted Hoia Baciu Forest

က မှာ သရဲအခြောက်ဆုံးသစ်တောလို့ ပြောဆိုနေကြတဲ့တောအုပ်ဟာ ရိုမေးနီးယားနိုင်ငံ၊ ကလပ်ဂျီနာပိုကာ ဒေသအနီးမှာ တည်ရှိပြီး စုစုပေါင်း ဟက်တာ(၂၅၀)ကျော် ကျယ်ဝန်းပါတယ်။ အဲဒီသစ်တောကို ရိုမေးနီးယားနိုင်ငံရဲ့ ဘာမြို့ခါကြိုဂံလို့တောင် တင်စားခေါ်ဝေါ်ကြပါတယ်။

တစ်ခါတုန်းက 'ဟိုဂျိုင်ယာဘာကျူး' လို့ခေါ်တဲ့ သိုးကျောင်းသားတစ်ယောက်ဟာ သိုးကောင်ရေ(၂၀၀)ကျော်နဲ့အတူ အဲဒီတောထဲမှာ ထူးဆန်းစွာပျောက်ကွယ်သွားပါတယ်။ ထိုသိုးကျောင်းသားရဲ့အမည်ကိုအစွဲပြုပြီး ဟိုဂျိုင်ယာဘာကျူးတောလို့ လူတွေက ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲလာကြပါတယ်။

သစ်တောတစ်ခုလုံးမှာလည်း သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်တွေ၊ ရှင်းပြဲဖို့မဖြစ်နိုင်တဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေ မရေမတွက်နိုင်အောင် ဖြစ်ပွားလျက်ရှိပါသည်။ အဲဒီဖြစ်ရပ်ဖြစ်စဉ်တွေထဲမှာ သရဲတစ္ဆေတွေတွေ့ရခြင်း၊ ရှင်းပြဲလို့မရနိုင်တဲ့ ဝိညာဉ်တွေ၊ ရိုးရိုးမျက်စိနဲ့ မမြင်ရဘဲ ဓာတ်ပုံတွေထဲမှာ သရဲတွေပေါ်နေခြင်း၊ ပန်းကန်ပြားပျံ ခဏခဏဆင်းသက်ခြင်း၊ အစရှိတာတွေ ပါဝင်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

အဲဒီသစ်တောထဲသွားကြည့်တဲ့သူတွေဟာ အလိုလိုနေရင်း စိုးရိမ်ထိတ်လန့်စိတ်တွေ ဝင်လာတယ်။ မမြင်ရတဲ့သတ္တဝါတွေက စောင့်ကြည့်နေသလို ခံစားလာရတယ်လို့ အဆိုရှိပါသည်။ အဲဒါတွေအပြင် တောတွင်းက သစ်ပင်ဝါးပင်တွေကလေး အခြား

www.burmeseclassic.com

၇၀ GHOST STORY

နေရာက သစ်ပင်ဝါးပင်တွေနဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်ချင်း အတော်လေးကွဲပြားနေပါတယ်။ သစ်ပင်တစ်ချို့ဟာ ချိတ်ပုံသဏ္ဍာန် ပုံစံတူညီစွာ ကွေးကောက်နေကြပါတယ်။ သစ်ငုတ်တို့တွေ၊ သစ်ကိုင်းတွေ ဘာကြောင့် မီးလောင်နေရတယ်ဆိုတာလည်း ရှင်းပြလို့မရနိုင်ပါဘူးတဲ့။

လူပြောများလှတဲ့ ဒဏ္ဍာရီတွေ၊ ပါးစပ်ရာဇဝင်တွေကြောင့် သစ်တောရဲ့အနီးအနားမှာနေတဲ့သူတွေဟာ တောထဲကို မဝင်ဝံ့ကြတော့ပါဘူး။ တောထဲဝင်သွားတဲ့သူတွေဟာ ပြန်လမ်းမရှိတော့ဘူးလို့လည်း ယုံကြည်နေကြပါတယ်။ သတ္တိကောင်းလှပါတယ်ဆိုတဲ့ ယောက်ျားအချို့ဟာ တောထဲကိုဝင်ကြည့်ခဲ့ကြဖူးပါတယ်။

ချိတ်ပုံသဏ္ဍာန် ကွေးကောက်နေသော သစ်ပင်များ

GHOST STORY ၇၁

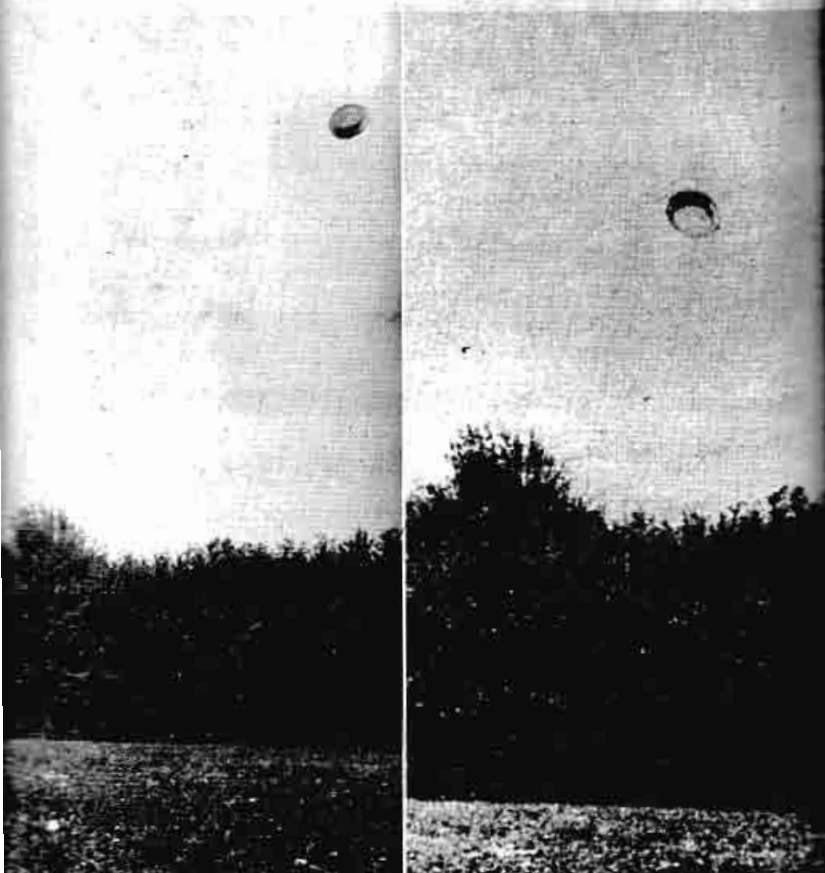

ဒါပေမဲ့ ထိုသူတို့ဟာ တောထဲရောက်တော့ ကြက်သီးဖြန်းဖြန်းထတာတွေ၊ ပျို့ချင်အန်ချင်ဖြစ်လာတာတွေ၊ ခေါင်းတစ်ခြမ်းတိုက်လာတာတွေ၊ အပူလောင်ခံရတာတွေ၊ ကုတ်ခြစ်ခံရတာတွေ၊ ခိုးရိမ်စိတ်တွေက ထိန်းမရတော့လောက်အောင် ဖြစ်ပေါ်လာတာတွေ၊ အခြားပုံမှန်မဟုတ်တဲ့ ခံစားမှုတွေ စသဖြင့် တွေ့ကြုံခဲ့ရတယ်လို့ဆိုပါတယ်။

(၁၉၆၀)ပြည့်နှစ်တုန်းက အလက်ဇန်းဒါးဆစ်ဖ်ဆိုတဲ့ ဇီဝဗေဒပညာရှင်တစ်ယောက်ဟာ အဲဒီတောကြီးထဲရောက်နေတုန်း ဝန်းကန်ပြားပျံတစ်စင်း ဆင်းသက်လာတာကို လျှပ်တစ်ပြက်ခတ်ပုံရိတ်ကာ ဖြန့်ဝေနိုင်ခဲ့ရာကစလို့ လူသိများလာတာပါ။

၇၂ GHOST STORY

(၁၉၆၈)ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ(၁၈)ရက်နေ့မှာ အိမ်ဘာနီယာ ဆိုတဲ့ စစ်တပ်စက်ပြင်တစ်ယောက်ဟာလည်း အဲဒီတောကြီးအတွင်းမှာ ပန်းကန်ပြားပျံတစ်စင်းရဲ့ပုံကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူနိုင်ခဲ့ပြန်ပါတယ်။ အဲဒီဓာတ်ပုံဟာလည်း နာမည်ကြီးသွားခဲ့ပါတယ်။

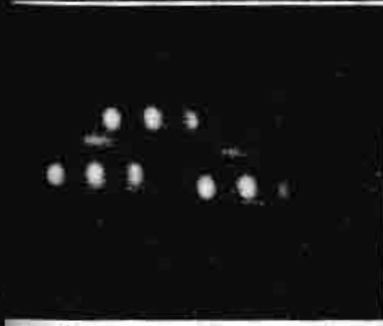

နာမည်ကျော် ပန်းကန်ပြားပျံဓာတ်ပုံနှစ်ပုံ

ဟိုဂျင်ယာဘာကျူးသစ်တော

GHOST STORY ၇၃

တစ်ခါ (၁၉၇၀)ပြည့်နှစ်တုန်းကလည်း အဲဒီတောကြီးထဲမှာ ပန်းကန်ပြားပျံတွေ မကြာမကြားဆင်းသက်တတ်လို့ အားအလန်းကောင်းတဲ့ မီးအလင်းရောင်တွေနဲ့ လင်းထိန်နေတတ်တယ်လို့ ပြောပါတယ်။

ဟိုဂျင်ယာဘာကျူးတော ကောင်းကင်ပေါ်မှ မီးအလင်းရောင်များ

ဟိုဂျင်ယာဘာကျူးသစ်တော

ယနေ့အချိန်အခါအထိ အဲဒီတောထဲဝင်ကြည့်တဲ့သူတွေလည်း အလိုလိုနေရင်း အင်ပျဉ်တွေထွက်လာတာ၊ ခေါင်းကိုက်လာတာ၊ ဖျားချင်နာချင်သလိုဖြစ်လာတာတွေကို ခံစားရတာတယ်လို့ သိရပါတယ်။ အဲဒါတွေအပြင် လျှပ်စစ်ပစ္စည်းတွေ သွားရင်လည်း ဖွင့်မရဘဲဖြစ်နေတတ်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သဘာဝလွန် ဖြစ်ရပ်တွေကို လေ့လာနေတဲ့သူတွေကို တိုင်လည်း အလားတူတွေ့ကြုံခံစားခဲ့ရပါသတဲ့။

တွေ့ကြုံရအများဆုံးဖြစ်ရပ်တွေထဲမှာ လင်းသိန်နေတဲ့ လုံးကြီးတွေ ရုတ်တရက်ထွက်ပေါ်လာတာတွေ၊ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေတုန်းမှာ လူမတွေ့ရဘဲ အော်ဟစ်နေတဲ့ အမျိုးသမီးအသံတွေ၊ ခိုးခိုးခပ်ခပ်ရယ်သံတွေ ကြားရတာတွေ၊ တစ်ခါတစ်ခါဆိုသရဲတစ္ဆေတွေ ကိုယ်ထင်ပြတာတွေလည်းရှိပါသတဲ့။ အချို့ဆို

ဟိုင်ယာဘာကျူးတောထဲ ပုဏ္ဏကတိုက်သလို မီးလုံးကြီးများ ဖြစ်ပေါ်လာတာကို မှတ်တမ်းတင်နိုင်ခဲ့ပုံ

မြိုင်ရဘဲ ကုတ်ခြစ်ခံရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘာကြောင့် ခံခဲ့တာကိုတော့ အဖြေမထုတ်နိုင်သေးပါဘူး။

ဒီတောကြီးဟာ ထူးခြားတဲ့ အခြားအရပ်ဒေတစ်ခုကိုသွားတဲ့ အပေါက်လို့လည်း အချို့ကယူဆကြပါတယ်။ တောကြီးမှက်မည်းထဲမှာ လူကွဲပြီးပျောက်သွားတာတွေ၊ ထူးဆန်းတဲ့ အလင်းအဆူကြီးတွေ တွေ့ရတာတွေ၊ လေတိုက်သံက စကားပြောသံလိုက်လို့ ဖြစ်နေတာတွေလည်း ရှိပါသတဲ့။ လူကွဲပြီးပျောက်သွားတဲ့သူတွေ ပြန်တွေ့ရရင်လည်း ဘာတွေတွေ့ကြုံခဲ့ရတယ်ဆိုတာ မမှတ်မိတော့ဘူးလို့ ဆိုပါသေးတယ်။

တစ်ခါကလည်း (၅)နှစ်အရွယ် မိန်းကလေးတစ်ယောက် တောထဲမှာ လူကွဲပြီးပျောက်သွားခဲ့ပါတယ်။ နောက်(၅)နှစ်အကြာမှာ အဲဒီမိန်းကလေးကို ပြန်တွေ့ရပေမဲ့ ပျောက်သွားတုန်းက အဘိဏ္ဍာနာတွေ ဝတ်ဆင်ထားဆဲပါတဲ့။ ဒါပေမဲ့ ဘာတွေတွေ့ကြုံခဲ့ရတယ်ဆိုတာကိုတော့ လုံးဝမမှတ်မိတော့ပါဘူးလို့ ဆိုပါတယ်။

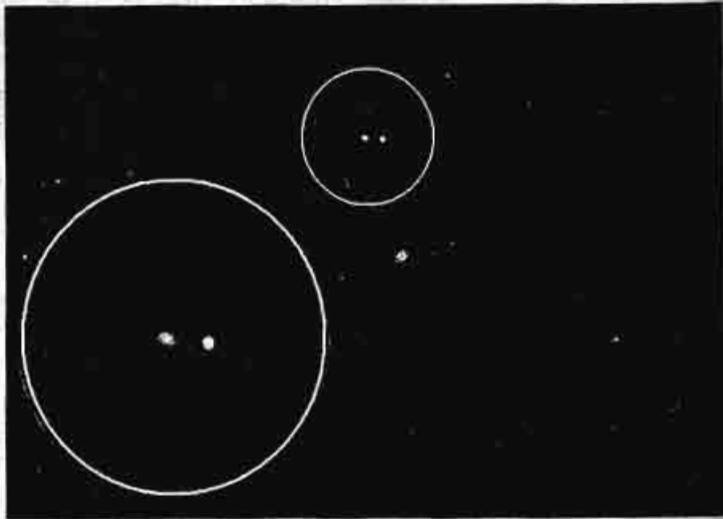
အဲဒီတောကြီးထဲက သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်တွေကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး သုတေသနလုပ်နေတာ နှစ်ပေါင်း(၅၀)နီးပါး ရှိလာပါပြီ။

ဒီတောထဲမှာ အသုတ်ခံခဲ့ရတဲ့ ရိုမေးနီးယားလယ်သမားပေါင်းချောက်များစွာဟာလည်း မကျွတ်မလွတ်ဘဲ သရဲတစ္ဆေတွေ ဖြစ်နေတဲ့ တောထဲလာတဲ့သူတွေကို ခြောက်လှန့်တယ်လို့ လူပြောအလွန်များပါတယ်။ အဲဒီသရဲတွေဟာ ဒီတောကြီးထဲမှာ အကျင့်အပြစ်များလို့ ချထားခံနေရသလိုဖြစ်နေလို့ အမြဲတမ်းဒေါသထွက်နေတတ်တယ်လို့ ယူဆကြတာတွေလည်း ရှိပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

၇၆ GHOST STORY

အချို့ခရီးသွားတွေဆိုရင် ဒုက္ခမျိုးစုံခံစားနေရတဲ့ တစ်ယောက် သရဲတွေ ကိုယ်ထင်ပြတာကို မြင်တွေ့ခဲ့ရဖူးတယ်လို့လည်း ဆိုတယ်။ တစ်ခါတစ်ခါမှာတော့ အမှောင်ထဲက မျက်လုံးစိမ်းကြီးနဲ့ လုံး ပြူးကြည့်နေတာတွေ၊ နေခင်းကြောင်တောင်ကြီး မြူတွေပိတ်ပိတ်နေအောင်ကျနေတာတွေကို ကြုံခဲ့ရသူတွေလည်း မနည်းဘူး။ တောစပ်နားကဖြတ်သွားတုန်း တစ်စုံတစ်ယောက်က စိုက်ကြည့်နေသလိုမျိုး ခံစားခဲ့ရတဲ့သူတွေကလည်း အများကြီးရှိတယ်။

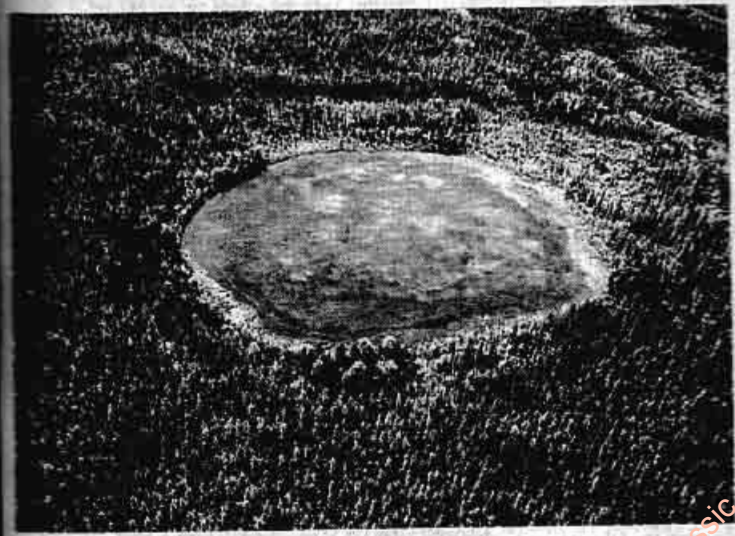
မျက်လုံးစိမ်းကြီးနှင့်ကြည့်နေပုံ

သိပ်မကြာခင် တလောလေးတုန်းကလည်း တောကြီးထဲမှာ ပုဏ္ဏားတိုက်တာတွေ၊ သရဲတွေသောင်းကျန်းတာတွေ ဖြစ်ပွားခဲ့ပါသေးတယ်။ သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်တွေကို ရိုက်ကူးပြီး တီထွင်

GHOST STORY ၇၇

ဆတ်လမ်းတွဲအဖြစ် တင်ဆက်ပေးတဲ့ အဖွဲ့ထဲက လူတစ်ယောက်သာ ထိုင်နေတုန်း မမြင်ရတဲ့သတ္တဝါတစ်ကောင်က လာကုတ်ခြစ်ပြီး မြေကြီးပေါ်ကိုင်ပေါက်တာ ခံလိုက်ရဖူးပါတယ်။ ထိုအဖွဲ့ထဲက အချို့ဆိုရင် တောထဲမှာ လင်းထိန်နေတဲ့မီးလုံးကြီးတွေကို တွေ့ခဲ့ရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

တောကြီးရဲ့အလယ်လောက်က နေရာတစ်နေရာမှာ ဘာသစ်ပင်မှ မပေါက်ပါဘူးတဲ့။ အဲဒီနေရာဟာ စက်ဝိုင်းပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်နေပါတယ်တဲ့။ အဲဒီနေရာက မြေကြီးကိုယူပြီး စစ်ဆေးကြည့်တော့လည်း ထူးခြားတာ ဘာမှမတွေ့ရပါဘူးတဲ့။ အဲဒီနေရာဟာ ညိုတောကြီးရဲ့ သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်တွေရဲ့ ပင်မနေရာလို့ ယုံကြည်သူဆည်းပါတယ်။ သရဲတစ္ဆေတွေနေအိမ်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါသတဲ့။

ဟိုင်းယာဘာကျူးသစ်တောအလယ်က သစ်ပင်မပေါက်သော မြေကွက်လေးကြီး

www.burmeseclassic.com

အဲဒီနေရာကို ဓာတ်ပုံရိုက်ကြည့်တော့ လေထဲမှာဝဲပျံနေတဲ့ လူပုံသဏ္ဍာန်ပုံရိပ်ကြီးတွေ ပေါ်လာတာဟာ အထက်ပါအဆီ မှန်ကန်ကြောင်း ထောက်ခံနေသလိုပါပဲ။

ပန်းကန်ပြားပျံတွေ၊ အပင်မပေါက်တဲ့နေရာ၊ လင်းထိန်နေတဲ့မီးလုံးကြီးတွေ၊ ပုဏ္ဏားတိုက်တာတွေ၊ အီလက်ထရောနစ်ပစ္စည်းတွေရပ်ကုန်တာတွေ စတာတွေကို ဒီတောကြီးက သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်တွေအဖြစ် မှတ်တမ်းပြုစုထားပါတယ်။ အချို့ဖြစ်ရပ်တွေဟာ ချဲ့ကားပြောဆိုထားတာပါလို့ ဆိုခဲ့ရင်လည်း ဒီတောကြီးထဲမှာ ကျွန်ုပ်တို့လူသားတွေ ကောင်းစွာနားမလည်နိုင်လောက်တဲ့ အဖြစ်အပျက်အသစ်တွေ ဆက်ဖြစ်နေဦးမှာပါ။ ထိုအချက်ကိုပင် ပယ်ထားဖို့က အတော်ကိုခက်ခဲပါတယ်။

မကြာသေးမီကမှဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့ ပုဏ္ဏားတိုက်တဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေကို ကောင်းကောင်းမှတ်တမ်းတင်နိုင်ခဲ့တာကြောင့် ဒီတောကြီးထဲမှာ သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်တွေ ဖြစ်လေ့ရှိတယ်ဆိုတဲ့အချက်ဟာ မှန်တယ်လို့ပဲ ယူဆရမှာပါ။

ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းကပညာရှင်တွေ ဒီတောကြီးကိုလာရောက်လေ့လာလေ့ရှိပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ၇၅မနီ၊ ပြင်သစ်၊ အမေရိကန်၊ ဟန်ဂေရီနိုင်ငံတွေက အလာများပါတယ်။ အချို့ဆိုရင် ထူးဆန်းတဲ့ရုပ်ပုံတွေ၊ မျက်နှာကြီးတွေ၊ ကိုယ်ထင်ပြုတဲ့ဝိညာဉ်တွေကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ သရဲတစ္ဆေအချို့ကိုတော့ သာမန်မျက်စိနဲ့မြင်ရနိုင်ပေမဲ့ အချို့ကိုတော့ ဓာတ်ပုံထဲကျမှပဲ မြင်နိုင်တယ်လို့ သိရပါတယ်။

ဒီတောကြီးထဲမှာ သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်တွေ ဖြစ်ပွားနေ

ပန်းကန်ပြားပျံတွေ ဆင်းသက်တတ်တယ် ဆိုတာတွေကို ခိုင်အမာယုံကြည်ကြသူတွေ တော်တော်များပါတယ်။

ရှင်းမပြနိုင်တဲ့ သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်တွေ၊ ကိုယ်ထင်ပြုတဲ့ ညာဉ်တွေ၊ နာနာဘာဝတွေကြောင့် ဒီတောကြီးဟာ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်း လူသိများသည်ထက်ပိုများလာပါတယ်။

Travel & Leisure မဂ္ဂဇင်း ဘီဘီစီ... စတဲ့ နာမည်ကြီးဒီဃာတော်တော်များများက စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းလွန်းတဲ့ ဒီတောကြီးအကြောင်းကို တင်ပြလာကြပါတယ်။ အလွှာပေါင်းစုံအခရီးသွားတွေ လာရောက်လေ့လာကြလို့ နာမည်ကြီးသည်ကို ကြီးလာပါပြီ။ လွန်ခဲ့တဲ့ (၂)နှစ်လောက်တုန်းက နာမည်ကြီးပုံရိပ်ရှင်မင်းသား နီကိုလပ်စ်ကော့ဂျ် ပါဝင်တဲ့ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားတစ်ကားကို ထိုတောကြီးရဲ့အဖြစ်အပျက်တွေကိုအခြေခံပြီး ရိုက်ကူးခဲ့တယ်။

လာရောက်သူတွေထဲမှာ အပျော်တမ်းယောဂကျင့်သူ

www.burmeseclassic.com

တွေ့၊ မှော်အတတ်ပညာလေ့လာသူတွေ၊ သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်တွေကို စိတ်ဝင်စားသူတွေ အများကြီးပါလာပါပြီ။ ထူးဆန်းတဲ့ စွမ်းအားတွေကြောင့် အချို့သစ်ပင်တွေဆိုရင် ချိတ်ပုံသဏ္ဍာန် ပေါက်ကြတာပါလို့ ထင်ကြေးပေးသူတွေ အများကြီးရှိပါတယ်။

ဒီတောကြီးထဲက နေရာတစ်နေရာက ထွက်သွားရင် အခြားကမ္ဘာကို ရောက်နိုင်တယ်လို့ ဆိုသူတွေတောင် မရှားပါဘူး။ ဒီတောကြီးထဲမှာဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ မရေမတွက်နိုင်လောက်ကို များပြားလွန်းလှတဲ့ သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်တွေ၊ ဇာတ်လမ်းတွေဟာ အမှန်

ဟိုဂျင်ယာဘာကျူးသစ်တော

ဘွဲ့လား၊ လှုပ်ကြဲဖန်တီးထားတာတွေလား ဆိုတာကတော့ ဘယ်သူမှ အတိအကျမပြောနိုင်ပါဘူး။

သတ္တိရှိပါတယ်ဆိုရင်တော့ ကိုယ်တိုင်သွားရောက် လေ့လာသုံးသပ်ပြီး အဖြေထုတ်တာက အသင့်လျော်ဆုံးဖြစ်မယ်ထင်ပါတယ်။

Hoia Baciu Forest

ဟိုဂျင်ယာဘာကျူးသစ်တော

www.burmeseclassic.com

မကောင်းဆိုးဝါး

ရေးတဲ့စာအုပ်

Devil's Book

ဤကျမ်းစာအုပ်ကြီးလို့ခေါ်တဲ့ ဧရာမရှေးဟောင်း စာအုပ်ကြီးကို အလယ်ခေတ်က ကမ္ဘာ့အံ့ဖွယ်(၇)ပါးနဲ့တောင် နှိုင်း ညှိခဲ့ကြပါတယ်။ ပညာရှင်အဆက်ဆက်က ဒီစာအုပ်ကြီးထဲက ချေးဟောင်းစာမူတွေကို စိတ်ဝင်တစား လေ့လာခဲ့ကြတာဟာ ညည်း နှစ်ပေါင်း(၇၀၀)ကျော်လောက်တောင် ရှိလာပါပြီ။

ဒီဧရာမစာအုပ်ကြီးဟာ မကောင်းဆိုးဝါးကျမ်းစာအုပ်လို့ ခေါ်သိများလှပါတယ်။ အလယ်ခေတ်တုန်းက ရေးသားခဲ့တဲ့ ဒီစာ အုပ်ကြီးဟာ ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး စာမူကြီးလည်းဖြစ်ပါတယ်။

ဒီစာအုပ်ကြီးရဲ့ မူလဖစ်မြစ်ကိုတော့ ယခုထက်ထိ မသိရ သေးပေမယ့် ဒဏ္ဍာရီတစ်ခုနဲ့ ဆက်နွှယ်နေပါတယ်။ ထိုဒဏ္ဍာရီက ခုန်ယာန်ဘုရားကျောင်းရဲ့ သိက္ခာကို မေးခွန်းထုတ်စရာဖြစ်နေ တာကြောင့် စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်ခဲ့ကြပါတယ်။

ဘုရားကျောင်းထဲမှာ ဒီလိုသရဲမိစ္ဆာပုံကို သရုပ်ဖော်ထား တဲ့ ကျမ်းစာအုပ်ကြီးကို ထားထားတာဟာ အစဉ်အလာနဲ့ဆက်သွယ် ခဲ့ပြီး ဝိရောမိဖြစ်နေစေပေမဲ့ ဒါဟာတကယ့်အခြေအနေအထားမှန်ပါပဲ။

မကောင်းဆိုးဝါးစာအုပ်ကြီး

ဒဏ္ဍာရီအရတော့ ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးက ဒီကျမ်းစာအုပ်ကြီးကို မကောင်းဆိုးဝါးသရဲတစ်ကောင်ရဲ့ အကူအညီနဲ့ ရေးခဲ့တာလို့ဆိုပါတယ်။

စာအုပ်ပါအဆိုအရ (၁၂၉၅)ခုတုန်းက ဒီနေ့ ချက်သမ္မတနိုင်ငံလို့သိထားကြတဲ့ ဘိုဟီးမီးယားက စိန့်ဗန်ဒစ်ထံတိုင်း ခရစ်ယာန်ဘုရားကျောင်းတစ်ကျောင်းထဲမှာ ဒီစာအုပ်ကြီးကို မွမ်းမံရေးသားခဲ့တာဖြစ်တယ်လို့ သိရပါတယ်။

(၁၅၉၄)ခုနှစ်မှာတော့ ဒုတိယမြောက် ရူးဒေါ့ဖ်ဘုရင်က ဒီကျမ်းစာအုပ်ကြီးကို သူ့ရဲတိုက်ထဲ ယူဆောင်ထားခဲ့ပါတယ်။ နှင့် (၃၀)စစ်ပွဲအတွင်းမှာတော့ ဆွီဒင်စစ်တပ်က ဒီစာအုပ်ကြီးကို တိုက်ထဲက သိမ်းယူသွားခဲ့ပါတယ်။

မကောင်းဆိုးဝါးရေးတဲ့စာအုပ်

ထို့နောက်မှာတော့ ဒီဧရာမရှေးဟောင်းစာအုပ်ကြီးဟာ ဆွီဒင်ဘုရင်မကြီးခရစ္စတီးနားရဲ့ စာအုပ်တွေထဲကတစ်အုပ် ဖြစ်သွားပါတော့တယ်။

စာအုပ်ကြီးကို အမေရိကန်နိုင်ငံ နယူးယောက်မြို့နဲ့ ဂျာမနီနိုင်ငံ ဘာလင်မြို့တို့မှာ တစ်ကြိမ်စီ သွားရောက်ပြသခဲ့ကြပါသေးတယ်။

နောင်(၃၅၉)နှစ်အကြာ (၂၀၀၇)ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ (၂၄)ရက်မှာတော့ စာအုပ်ကြီးကို ပါရာဂွေးနိုင်ငံမှာပြသဖို့ ဆွီဒင်အစိုးရက ခွင့်ပြုခဲ့ပါတယ်။ ပြသရာမှာ လိုက်နာရမဲ့စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေက တင်းကျပ်လွန်းလှပါတယ်။ ပြီးတော့ အာမခံအနေနဲ့ ဒေါ်လာ(၁၅. ၁)သန်း အာမခံကြေးတင်ထားရပါတယ်။

(၂၀၀၈)ခုနှစ်မှာ ဒီစာအုပ်ကြီးကို ဆွီဒင်နိုင်ငံ စတော့ဟုမ်းမြို့မှာရှိတဲ့ အမျိုးသားစာကြည့်တိုက်ကိုပြန်ပို့ခဲ့ပြီး ယနေ့ထက်တိုင် ထားရှိပါတယ်။

ဒီစာအုပ်ကြီးဟာ (၇၅)ကီလို (၁၆၅ပေါင်)လေးလို့ နေရာရွှေ့မယ်ဆိုရင် ယောက်ျားကြီးနှစ်ယောက် သယ်မရပါတယ်။ စာမျက်နှာပေါင်း (၆၂၄)မျက်နှာရှိပြီး အလျား(၈၉၀)မီလီမီတာရှိပြီး အနံ(၄၉၀)မီလီမီတာ ရှိပါတယ်။

လက်တင်ဘာသာနဲ့ ရေးသားထားတာဖြစ်ပါတယ်။ စာပိုဒ်အတိုတွေလည်းပါဝင်ပါတယ်။ ပထမဆုံးအခန်းကတော့ 'သတိတရား သံဝေဂ နောင်တ' အကြောင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒုတိယအခန်းက ဘုန်းတော်ကြီးများအတွက်လက်စွဲဖြစ်ပြီး အပြစ်များကို ဝန်ခံတောင်းပန်နည်းများနှင့် အာပတ်ဖြည်ခြင်းတို့ ပါဝင်ပါတယ်။ ရှင်း

မကောင်းဆိုးဝါးရေးတဲ့စာအုပ်

www.burmeseclassic.com

၈၆ GHOST STORY

လင်းပြတ်သားတဲ့အဆိုပါစာတွေကို အပြစ်တွေကျူးလွန်ဖူးခဲ့တဲ့ ခရစ်ယာန်သင်းအုပ် ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးကိုယ်တိုင် ရေးသားခဲ့ တာဖြစ်ပါတယ်။

ပြတိုက်ထဲမှာထားရှိသည့် မကောင်းဆိုးဝါးစာအုပ်ကြီး

ဒီစာအုပ်ကြီးအတွင်းမှာ မကောင်းဆိုးဝါးတွေကို နှိမ်နင်း တဲ့ ဂါထာမန္တာန်တွေ၊ ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျခြင်းနဲ့ ရောဂါဘယတွေအ ကြောင်းတွေလည်း ပါဝင်ပါတယ်။ သူတော်စင်တွေနဲ့ ဒေသခံ ဘိုဟီးမီးယားဘုန်းတော်ကြီး အစဉ်အဆက်တို့စာရင်းကိုလည်း ထည့်သွင်းဖော်ပြထားပါတယ်။

မကောင်းဆိုးဝါးရေးတဲ့စာအုပ်

ဘာသာရေးနဲ့ဆိုင်တဲ့ စားပွဲသောက်ပွဲကြီးတွေ ကျင်းပရမဲ့ နေ့တွေ၊ ဥပုသ်နေ့တွေကိုသိချင်ရင် ဒီစာအုပ်ကြီးထဲမှာ ရှာကြည့်နိုင် ပါတယ်။ ခြုံငုံကြည့်ရင်တော့ လူသားတစ်ဦးရဲ့ ဘဝတစ်သက်တာ အလုပ်တွေကို ဖော်ပြထားတာပါ။ ယခုလိုကြီးကျယ်လှတဲ့ ကျမ်း စာအုပ်ကြီးကို လူတစ်ယောက်တည်းက ပြုစုရေးသားမယ်ဆိုရင် နှစ်ပေါင်း(၂၀)လောက် ကြာသွားနိုင်တယ်လို့ သမိုင်းသုသေတီတွေ က ဆိုပါတယ်။

မကောင်းဆိုးဝါးစာအုပ်လို့ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ကြတာက လည်း စာအုပ်ရဲ့အတွင်းတစ်နေရာမှာ မကောင်းဆိုးဝါးမိစ္ဆာတစ် ကောင်ရဲ့ပုံကို စာမျက်နှာတစ်မျက်နှာအပြည့် ဖော်ပြထားတာပါ။ အခြားသမ္မာကျမ်းစာအုပ်တွေထဲမှာလည်း မကောင်းဆိုး ဝါးပုံတွေကို ရှာစရာမလိုလောက်အောင်တွေ့နိုင်ပေမယ့် ဒီစာအုပ် ထဲက မကောင်းဆိုးဝါးရဲ့ပုံကတော့ ထူးခြားနေတာအမှန်ပါ။ ပုံထဲက မကောင်းဆိုးဝါးဟာ မြေကွက်လပ်တစ်ခုပေါ်က

မကောင်းဆိုးဝါးရေးတဲ့စာအုပ်

စာအုပ်ကြီးထဲမှ မကောင်းဆိုးဝါးပိစ္ဆာပုံ

အောင်စင်ကြီးနှစ်ခုကြားမှာ မတ်တပ်ရပ်ပြီး လက်နှစ်ဖက်ကို လေထဲ ခြောက်ထားပါတယ်။ တစ်ဖက်ကို လက်ချောင်း၊ ခြေချောင်း လေး ချောင်းစီသာပါရှိပါတယ်။ ဒီမကောင်းဆိုးဝါးကို အမှောင်ခေတ်ခွဲ ခင်းသားအဖြစ် သရုပ်ဖော်ထားတာပါ။

ပါးစပ်ရာဝင်တွေအရတော့ ချက်သမ္မတနိုင်ငံက ပိုလာ နိုင်ငံဘုရားကျောင်းမှာ သီတင်းသုံးနေတဲ့ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါး ကို ကြီးလေးတဲ့အပြစ်တွေကို ကျူးလွန်ခဲ့မိလို့ အရှင်လတ်လတ် တိုက်ခန်းထဲမှာ အလုပ်ဝတ်သတ်ဖို့ အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ပါတယ်။

ထိုဘုန်းတော်ကြီးဟာ ဘုရားကျောင်း နာမည်ကြီးသွား ခေမည့် ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံးကျမ်းစာအုပ်ကို ညတွင်းချင်း အပြီးရေး သားပြုစုမယ်လို့ သံမိဋ္ဌာန်ချလိုက်ပါတယ်။

သို့သော် ဒီလောက်ကြီးလေးတဲ့ တာဝန်ကြီးတစ်ရပ်ကို ဘုန်းတော်ကြီးဟာ တစ်ညတည်းနဲ့ သူတစ်ယောက်တည်း ဆောင် ချက်ဖို့ဆိုတာ လုံးဝကိုမဖြစ်နိုင်တာမို့ မကောင်းဆိုးဝါးတစ်ကောင် ခဲ့ အကူအညီကို ရယူခဲ့ပါတယ်။ လုပ်အားခကတော့ ဒီဘုန်းတော် ကြီးရဲ့ အသက်ဝိညာဉ်ကိုပေးအပ်ဖို့ သဘောတူညီခဲ့ရပါတယ်တဲ့။

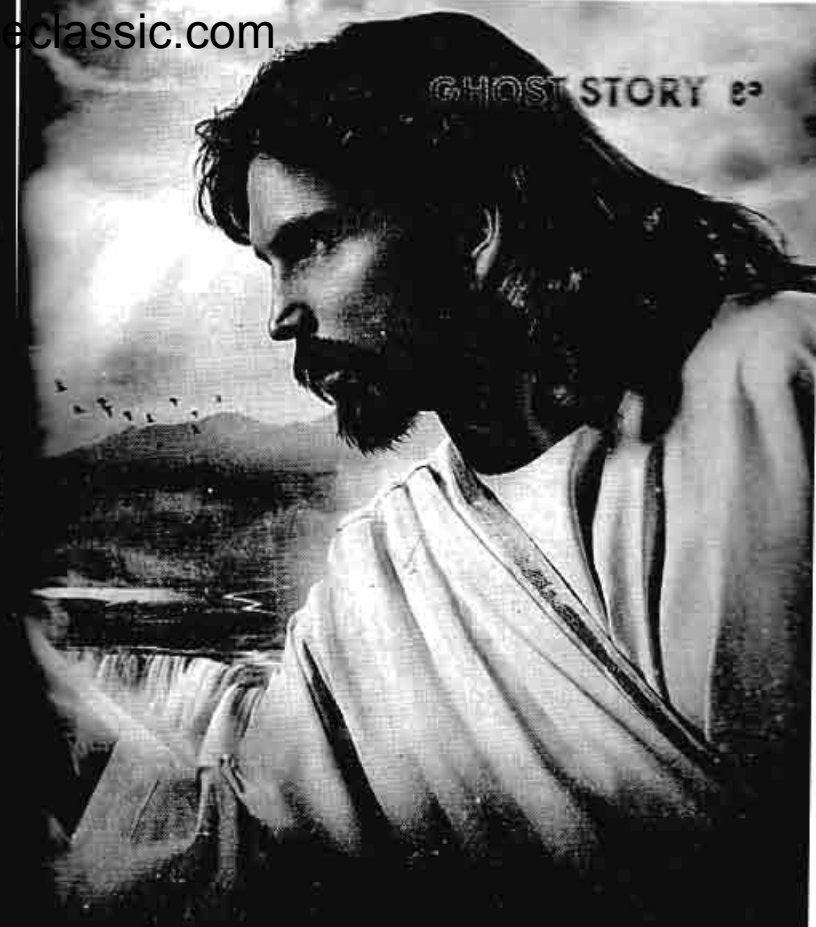
မကောင်းဆိုးဝါးမိစ္ဆာအကူအညီနဲ့ ရေးသားခဲ့တဲ့စာအုပ် ကြီးအပြီးမှာတော့ ကျေးဇူးအထူးတင်ရှိတဲ့အထိမ်းအမှတ်နဲ့ အဆို ပါမကောင်းဆိုးဝါးရဲ့ပုံတူကို ရေးဆွဲပြီး စာအုပ်ကြီးထဲမှာ ထည့် သွင်းခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။

ဒဏ္ဍာရီအရ ဘုန်းတော်ကြီးဟာ လောကပြစ်ဒဏ်ကနေ လွတ်မြောက်သွားခဲ့ပေမဲ့ မိစ္ဆာကောင်ကို သူ့အသက်ဝိညာဉ် ပေး ဆပ်ထားရတဲ့အတွက် ဘဝတစ်လျှောက်လုံး အေးအေးချမ်းချမ်း

မနေရတော့ဘဲ ငရဲကျသလို ခံစားသွားခဲ့ရပါတယ်တဲ့။ လောကကြီးဟာ ထူးဆန်းတဲ့အဖြစ်အပျက်တွေနဲ့ ပြည့်နှက်နေတယ်ဆိုတာကတော့ ကျိမ်းသေပေါက်ပါပဲ။

ဒီကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး သမ္မာကျမ်းစာအုပ်ကြီးကို မကောင်းဆိုးဝါးအကူအညီနဲ့ ရေးသားပြုစုခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ ဒဏ္ဍာရီဟာ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးနဲ့ ခရစ်ယာန်ဘုရားကျောင်းကို စော်ကားတာလို့ ယူဆမယ်ဆိုရင်လည်း ယူဆနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ . . . ပြဿနာမရှိပါဘူး။

သတင်းအရင်းအမြစ်အရ လက်ခံနိုင်ဖွယ်မရှိပေမဲ့ ဒီကျမ်းစာအုပ်ကြီးကို ဘယ်သူကမှ ပြစ်တင်ဝေဖန်တာမျိုးမရှိပါဘူး။ စာအုပ်ကြီးကို လေ့လာတဲ့ ပညာရှင်တွေတောင် ပိုများလာပါတယ်။ ဒီကျမ်းစာအုပ်ကြီးကို မြည်းစမ်းဖတ်ကြည့်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆွီဒင်နိုင်ငံ အမျိုးသားစာကြည့်တိုက်ကို သွားရောက်လေ့လာနိုင်ပါတယ်။

Devil's Book

www.burmeseclassic.com

၉၂

သရဲပျားနေတယ်

ယာဉ်များ

PHANTOM VEHICLES

သရဲပျားနေတယ်ဆိုတဲ့ ယာဉ်တွေဟာ ရေပြင်၊ မြေပြင်တွေ ပေါ်သွားလာနေတဲ့ ယာဉ်အများစုဖြစ်သလို တစ်ခါတစ်ရံမှာ လေယာဉ်တွေလည်း ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။ သရဲပျားတဲ့ပုံစံတွေ အမျိုးမျိုးရှိပါတယ်။ အချို့က သရဲတစ္ဆေတွေ ခိုအောင်းနေတာဖြစ်မလို့ . . . အချို့ကတော့ အောက်လမ်းဆရာ စတဲ့ယုတ်မာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်

သရဲပျားနေသောယာဉ်များ

တွေက ကျိန်စာတိုက်ထားတာတွေ၊ ပုဏ္ဏားတိုက်ထားတာတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ . . . တချို့ကျပြန်တော့လည်း ဘယ်လိုမှ မလုံကြည်နိုင်လောက်အောင် ဆန်းကြယ်နေတာတွေရှိနေပြန်ပါတယ်။ သို့သော် . . . မှန်တာမမှန်တာအပထား ဒီဇာတ်လမ်းတွေဟာ ကျောချမ်းစရာကောင်းတာကတော့ အသေအချာပဲ။

သရဲပျားနေသောယာဉ်များ

သရဲခြောက်သေယာဉ်(၁၀)စီး

(၁၀) အရှေ့တိုင်းလေကြောင်းလိုင်း၏ သရဲလေယာဉ်

သရဲစီးခံထားရတဲ့ယာဉ်ဇာတ်လမ်းတွေအနက် အဆန်းကြယ်ဆုံး ဇာတ်လမ်းဖြစ်စဉ်တွေထဲက အရှေ့တိုင်းလေကြောင်းလိုင်းရဲ့ ကြယ်သုံးလုံးခရီးသည်တင် ဂျက်လေယာဉ်အကြောင်းတင်ပြောပြပါမယ်။

ဒီလေယာဉ်ဟာ (၁၉၇၂)ခုနှစ်က ဖလော်ရီဒါပြည်နယ် ရွံ့ညွန်အိုင်ထဲကို ပျက်ကျသွားလို့ လေယာဉ်မှူး ဘော့ဘ်လော့ဖ်ထံနဲ့ လေကြောင်းအင်ဂျင်နီယာ ဒွန်ရီပို တို့အပါအဝင် လေယာဉ်ပေါ်ပါလာသူခရီးသည်တွေအနက် (၁၀၀)ဦးသေဆုံးသွားခဲ့ပါတယ်။

အရှေ့တိုင်းလေကြောင်းလိုင်းမှ ပျက်ကျသွားသောလေယာဉ်

သရဲပူးနေသောယာဉ်များ

ဘော့ဘ်လော့ဖ်

ဒွန်ရီပို

ဒီအဖြစ်ဆိုးကြီးဖြစ်ပြီး မကြာခင်မှာပဲ ခြောက်တယ်လွန်ဆယ်ဆိုတဲ့ သတင်းတွေ အဆက်မပြတ် ကြားလာခဲ့ရပါတယ်။ ပျက်ကျသွားတဲ့လေယာဉ်က ခြောက်လွန်တာတော့မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီပျက်ကျသွားတဲ့လေယာဉ်ထဲက သုံးလို့ရတဲ့ အစိတ်အပိုင်းအချို့ကို ယူပြီးတပ်ဆင်ထားတဲ့ အခြားလေယာဉ်တွေမှာ သရဲခြောက်သာတာပါ။ ထိုလေယာဉ်တွေပေါ်က အမှုထမ်းတွေဟာ ခရီးစဉ်အတွင်းမှာ အံ့ဩဖွယ်ရာအဖြစ်အပျက်တွေကို မြင်တွေ့လာကြပါတော့တယ်။

ပျက်ကျသွားတဲ့လေယာဉ်ပေါ်က လေယာဉ်မှူး ဘော့ဘ်လော့ဖ်ထံနဲ့ လေကြောင်းအင်ဂျင်နီယာ ဒွန်ရီပိုတို့ဟာ အစိမ်းသေဆွားတာဖြစ်လို့ မကျွတ်မလွတ်သေးဘဲဖြစ်နေပုံရပါတယ်။ သူတို့

သရဲပူးနေသောယာဉ်များ

ရဲ့လေယာဉ်ကို စိတ်စွဲလမ်းနေပြီး ထိုလေယာဉ်ရဲ့အစိတ်အပိုင်းတွေတပ်ဆင်ထားတဲ့ တခြားလေယာဉ်ပေါ်က ခရီးသည်တွေကြားထဲမှာ သူတို့ကို ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်ထိုင်နေတာ တွေ့ရတတ်ပါတယ်။ တစ်ခါတလေမှာလည်း စကားပြောနေတဲ့ လေယာဉ်အမှုထမ်းတွေကြားမှာ တွေ့ရတတ်ပြန်ပါသတဲ့။

ပျက်ကျသွားသောလေယာဉ်မှ အစိတ်အပိုင်းများကို ပြန်သယ်ယူနေပုံ

ထိုဝိညာဉ်တွေ ကိုယ်ထင်ပြုပြီဆိုရင်လည်း မသေခင်က ပုံစံနဲ့ တစ်ထေရာတည်းပဲတဲ့။ ဒါပေမယ့် ထိုသို့မြင်ရပြီး မကြာခင်မှာပဲ ပျောက်ကွယ်သွားတတ်ပါတယ်။ သူတို့ကို ပျက်ကျသွားတဲ့ လေယာဉ်ထဲက ပြန်သုံးထားတဲ့ အစိတ်အပိုင်းတွေပေါ်မှာ ဒါမှမဟုတ် အနီးအနားမှာ တွေ့ရတာဖြစ်ပါတယ်။

သင်္ဂြိုဟ်နေသောယာဉ်များ

တစ်ခါတုန်းကများဆိုရင် လေကြောင်းအင်ဂျင်နီယာဆီကို တန်းတန်းမတ်မတ်လာပြီး လေယာဉ်ကို သူ့ကိုယ်စားစစ်ဆေးထားပြီးဖြစ်တဲ့အကြောင်းပြောတော့ အဲဒီလေယာဉ်အင်ဂျင်နီယာလည်း ကြောက်လွန်းလို့ သတိတောင်လစ်သွားပါတယ်။

ပြီးတော့... ထွက်ခွာတော့မဲ့ လေယာဉ်ခရီးစဉ်က လေယာဉ်အမှုထမ်း(၃)ယောက်ကိုလည်း လေယာဉ်ပျံသန်းနေတုန်း ဒီလောင်နိုင်တယ်လို့ သတိပေးခဲ့ပါတယ်တဲ့။

တကယ်ပျံသန်းစဉ်မှာလည်း အင်ဂျင်မီးလောင်ကျွမ်းခဲ့လို့ အရေးပေါ်ဆင်းသက်ပြီး ခရီးစဉ်ဖျက်သိမ်းခဲ့ရပါတယ်။ ဒီလို ဆန်းပြယ်လှတဲ့အဖြစ်အပျက်တွေကို အရှေ့တိုင်းလေကြောင်းလိုင်းက တော့ တစ်စုံတစ်ရာမှတ်ချက်ပေးတာတော့ မရှိပါဘူး။

ဒါပေမဲ့... ထိုပျက်ကျသွားတဲ့ လေယာဉ်ကအမှုထမ်းတွေ ကျွတ်မလွတ်သေးပဲ ရှိနေတာကိုတော့ ကုမ္ပဏီရဲ့ ဒုက္ခာရီအဖြစ် သန့်ထက်တိုင်ပြောဆိုနေကြတုန်းပါပဲ။

လူပြောသူပြောအရဆိုရင် ကုမ္ပဏီရဲ့ဒုက္ခက္ကဋ္ဌကိုယ်တိုင် တောင် အခြောက်ခံခဲ့ရဖူးတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

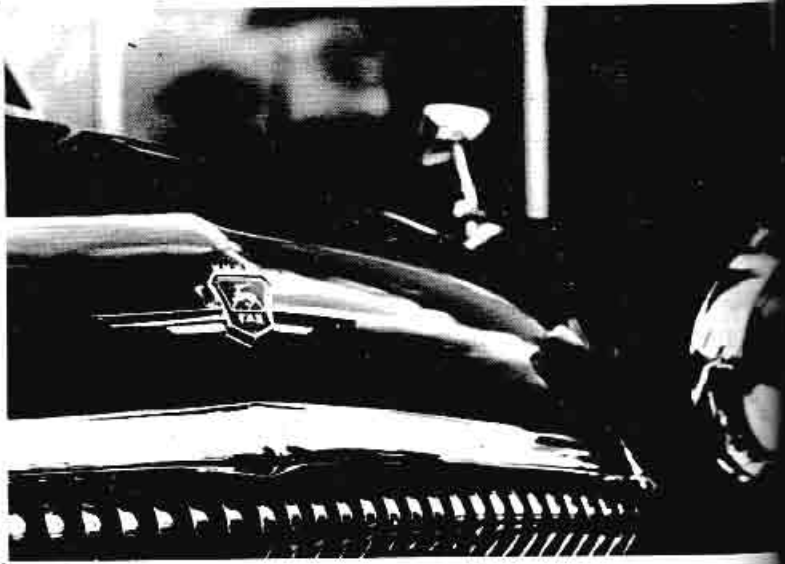
(၉) ဘလက်ဖော်လကဗိမ္ဗိဒံက:

(၁၉၆၀-၁၉၇၀)ပြည့်နှစ်တွေအတွင်းက ဆိုဗီယက်နိုင်ငံရဲ့ အနေခံရတဲ့လူတွေဟာ တစ်ချိန်လုံး ကျီးလန့်စာစားနေခဲ့ရပါတယ်။ စစ်အေးတိုက်ပွဲကပေးတဲ့ အန္တရာယ်မျိုးစုံ၊ အစိုးရယန္တရားရဲ့ အားနည်းချက်မျိုးစုံကို တွေ့ကြုံခံစားနေခဲ့ရတာကြောင့် သူတို့ရဲ့နိစ္စဓူဝ

သင်္ဂြိုဟ်နေသောယာဉ်များ

၆၈ GHOST STORY

လူမှုဘဝဟာလည်း အမြဲတမ်းထိတ်ထိတ်ပျာပျာနဲ့ ရှိနေခဲ့ပါတယ်။ ဒီကြားထဲမှာမှ ဗော်လကာ ဇိမ်ခံမှန်လုံကားနက်ကြီးနဲ့ ခြောက်လန့်တဲ့ဒဏ်ကိုလည်း ခံစားခဲ့ကြရပါတယ်။ ဒီသရဲမောင် တဲ့ ကားနက်ကြီးကို အချို့ကလည်း အောက်လမ်းဆရာတွေလို့ လို့ထားတာလို့ ပြောကြပါတယ်။ မကောင်းဆိုးဝါးတွေမောင်းတယ်လို့ ကျိန်တွယ်ပြောကြတဲ့သူတွေတောင် ရှိပါတယ်။

ဘလက်ဗော်လကာဇိမ်ခံကား

အဖြူရောင်ဘီးတွေနဲ့ ထိုဗော်လကာ ဇိမ်ခံမှန်လုံကားနက်ကြီးဟာ ဘယ်ကနေရောက်လာမှန်းမသိဘဲ ပေါ်ပေါ်လာတတ်ပါတယ်။ ထိုကားနက်ကြီးဟာ ကလေးတွေကို ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားလေ့ရှိသလို ထိုကားနားကိုကပ်ပြီးလာကြည့်တဲ့သူ ဘယ်သူ

သရဲပွားနေသောယဉ်များ

GHOST STORY ၆၉

ဆို သေဆုံးတတ်ပါတယ်တဲ့။ ချက်ချင်းသေဆုံးသွားတတ်သလို တစ်ခါတလေမှာတော့ (၂၄)နာရီတိတိအကြာမှာ သေသွားတတ်တာပါတဲ့။ ဘာကြောင့်ဆိုတာကို အဖြေရှာမရပါဘူး။ ကားထဲက မကောင်းဆိုးဝါးတွေကြောင့်လို့သာ ပြောဆိုနိုင်ကြပါတယ်။

ကလေးတွေကို ဘယ်ကိုခေါ်သွားရတာလဲဆိုတာလည်း ဘယ်သူမှမပြောနိုင်ပါဘူး။ အနက်ရောင် ဗော်လကာသရဲကားကြီးရဲ့အကြောင်းက ရုရှား၊ ဘယ်လာရစ်၊ ယူကရိန်း၊ ပိုလန်နဲ့ ဇွန်ဂိုလီးယားနိုင်ငံတွေအထိ ပျံ့နှံ့သွားခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်တုန်းက ဆိုဗီယက်မှာ ဗော်လကာဇိမ်ခံကားတွေက ဈေးအမြင့်ဆုံးဖြစ်နေခဲ့ပါတယ်။ သက်သေအထောက်အထားအနေနဲ့ လက်ဆုပ်လက်ကိုင်ပြစရာမရှိပေမဲ့ ဒီကားမျိုးကြီးတွေကို ပြည်သူလူထုရဲ့ဒုက္ခအဝဝကို ဖြေရှင်းပေးဖို့တာဝန်အရှိဆုံးဖြစ်တဲ့ ကွန်မြူနစ်ပါတီအရာရှိတွေသာ စီးကြတာများပါတယ်။

ဒါကြောင့် အရာရှိသရဲတွေလည်း ဖြစ်နေနိုင်ပါသတဲ့။

သရဲပွားနေသောယဉ်များ

(၈) ငွေရောင်သရဲရထား

ဆွီဒင်နိုင်ငံရဲ့မြို့တော် စတော့ဟုမ်းဟာ အလွန်အေးချမ်းသာယာပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ မြို့ကြီးတစ်ခုပါ။ ဒါပေမဲ့... မြေအောက်ရထားလမ်းတွေမှာဖြစ်ပွားနေတဲ့ သရဲခြောက်တဲ့ငွေရောင်ရထားကိုတော့ လူသိများမလာအောင် ဖုံးကွယ်ထားရပါတယ်။

ငွေရောင်တဖိတ်ဖိတ်တောက်နေတဲ့ (ငွေများ)လို့ အမည်ပေးထားတဲ့ သရဲရထားကြီးကတော့ စတော့ဟုမ်းမြို့တော်ရဲ့ မြေအောက်ရထားလမ်းတွေမှာ ပြေးဆွဲနေပါတယ်။ ပုံသေမရှိပါဘူး ရပ်ချင်တဲ့ဘူတာမှာရပ်ပါတယ်။ ရပ်ထားရင်လည်း ကြာချင်သလောက်ကြာပါသတယ်။

တစ်ခါတလေမှာဆို ရထားတွဲတွေပေါ်မှာ ခရီးသည်တစ်ယောက်မှ မရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခါတစ်ခါကျပြန်တော့ သရဲလိုလို တစ္ဆေလိုလို ခရီးသည်တွေနဲ့ ပြည့်နှက်နေတတ်ပါတယ်။

ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျတဲ့ ခရီးသည်တွေဆိုရင် ထိုရထားပေါ်တက်မိပြီး ကရင်မလင်ဆိုတဲ့ ဘူတာဆီကို ပါသွားတတ်ပါသတဲ့။ အဲဒီဘူတာကတော့ အသုံးမပြုတော့ဘဲ ပစ်ထားတဲ့ မြေအောက်ရထားဘူတာရုံပါ။ အဲဒီလိုများ ပါသွားတယ်ဆိုရင်တော့ ခရီးသည်တွေဟာ ပြန်လမ်းမရှိတော့ပါဘူးတဲ့။ ဒါမှမဟုတ် လပေါင်းများစွာ တစ်ခါတလေ နှစ်ပေါင်းများစွာကြာပြီးမှ ပြန်လာရတတ်ပါတယ်။

ငွေရောင်တဖိတ်ဖိတ်တောက်နေသောရထား

သရဲပူးနေသောယာဉ်များ

အသုံးမပြုတော့သော ကရင်မလင်ဘူတာမှ သရဲရထားထွက်လာပုံ

သရဲပူးနေသောယာဉ်များ

အဲဒီရထားဟာ ယခင်ကစမ်းသပ်ပြေးဆွဲခဲ့တဲ့ တကယ့် ရထားအစစ်ပါ။ အတွဲ(၈)တွဲ ပါပါတယ်။ အလူမီနီယံကိုယ်ထည်နဲ့ လုပ်ထားပြီး ဘော်ငွေရောင်တလက်လက်တောက်ပနေလို့ စီးချင် စရာတော့ အတော်ကောင်းပါတယ်။

ဒီငွေမြားလို့ခေါ်တဲ့ ရထားကို စမ်းသပ်ပြေးဆွဲတယ်ဆိုတာ ကလည်း ရုံးဆင်းရုံးတက်ချိန်တွေမှာ စုပုံရှင်းရထားအနေနဲ့ပါ။ နေ့ တိုင်းလည်း ပြေးဆွဲပေးတာမဟုတ်လို့ အချိန်ဇယားတွေ ဘာတွေ လည်း ထည့်မထားပါဘူး။

ရထားတွဲအတွင်းပိုင်းတွေထဲမှာဆိုရင် တစ်ဝက်တစ်ပျက် ဖျက်ဆွဲထားတဲ့ သရဲပန်းချီတွေ အများကြီးရှိပါတယ်။ ရထားအ ပြင်ဘက်ကိုယ်ထည်ကို ဘာဆေးမှသုတ်မထားလို့ အခြားရထား တွေနဲ့မတူ တစ်မူထူးခြားနေပါတယ်။ ဒါကြောင့်... ဒီရထားကြီး ဘူတာရုံထဲကို ဆိုက်လာပြီဆိုရင် ကြည့်ရတာအမြင်ဆန်းပြီး ခရီး သည်တွေ အံ့အားသင့်ကုန်တတ်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် မိုးကြီးချုပ် နေပြီဆိုတဲ့ အချိန်မျိုးတွေမှာပေါ့။

ဒီငွေမြားရထားကြီးဟာ တစ်ခါတစ်ခါမှ ပြေးဆွဲတာဖြစ် ပေမဲ့ (၁၉၉၆)ခုနှစ်အရောက်မှာတော့ အပြီးအပိုင် ရပ်နားလိုက်ပါ တယ်။

သို့သော် ရထားကြီးဟာ ယနေ့တိုင်အောင် မြေအောက် ရထားလမ်းတွေမှာ ခုတ်မောင်းနေကာ ရထားလမ်းအလုပ်သမား တွေကို ခြောက်လှန့်နေသလို ခရီးသွားတွေကိုလည်း အသုံးမပြု တော့တဲ့ မြေအောက်ဘူတာရုံကြီးဆီကို တင်ဆောင်သွားနေတဲ့ သရဲရထားကြီးအဖြစ် နာမည်ကြီးနေပါတော့တယ်။

(၇) လန်ဒန်မြို့က သရဲဘတ်စ်ကား

(၁၉၃၄)ခုနှစ်တုန်းကပေါ့။ လန်ဒန်မြို့က လူတစ်ယောက် ကိုရီးဘရစ်ဥယျာဉ်ပတ်လမ်းတစ်လျှောက် ကားမောင်းနေ ရင်း ရုတ်တရက် အရေးပေါ်ကွေ့ချလိုက်ပါတယ်။ ထိုအခါ အရှိန် ဆီနိုင်းနိုင်တော့ဘဲ နံရံတစ်ခုကိုဝင်တိုက်မိပြီး မှောက်သွားတဲ့အခါ ကားကမီးထလောင်လို့ အသေဆိုးနဲ့ သေဆုံးသွားခဲ့ရပါတယ်။

ဘာကိုမြင်လို့ ဒီလောက်တောင်အရေးတကြီး ကွေ့လိုက် တော့လဲဆိုတာ သေသေချာချာမပြောနိုင်ပေမဲ့ သရဲဘတ်စ်ကား ကြီးကြောင့်လို့ ထိုသရဲဘတ်စ်ကားကြီးကို ကိုယ်တိုင်မြင်တွေ့ဖူးကြ သူတွေက ထင်ကြေးပေး ပြောဆိုနေကြပါတယ်။

အဲဒီသရဲဘတ်စ်ကားကြီးကို မြင်တွေ့ဖူးကြတဲ့ မျက်မြင် သက်သေတွေဆိုတာကလည်း အသက်(၃၀)ကနေ (၉၀)အတွင်းရှိ ဆို ဒေသခံလူကြီးတွေဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့အပြောအရတော့ ဒီသရဲ ဘတ်စ်ကားဟာ အနီရောင်တောက်တောက်ကြီး ဆေးခြယ်ထား တဲ့ နှစ်ထပ်ကားကြီးပါ။ ယာဉ်လိုင်းအမှတ်က (၇)ဖြစ်ပါတယ်။

အထက်ပါကား မတော်တဆမှု ဖြစ်ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ တော့ သန်းခေါင်အလွန်၊ အတိအကျဆိုရရင် နံနက်(၁)နာရီ(၁၅) မိနစ်တိတိရောက်တိုင်း ထိုသရဲဘတ်စ်ကားကြီး ပေါ်လာတတ်ပါ တယ်။ ဟွန်းအကျယ်ကြီးတီးပြီး မိုင်ကုန်မောင်းတတ်လို့ တွေ့မြင် လိုက်ရတဲ့ ကားသမားမှန်သမျှ ရင်တုန်ပန်းတုန် ဖြစ်သွားရတာ ခံရလည်းပါပဲ။

လန်ဒန်မြို့က သရဲဘတ်စ်ကား

ညဉ့်နက်သန်းခေါင်ကြီးမောင်းနေတာဆိုပေမဲ့ မီးတွေကို သည်း ဖွင့်ထားလေ့မရှိပါဘူး။ ကားမောင်းနေသူလည်း မပါပါဘူးဘဲ။ လမ်းပေါ်မှာမောင်းနေတဲ့ ကားသမားတွေဟာလည်း အနီးကပ်မှ ဘွားခနဲတွေ့ရပြီး သီသီလေးကပ်မောင်းသွားတာ များပါတယ်တဲ့။ ဒါပေမဲ့ ထိုကဲ့သို့တိုက်မိတော့မလိုဖြစ်သွားပြီးလို့ နောက်ကြည့်မှန်က ကြည့်လိုက်ရင်ဖြင့် ဒီသရဲဘတ်စ်ကားကြီးကို မတွေ့ရတော့သလို၊ ကားသံလည်း မကြားရတော့ပါဘူးတဲ့။

(၆) သရဲလေယာဉ်

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးတုန်းက အီတလီနိုင်ငံသားတွေဟာ အမြဲတမ်း အထိတ်တလန့် ကျီးလန့်စာစား ဖြစ်နေကြရပါတယ်။ နာဇီတပ်တွေက မကြားခဏခြောက်လှန့်လို့ပါ။ ဒီအပြင် မဟာမိတ်တပ်တွေကလည်း အီတလီလူမျိုးမှန်သမျှကို ရန်သူကြီးတွေလို သဘောထားကြပါတယ်။

သို့သော် အီတလီနိုင်ငံမြောက်ပိုင်းက ဒေသခံတွေဟာ ဖက်ဆစ်တွေ၊ နာဇီတွေထက် အများကြီးပိုကြောက်စရာကောင်းတာကို ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒါကတော့ 'ပစ်ပို' လို့ခေါ်တဲ့ သရဲလေယာဉ်ပျံပါပဲ။

ဒီလေယာဉ်ပျံဟာ ဘယ်ဆီဘယ်ဝယ်ကနေ ပေါ်လာမှန်း မသိရသလို ဘာအမျိုးအစားမှန်းလည်း မသိရပါဘူး။ ဒါ့အပြင် မောင်းနေတဲ့သူကိုလည်း မမြင်ရပါဘူး။

ကောင်းကင်က လေယာဉ်ပျံသံကြားလို့ ထွက်ကြည့်တဲ့သူ

www.burmeseclassic.com

မှန်သမျှကို ထိုသရဲလေယာဉ်က စက်သေနတ်နဲ့ပစ်တတ်ပါတယ် တဲ့။ ထိုသရဲလေယာဉ်လာပြီဆိုရင် “ပစ်ပစ်. . ပစ်ပစ်” ဆိုတဲ့ အင် ဂျင်ကနေ မြည်နေတဲ့အသံကို ကြားရတတ်လို့ လူတွေက “ပစ်ပစ်” လို့ ခေါ်လာကြပါတယ်။ များသောအားဖြင့်တော့ ညဘက်ကုမ္ပဏီ ပျံလေ့ရှိပါတယ်။ လူတွေလည်း ဒီလေယာဉ်ပျံကို အရမ်းကြောက် လန့်နေကြပါတယ်။

ဘယ်ဘက်ကမှန်းမသိရဘဲ မြင်မြင်သမျှ ပစ်ခတ်နေတာ ကြောင့် မကောင်းဆိုးဝါးလေယာဉ်လို့ လူပြောများလာသလို. . . လေယာဉ်မောင်းတဲ့သူဟာ မကောင်းဆိုးဝါးသရဲပုံစံကြီးလို့ မြင် တွေ့ရသူတစ်ချို့က အခိုင်အမာပြောပါတယ်။

နာဇီတပ်တွေနဲ့ မဟာမိတ်တပ်တွေကလည်း သူတို့လေ

ယာဉ်မဟုတ်တာကြောင့် ပဟေဠိဆန်နေပါတယ်။

ဒီလေယာဉ်ပျံဟာ ဖက်ဆစ်တွေဘက်ကလား၊ မဟာမိတ် တွေဘက်ကလားဆိုတာလည်း ယနေ့ထက်ထိတိုင် မသိရသေးပါ သေး။ ဒီလေယာဉ်ပျံသံကြားရပြီဆိုတာနဲ့ အိမ်ကမီးတွေ အမြန်ဆုံး သာထပိတ်လိုက်ပါတဲ့။ ပိတ်ဖို့နောက်ကျနေတယ်ဆိုရင်တော့ စက် သေနတ်စာ မိသွားနိုင်ပါတယ်တဲ့။

အီတလီနိုင်ငံမြောက်ပိုင်းသားတွေရဲ့ သရဲတစ္ဆေဒဏ္ဍာရီ ပြင်တွေထဲမှာ သရဲလေယာဉ်ဟာ ယနေ့ထိတိုင် ရှိနေဆဲ၊ လူပြော များနေဆဲဖြစ်ပါတယ်။

(၅) ကိပ်(ပ်)တောင်းမြို့က သရဲမီးတိုက်:

ကားတစ်စီးဟာ သူ့ဘာသာသူစက်နိုးပြီး ထမောင်းသွား တယ်ဆိုရင်တော့ တကယ့်ကိုမကောင်းတဲ့ လက္ခဏာပါ။ ဒီလိုကား မျိုးကို တောင်အာဖရိကနိုင်ငံ၊ ကိပ်(ပ်)တောင်းမြို့က မိသားစုတစ်စု နဲ့ သူတို့ရဲ့ဧည့်သည်တွေဟာ သန်းခေါင်သန်းလွဲအချိန်ကြီးမှာ နဖူး တွေ့ဒူးတွေ ကြုံခဲ့ရပါတယ်။

သန်းခေါင်ယံအချိန်မှာ တိုက်မိခိုက်မိတဲ့အသံကြီး ကျယ် လောင်စွာထွက်ပေါ်လာတဲ့အတွက် သူတို့တွေ လန့်နိုးလာကြပါ တယ်။ သူတို့အားလုံးအိမ်ပြင်ကို အလျင်အမြန်ထွက်ကြည့်လိုက် ကြတဲ့အခါမှာ ဧည့်သည်တွေစီးလာတဲ့ ပြင်သစ်နိုင်ငံထုတ် ရေးနေတဲ့ အမျိုးအစားကားဟာ ခြံထဲမှာ သူ့အလိုလို အရှိန်ပြင်းပြင်းနဲ့ မှန် ပေါက်ပြီး မောင်းနေတာကို တွေ့လိုက်ကြပါတယ်။ ထို့နောက်မှာ

၁၀၈ GHOST STORY

ခြံစည်းရိုးနံရံနဲ့တိုက်မိသွားပြီး ရပ်သွားပါတော့တယ်။

ပထမတော့ ကားကိုသူ့ခိုးတစ်ယောက်က မောင်းပြေးတာလို့ ထင်ထားမိကြတာပါ။ ဒါပေမဲ့ ကားရပ်သွားလို့ ကြည့်လိုက်တော့ မောင်းသူတစ်ယောက်မျှမရှိတာကို တွေ့လိုက်ရပါတော့တယ်။ ကားတံခါးကလည်း သော့ခတ်ထားလျက်ပါပဲ။ ကားမှနှုတ်တင်းပေါက်တွေလည်းပိတ်ထားတယ်။ ဒါတင်မကပါဘူး လက်ခွေအရိတ်လည်း ဆွဲထားလျက်တန်းလန်းကြီးပါ။ ကားက သူ့အလိုလို မောင်းနေတာ သေချာနေပါပြီ။

သရဲပူးသည့် ရေးနော့ကား

သရဲပူးနေသောယာဉ်များ

အရေးပေါ်ဖုန်းဆက်လိုက်လို့ ရောက်လာတဲ့ရဲတွေကို ပြောပြတော့လည်း သူတို့ပြောတာကို ဘယ်ရဲကမျှ မယုံကြည်ပါဘူး။ ဒီအချိန်လေးမှာပဲ ကားဆီက ဟွန်းသံကျယ်ကြီး ထွက်ပေါ်လာပြီး သူ့ဘာသာသူ နောက်ပြန်မောင်းပါတော့တယ်။ တစ်ချက်တစ်ချက် ထခုန်လိုက်ပါသေးတယ်။ နောက်ဆုံး သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကို တိုက်မိလိုက်လို့ ရပ်သွားပါတော့တယ်။

ရဲတွေလည်း ဒီအဖြစ်အပျက်ကို စစ်ဆေးကြည့်ပြီးရေးနော့ကားကုမ္ပဏီကိုအကြောင်းကြားခဲ့ပေမယ့် သူတို့လည်း သေသေချာချာရှင်းမပြနိုင်ခဲ့ပါဘူး။

(၄) အေပရီလ်လင်ကွန်းရဲ့ သရဲရထား

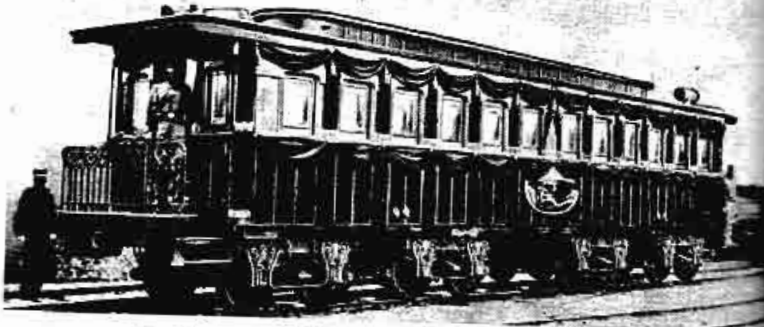
အမေရိကန်သမိုင်းတစ်လျှောက်မှာ ဧပြီလတိုင်း မြို့ကြီး ၁၀၀)ကိုဖြတ်သန်းမောင်းနှင်နေတဲ့ ရေခဲခွေးငွေ့စက်ခေါင်းတပ်ထားဟာ အထူးဆန်းဆုံးသရဲရထားတွေထဲမှာ အပါအဝင် ဖြစ်ပါတယ်။ ထိုရထားဟာ လုပ်ကြံခံရတဲ့ အမေရိကန်သမ္မတ အေဗရာဟမ်လင်ကွန်းရဲ့ ဈာပနမှာ အသုံးပြုခဲ့တဲ့ရထားပါ။

၁၁၀ GHOST STORY

သမ္မတအေဗရာဟမ်လင်ကွန်းရဲ့ နောက်ဆုံးခရီးစဉ်ကိုယ်ထင်ပြတာကိုလည်း ထိုရထားကြီးပေါ်မှာ မြင်တွေ့ခဲ့ရတဲ့အတွက် အများကြီးရှိပါတာပဲ။ ဒီသရဲရထားဆိုက်လာတယ်ဆိုလက်ပတ်နာရီတွေ၊ စားပွဲတင်နာရီတွေအကုန်လုံး သူ့အလိုလို သွားတယ်လို့ လူတွေကအခိုင်အမာဆိုကြပါတယ်။

ထိုသရဲရထားကြီးပေါ်မှာ သမ္မတကိုမမြင်ရပေမဲ့ အခေါ်ကန်အလံလွှမ်းခြုံထားတဲ့ သူ့အခေါင်းကိုတော့ ယူနီဖောင်းအပြည့်အစုံနဲ့ သရဲအစောင့်တွေက စောင့်ကြပ်နေတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

အမေရိကန်သမ္မတအေဗရာဟမ်လင်ကွန်း၏ အခေါင်းတင်သည့်ရထားတွဲ

ဒီသရဲရထားကြီးဟာ ထူပိန်းလှတဲ့ အနက်ရောင်မြူခိုးတွေကြားကနေ ထွက်ပေါ်လာတတ်ပြီး မဲမှောင်နေတဲ့ နောက်တွဲကြီးတွေကိုဆွဲလာပါတယ်။ ဒီသရဲရထားကြီးရောက်လာပြီဆိုမှဖြင့်

သရဲပုန်းနေသောယာဉ်များ

အသက်ရှူရကြပ်လာသလို၊ ရာသီဥတုကလည်း ချမ်းစိမ့်စိမ့်ဖြစ်လာတတ်ပါသတဲ့။

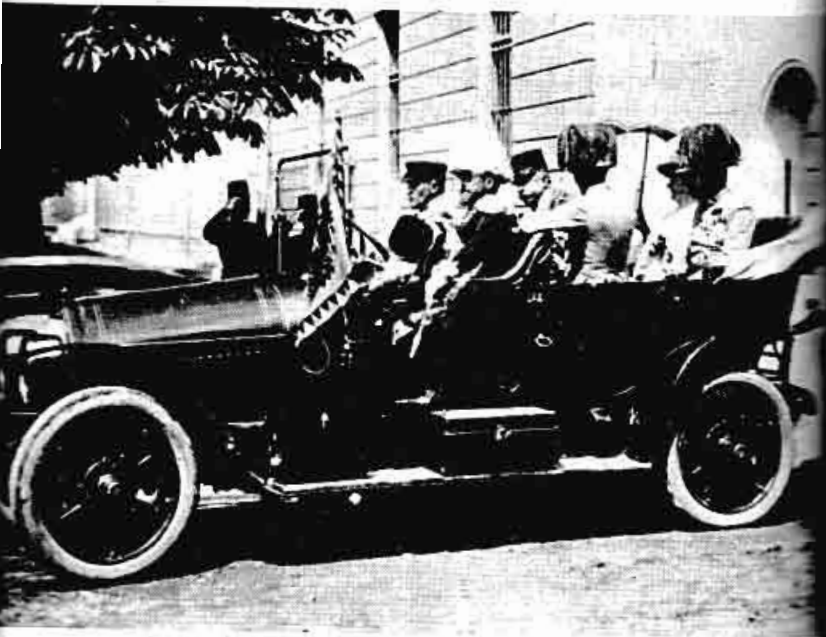
ဒီသရဲရထားကြီးဟာ နိုင်ငံအနှံ့ ကီလိုမီတာ(၂၇၀၀) (မိုင်ပေါင်း-၁၆၅၀)လောက် ဧပြီလတိုင်းမောင်းနှင်နေပေမဲ့ အေဗရာဟမ်လင်ကွန်း ဈာပနချခဲ့ရာ သမိုင်းဝင်ခရီးအဆုံးဖြစ်တဲ့ အီလီနွိုက်ပြည်နယ်၊ စပစ်ဖိုင်းဒ်မြို့ကိုတော့ ဘယ်တော့မှ မရောက်ပါဘူးတဲ့...။

(၃) ကျိန်စာသင့်ကေရုဏ်း

‘ဂရပ်ဖ်နှင့်စတစ်ဖ်’ ကုမ္ပဏီဟာ နာမည်ကြီးကားကုမ္ပဏီတွေထဲမှာ အပါအဝင်ဖြစ်ပါတယ်။ ပထမကမ္ဘာစစ်မတိုင်မီက ဒီကုမ္ပဏီထုတ်ကားတွေကို လူကြိုက်အလွန်များခဲ့ပါတယ်။ အထက်ကရပူဂိုလ်ကြီးအချို့တောင် စီးခဲ့ကြပါတယ်။ ကံမကောင်းချင်တော့ သြစတြေးယားဧကရာဇ်မင်းသား ဖရန့်ဇ်ဖာဒီနန်ဟာ ထိုကုမ္ပဏီက

သရဲပုန်းနေသောယာဉ်များ

ထုတ်တဲ့ ကျိန်စာသင့်နေတဲ့ကားကို ဝယ်စီးခဲ့မိပါတယ်။ ထိုကားနဲ့ သွားနေတုန်းမှာ သေနတ်သမားတွေလုပ်ကြံတာကို ခံခဲ့ရပါတယ်။ ဒီလုပ်ကြံမှုကြောင့် နဂိုကတည်းက တင်းမာတဲ့ဆက်ဆံရေးရှိနေတဲ့ ဥရောပနိုင်ငံတွေကြားမှာ ထိန်းညှိလို့မရ ဖြစ်သွားခဲ့ပြီး ပထမကမ္ဘာ စစ်ကြီးလည်း စတင်ဖြစ်ပွားလာခဲ့ပါတယ်။

ဩစတြီးယားဧကရာဇ်မင်းသား ဖရန့်ဇ်ဖာဒီနန်နှင့် ကျိန်စာသင့်ကား

ဒီလုပ်ကြံမှုအပြီးမှာ နိုင်ငံရေးနဲ့သမိုင်းဆိုင်ရာ နောက်ဆက် တွဲဆိုးကျိုးတွေ ဖြစ်ပွားခဲ့ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီလုပ်ကြံမှုနောက် ကွယ်က ကျိန်စာသင့်နေတဲ့ကားကိုတော့ လူတွေသိပ်သတိမထား မိခဲ့ကြပါဘူး။

သရုပ်ဆောင်သူများ

ဧကရာဇ်မင်းသား ကျိန်စာသင့်ကားပေါ် လုပ်ကြံခံရပုံကို သရုပ်ဖော်ထားပုံ

'ဂရပ်ဖ်နှင့်စတစ်ဖ်' ကုမ္ပဏီထုတ်ကားဖြစ်တဲ့ (၁၉၁၀) မော် ဒယ်အမျိုးအစား အဆိုပါကားဟာ သူတို့ရဲ့ပိုင်ရှင်တိုင်းကို တစ်ခုမှ ဟုတ်တစ်ခု ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဒုက္ခပေးခဲ့ပါတယ်။ (၁၂)နှစ်အတွင်း မှာ ဩစတြီးယားဧကရာဇ်မင်းသား ဖရန့်ဇ်ဖာဒီနန်ရဲ့ကားဟာ

သရုပ်ဆောင်သူများ

ပိုင်ရှင်(၁၅)ယောက်ပြောင်းခဲ့ပါတယ်။ ထိုအချိန်အတောအတွင်း ပိုင်ရှင်(၁၃)ယောက် သေဆုံးခဲ့ပါတယ်။

ဩစတြီးယားဗိုလ်ချုပ်ကြီး တစ်ယောက်ဆိုရင် ထိုကားကို စီးနေရင်းကနေ စိတ်ဖောက်သွားပြီး စိတ္တဇဆေးရုံမှာ ဆုံးသွားခဲ့ပါတယ်။ ဗိုလ်ကြီးတစ်ဦးကတော့ ဒီကျိန်စာသင့်ကားကို ဝယ်စီးပြီး (၉)ရက်အကြာမှာ လူနှစ်ယောက် ကိုတိုက်မိပြီး သစ်ပင်ကိုပါ ဝင်တိုက်မိခဲ့ပါတယ်။ ရှောင်ထွက်ခဲ့ပေမဲ့ ကားကလိုက်တိုက်ခဲ့တာလို့ ဆိုပါတယ်။ ထိုကားကိုဝယ်စီးမိတဲ့ အခြားပိုင်ရှင်တစ်ယောက်လည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို သေကြောင်းကြံသွားခဲ့ဖူးပါတယ်။

ယူဂိုဆလားဗီးယားမြို့တော်ဝန်ဟာ ထိုကားကို ဝယ်ယူပြီး စီးနင်းခဲ့စဉ် လေးကြိမ်တိတိ ယာဉ်မတော်တဆမှု ဖြစ်ပွားခဲ့ပါတယ်။ တစ်ကြိမ်မှာတော့ သူ့လက်တစ်ဖက် ပြတ်သွားခဲ့ပါတယ်။

မြို့တော်ဝန်ရဲ့သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ဆရာဝန်တစ်ယောက်ဟာလည်း အယုံအကြည်မရှိဘူးဆိုပြီး ထိုကားကို ပြန်ဝယ်လိုက်ကာ မောင်းနေရင်းကနေ ကားကကျွမ်းပြန်မှောက်ပြီး သူ့အယုံအကြည်မရှိတဲ့ ကျိန်စာသင့်ပြီး သေးဆုံးသွားပါတယ်။

ဆွစ်လူမျိုး ပြိုင်ကားဝါသနာအိုးတစ်ယောက်ဟာလည်း ထိုကားကိုစီးရင်း အလားတူယာဉ်မတော်တဆမျိုးဖြစ်ပြီး သေဆုံးသွားခဲ့ပြန်ပါတယ်။

ဆာဗီးယားလယ်သမား ပိုင်ရှင်တစ်ယောက်ဆိုရင် ထိုကားကို စီးတောင်မစီးသွားခဲ့ရပါဘူး။ ထိုကားကို ဝယ်ယူပြီး ဆွဲကားနဲ့ဆွဲနေစဉ်မှာပဲ ကားပြုတ်ကျပြီးပိသွားလို့ သေဆုံးခဲ့ပါတယ်။

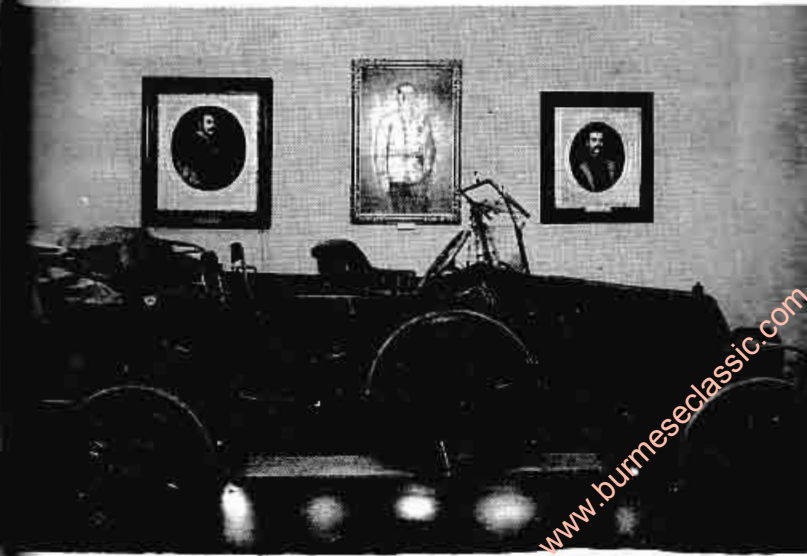
နောက်ဆုံးပိုင်ရှင် ရိုးမေးနီးယားလူမျိုးတစ်ယောက်ရဲ့အ

သင်္ဂြိုဟ်နေသောယာဉ်များ

ဖြစ်က အဆိုးဆုံးပါပဲ။ သူဟာ သူငယ်ချင်း(၄)ယောက်နဲ့အတူ သူ့ဆီလာနေည့်ခံပွဲကိုအသွားမှာ ကားကဖောက်သွားပြီး မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ ရုတ်တရက် တိမ်းမှောက်လွင့်စင်သွားလို့ (၅)ဦးစလုံးသေဆုံးသွားခဲ့ပါတယ်။

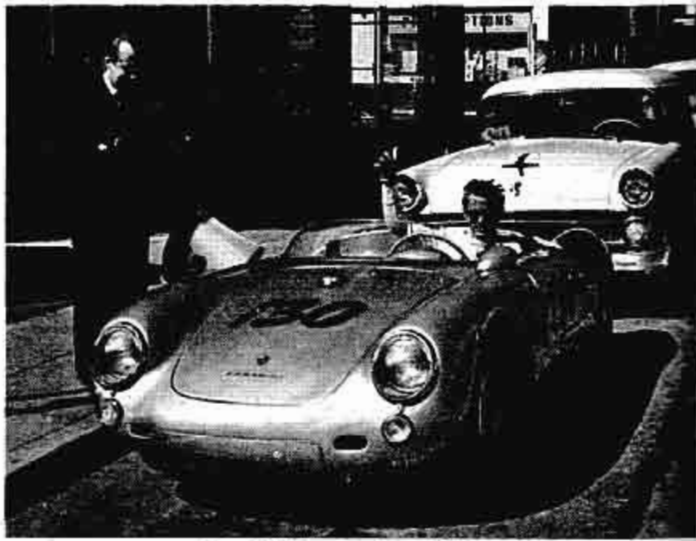
ဒါတွေဟာ ထိုကားကို စီးနင်းကြသူတွေရဲ့ တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်နားနဲ့ ကြားခဲ့ရတာတွေပါ။ ဒီကျိန်စာသင့်နေတဲ့ကားဟာ ထုတ်တဲ့ (၁၉၅၀)ပြည့်လွန်နှစ်ကတည်းက လူပြောစရာဖြစ်လောက်အောင်ကို ခိုက်ခဲ့တာပါ။

'ဂရပ်ဖ်နှင့်စတစ်မ်'ကားကုမ္ပဏီလည်း ထိုအခြေအနေတွေကြောင့် အတော်လေးအကျပ်ရိုက်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပွားရတဲ့အကြောင်းရင်းကိုလည်း အတိအကျမပြောနိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ယနေ့ခေတ်မှာတော့ ဩစတြီးယားဧကရာဇ်မင်းသား ဖရန့်ဇ်ဖာဒီနန် စီးခဲ့တဲ့ ထိုကားကို ဩစတြီးယားပြတိုက်ထဲမှာ ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် ပစ္စည်းအဖြစ်နဲ့ ပြသထားပါတယ်။

(၂) ဂျိမ်းဒင်းစ်၏ ပေါ့ရှေးစပိုင်ဒါကား

ဂျိမ်းဒင်းစ်ဆိုတာ သူ့ခေတ်တစ်ခေတ် ထူထောင်သွားတဲ့ ရုပ်ရှင်မင်းသားချောတစ်ယောက်ပါ။ ရုပ်ရှင်ချောမောရုံမျှမက သရုပ်ဆောင်ပါအလွန်ကောင်းတာမို့ လျှမ်းလျှမ်းတောက်ကျော်ကြားခဲ့သူပါ။ ဒီနာမည်ကြီးမင်းသားဟာ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ ကွယ်လွန်သွားခဲ့လို့ သူ့ပရိသတ်တွေအဖို့ နှမြောတသဖြစ်လို့မဆုံးပါဘူး။ အချိန်မတိုင်မီ သေဆုံးခဲ့ရတာဟာ ထိုအချိန်ကာလက အစီးရေ(၉၀)သာ ရှိသေးသော ပေါ့ရှေး(၅၅၀)စပိုင်ဒါ အမျိုးအစားကားကိုမောင်းနှင်ရင်း ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်လို့ပါ။ ထူးဆန်းတာတစ်ခု

ဂျိမ်းဒင်းစ်နှင့် သူ၏ပေါ့ရှေးစပိုင်ဒါကား

သင်္ဂြိုဟ်နေသောယာဉ်များ

က ဂျိမ်းဒင်းစ် သေဆုံးမှာကို သူ့နဲ့တွဲသရုပ်ဆောင်ဖူးတဲ့မင်းသား အလက်ဂင်းနစ်က ကြိုတင်ဟောကိန်းထုတ်ခဲ့တာပါပဲ။

ဒီကားကိုဘယ်လိုမြင်လဲလို့ ဂျိမ်းဒင်းစ်က ဂင်းနစ်ကို မေးခဲ့ပါသတဲ့။ ဒီတော့ ဂင်းနစ်က “ဒီပေါ့ရှေးကားကို စီးမယ်ဆိုရင်တော့ နောက်တစ်ပတ်မှာ ခင်ဗျားသေမှာပဲ” လို့ ပြန်ဖြေခဲ့ပါသတဲ့။ သူပြောတဲ့အတိုင်းပါပဲ။ ဂျိမ်းဒင်းစ်ဟာ နောက်တစ်ပတ်တိတိအကြာမှာ ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်ပြီး သေဆုံးသွားခဲ့ပါတယ်။ သူ့သေသွားပြီးတဲ့ နောက်မှာတော့ ငွေရောင်ပေါ့ရှေးစပိုင်ဒါ ပြိုင်ကားဟာ ကျိန်စာမိတဲ့သောကားဟု သတင်းထွက်လာပါတယ်။ ထိုကားနှင့်သက်ဆိုင်သည့်ဖြစ်ရပ်ဆိုးများက ခိုင်လုံတဲ့အကြောင်းပြချက် ဖြစ်ပါတယ်။

ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်ပြီးတွေ့ရသည့် ကျိန်စာသင့်ကား

သင်္ဂြိုဟ်နေသောယာဉ်များ

www.burmeseclassic.com

၁၁၈ GHOST STORY

ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်ပွားသည့်နေရာမှ ထိုကားကို ဂိုဒေါင်သို့ ပြန်လည်ယူဆောင်လာသည့်အခါ ကားအင်ဂျင်ပြုတ်ထွက်လာပြီး စက်ပြင်ဆရာ၏ ခြေထောက်ပေါ်သို့ကျသွားကာ ခြေထောက်နှင့် ချောင်းလုံး ကျိုးသွားသည်မှ အစပြုခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ထိုကားမှ ကောင်းသေးသော ကားတာယာများကို ဝယ်ယူအသုံးပြုခဲ့သော ကားနှစ်စီးမှာ မရှေးမနှောင်းဆိုသလိုပင် ကားတာယာများ ကွဲထွက်ကာ ထိခိုက်မှုနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရပြန်ပါတယ်။

အဆိုပါ ကား၏အင်ဂျင်ကို ဆရာဝန်တစ်ဦးက စယ်ယူပြီး သူ၏ ပြိုင်ကားတွင်တပ်ဆင်ကာ ကားပြိုင်ပွဲတွင် ဝင်ရောက်မောင်းနှင်ခဲ့သည်။ ပြိုင်ပွဲတွင်း မောင်းနှင်နေစဉ်မှာပင် မတော်တဆ ပြိုင်ပွဲဝင်အချင်းချင်း ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်ရာ ထိုဆရာဝန် သေဆုံးခဲ့၏။

ထိုယာဉ်တိုက်မှုတွင်ပါဝင်သည့် အခြားပြိုင်ပွဲဝင်တစ်ဦးမှာ လည်း ဂျိမ်းဒင်း၏ကားမှ ကားမောင်းလက်ကိုင်ခွေကို ဝယ်ယူ၍ သူ၏ပြိုင်ကားတွင် တပ်ဆင်ကာ ပြိုင်ပွဲဝင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သူသည် လည်း ထိုပြိုင်ပွဲတွင် သေဆုံးခဲ့ရပါတယ်။

ကားဒီဇိုင်းနာတစ်ဦးဟာ ဂျိမ်းဒင်း၏ ပျက်ဆီးနေသော ပေါ့ရှေးပြိုင်ကားကို ဝယ်ယူပြီး ပြန်လည်ပြင်ဆင်ကာ သူ၏ကားဂိုဒေါင်ထဲတွင် အခြားကားများနှင့်ယှဉ်တွဲပြီး ထည့်ထားခဲ့ရာ ထိုကားမှတစ်ပါး အခြားကားများမှာ ပျက်ဆီးမှုအမျိုးမျိုးနှင့် ကြုံတွေ့ရပါတယ်။ ထိုကားဂိုဒေါင်လည်း မကြာမီ မီးလောင်ပြီး ပျက်စီးသွားပြန်တယ်။ ထိုစဉ်က အဆိုပါပေါ့ရှေးကားမှာ ထိုကားဂိုဒေါင်ထဲတွင် မရှိခိုက်ဖြစ်သောကြောင့် မီးဘေးမှလွတ်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် အဆိုပါကားကို စကရာမင်တို မြို့တော်ခန်းမ

သရုပ်ဆောင်မှုများ

တွင် ပြသထားစဉ် ကားရပ်ထားသည့်နေရာမှ သူ့အလိုလို လိမ့်သွားပြီး မိန်းမပျိုလေးတစ်ဦးကိုတိုက်မိကာ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရသွားစေပြန်ပါတယ်။

အိုရီဂွန်မြို့မှာ ထိုကားကိုတင်ဆောင်လာတဲ့ နောက်တွဲ ယာဉ် ဘားတန်းပြုတ်ထွက်ကာ ကားလိမ့်ဆင်းသွားပြီး ဆိုင်တစ်ဆိုင်ထဲသို့ ထိုးဝင်သွားခဲ့ဖူးပါတယ်။

(၁၉၅၉)မှာတော့ နားလည်ရခက်လောက်အောင် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မှုများ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပါတယ်။ ကားမှာအခိုင်အမာတပ်ဆင်ထားတဲ့ အစိတ်အပိုင်း(၁၁၁)ခုတိတိဟာ သူ့အလိုလို ကျိုးပဲ့ပြုတ်ကျသွားခဲ့တာပါပဲ။

(၁၉၆၀)မှာ အဆိုပါ ပေါ့ရှေးပြိုင်ကားရဲ့ နောက်ဆုံးပိုင်ရှင်ဟာ သူ၏နေရပ် ကာလီဖိုးနီးယားသို့ ပြန်ပို့ပြီး ကားကိုအသုံးမပေးဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး ကားတင်သည့် အလုပ်ပိတ်ရထားသောပြင် တင်ပို့

သရုပ်ဆောင်မှုများ
www.burmeseclassic.com

လိုက်ပါတယ်။ ရထားတွဲ တံခါးသော့များကိုလည်း သေသေချာချာ စစ်ဆေးပြီး ချိတ်ပိတ်ခဲ့ပါတယ်။

ကာလီဖိုးနီးယားသို့ ရောက်တဲ့အခါ သော့များမှာ ပျက်စီးမှုမရှိဘဲ အထဲမှာ ပေါ့ရှေးပြိုင်ကား ပျောက်ဆုံးနေပါတော့တယ်။

အဆိုပါ ကျိန်စာမိနေသောကားကို ယခုထိတိုင်အောင် ရှာမတွေ့တော့ပါဘူး။ ထိုမကောင်းဆိုးဝါး ပြိုင်ကားမှာ သူလာရာ ခဲ့ရာ မကောင်းဆိုးဝါးအရပ်ဒေသသို့ ပြန်သွားခဲ့လေသလော (သို့) တစ်နေရာရာတွင် ပုန်းအောင်းနေသလောကို မည်သူမှမသိနိုင်ကြ သေးပါဘူး။

(၁) ဂျာမန်ရေငုပ်သင်္ဘော

ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီးဖြစ်နေတုန်းက ရေငုပ်သင်္ဘောတွေ ဟာ အင်မတန်မှစွမ်းအားကြီးတဲ့ စစ်လက်နက်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အ ဖျက်စွမ်းအားအကောင်းဆုံး ရေငုပ်သင်္ဘောအမျိုးအစားတွေအ နက် တစ်မျိုးကတော့ ဂျာမန်ယူဘုတ်ပါ။

ဒီအမျိုးအစား ရေငုပ်သင်္ဘောတွေဟာ စစ်ပွဲကြီးအတွင်း မှာ ရန်သူသင်္ဘော (၅၀၇)စီးကို ပစ်ခတ်နှစ်မြုပ်ပစ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအထဲမှာ မဟာမိတ်တို့ရဲ့ နာမည်ကျော်စစ်သင်္ဘောကြီး ဘရစ် တနီးယားလည်း ပါသွားခဲ့ပါတယ်။

ယူဘုတ်အမျိုးအစား ရေငုပ်သင်္ဘောတွေအနက်က တစ် စီးကတော့ ရန်သူတွေအတွက် အန္တရာယ်ရှိရုံသာမကဘူး သူ့ရဲ့ ဂျာမန်သင်္ဘောအမှုထမ်းတွေကိုပါ အန္တရာယ်ပေးခဲ့ပါတယ်။

ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက ဂျာမန်ယူဘုတ်ရေငုပ်သင်္ဘော

အဆိုပါ ယူဘုတ်ရေငုပ်သင်္ဘော တည်ဆောက်နေတုန်း နှစ်ပဲ တည်ဆောက်ရေးလုပ်သား(၃)ယောက်ဟာ ဒီဇယ်မီးခိုးငွေ့ တွေရှုမိလို့ အသက်ရှုကျပ်ပြီး သေဆုံးသွားခဲ့ပါတယ်။ ဒါတင်မက ဝါဘူး။ နောက်နှစ်ယောက်လည်း သင်္ဘောကိုယ်ထည်အစိတ်အ ခိုင်းတွေ သူတို့ပေါ်ပြုတ်ကျပြီး သေဆုံးသွားခဲ့ပြန်တယ်။ တစ်ခါ စမ်းသပ်မောင်းနှင်ကြည့်နေတုန်းမှာလည်း သင်္ဘောသားတစ် ယောက် ကုန်းဘတ်ပေါ်ကနေ ပြုတ်ကျသွားတာ ရှာမတွေ့တော့ ဝါဘူး။

တရားဝင် ပထမအကြိမ် စမ်းသပ်မောင်းနှင်နေတုန်းမှာပဲ စမ်းဗိုက်အကန့်တစ်ခုပေါက်ပြီး ရေဝင်သွားလို့ ပင်လယ်ကြမ်းပြင်

၁၂၂ GHOST STORY

အောက်ရောက်သွားခဲ့ပါတယ်။

သင်္ဘောအမှုထမ်းတွေဟာ သင်္ဘောထဲမှာ နာရီပေါင်းများစွာ ပိတ်မိနေခဲ့ပြီး ဘက်ထရီပျက်စီးသွားလို့ သင်္ဘောအတွင်းပိုင်းမှာ အဆိပ်ရှိတဲ့လေတွေ ရှုရတာကြောင့် သူတို့ကို ပြန်ကယ်ထုတ်နိုင်တဲ့အချိန်မှာ (၂)ယောက်သေဆုံးသွားခဲ့ပါတယ်။

ပြန်ဆယ်ယူထားတဲ့ ရေငုပ်သင်္ဘောကြီးဟာ အသုံးပြုလို့နေတုန်းပါပဲ။ တိုက်ပွဲဝင်ကာလ အစပိုင်းအချိန်တုန်းက တော်ဝင်ပေါက်ကွဲသွားလို့ အရာရှိတစ်ယောက်အပါအဝင် သင်္ဘောအမှုထမ်း(၈)ယောက် တစ်ပြိုင်နက်သေဆုံးသွားခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီသေသွားတဲ့အရာရှိ သရဲခြောက်တယ်ဆိုတဲ့သတင်းတွေထွက်ပေါ်လာပါတယ်။ ထိုသင်္ဘောကပွတိန်ဟာ ဗုံးစတင်သူ့ လည်ပင်းကိုလာထိလို့ ခေါင်းပြတ်သွားခဲ့တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ အဲဒီညမှာပဲ ခေါင်းမရှိတော့တဲ့ အလောင်းနားမှာ အရာရှိသရဲကလာစောင့်နေတာကို သင်္ဘောသားတော်တော်များများ တွေ့မြင်ခဲ့ကြပါတယ်။

ထူးခြားတာတစ်ခုကတော့ အဆိုပါ ယူဘုတ်ရေငုပ်သင်္ဘောက အမှုထမ်းတွေအားလုံးဟာ သင်္ဘောပြောင်းပေးဖို့ တစ်ပြိုင်နက်လျှောက်လွှာတင်ခဲ့ကြတယ်ဆိုတာပါပဲ။ သေသွားတဲ့ သင်္ဘောကပွတိန်က အရမ်းခြောက်လွန်းတာကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

သင်္ဘောပေါ်မှာ ကမ္မဝါစာဖတ်ပေးခဲ့ပေမဲ့ အဲဒီယူဘီ-၆၅ ယူဘုတ်ရေငုပ်သင်္ဘောကို ပြောင်းရွှေ့အမှုထမ်းချင်တဲ့သူ တစ်ယောက်မျှမရှိတော့ပါဘူး။

လပေါင်းအနည်းငယ်အကြာမှာတော့ ထိုရေငုပ်သင်္ဘော

သရဲခြောက်သည့် သင်္ဘောကပွတိန်နှင့် သူ၏ယူဘုတ်ရေငုပ်သင်္ဘော

ဟာ အမေရိကန်ရေငုပ်သင်္ဘောတစ်စီးက ချောင်းမြောင်းတိုက်ခိုက်တာခံရလို့ ပေါက်ကွဲပျက်စီးသွားတယ်လို့ သတင်းထွက်ပေါ်လာပါတော့တယ်။

ဒါပေမဲ့ အမေရိကန်ရေငုပ်သင်္ဘောကပွတိန် ပြောတာက သူတို့ ဂျာမန်ယူဘုတ်ရေငုပ်သင်္ဘောကို တိုပီဒိုနဲ့ မပစ်ရသေးမီလေးမှာပဲ ထိုယူဘုတ်ရေငုပ်သင်္ဘောဟာ သူ့အလိုလို ပေါက်ကွဲပျက်စီးသွားတာပါတဲ့...။

Phantom Vehicles

www.burmeseclassic.com

နှစ်ခြင်း

အမြတ်နိုးဆုံး ဝိညာဉ်

ဘယ်

လိုမှမဖြစ်နိုင်ဘူး၊ မဖြစ်သင့်ဘူး... ဆိုတယ်။
 ထက်ပိုပြီး ညစ်ကပ်ငြင်းဆန်နေရုံကလွဲလို့ ပကတိ အရှိတရားအာ
 မသိစိတ်က အပြည့်အဝ လက်ခံနေပြီဆိုတာ ကျွန်တော်သိသည်။
 ဒီအိမ်ကို စတင်ပြောင်းရွှေ့လာစဉ်က ကျွန်တော်ရလိုက်
 သော လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်မှုများ တဖြည်းဖြည်း ပွန်းပဲ့လာခဲ့သည်။

အမြတ်နိုးဆုံးဝိညာဉ်

နှစ်ခြင်းနှင့်အမျှ မိုးချုပ်မှောင်ရိလာမှာကို စိုးရိမ်မိသော ကျွန်တော်
 သည်... ညစဉ်ညတိုင်း မြန်မြန်မိုးလင်းပါစေဟူသော ဆန္ဒပြင်းစွာ
 ပြစ်မှုတို့အကြား... အမြဲတမ်း ပေါ့ပါးကြံ့ခိုင်နေသည့် ကျွန်တော်၏
 ဝိတ်ဝိညာဉ်တို့ အဘယ်မျှ ယိမ်းလိုင်ချိနဲ့ကုန်ပြီနည်း။

“ကလေးရေ...”

အမြတ်နိုးဆုံးဝိညာဉ်

တစ်ဖက်ခြံက အဖွားရဲ့ခေါ်သံဖြစ်၍ အသံလာရာ ခြံအဝင်ဝဆီ အကြည့်ရောက်ကာ အတွေးပြတ်သွားသည်။ အသက်ရှင်ဆယ်အရွယ်ဖြစ်၍ ဖြူလျော်ညှိုးခြောက်နေသော ဆံမျှင်ကျဲကျဲက ထုံးနှောင်ဖို့လက်စွာ အဘွား၏ ဦးခေါင်းထက်မှ ဖွာလျာကျနေသည်ကပင် အမြင်ဆိုးလှသည်။

ပြီးတော့ တွန့်ရှုံ့နေသော အသားအရေနှင့် ကိုင်းကွပ်နီလို့လွန်းသောခန္ဓာကိုယ်။ အိုကြီးအိုမအရွယ်တို့၏ ဇရာသဘောကို ကျွန်တော်နားလည်သော်လည်း အဘွားနှင့်ကျွန်တော် စတင်ဆွေတွေ့ခွင့်ရကတည်းက ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ အလိုမပြည့်ချင်၊ အထူးသဖြင့် အဘွားအို၏ မျက်လုံးအကြည့်တွေကို ကျွန်တော်ကြောက်မိသည်။ အိုမင်းမစွမ်း ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာ မျက်လုံးက မအိုနိုင်ပဲ နုပျိုတောက်ပလွန်းသည်။

စူးရဲကျွတ်ဆတ်ကာ တစ်ခါတစ်ခါ အလင်းရောင်တွေများ ထွက်လာမလားဟု ထင်ရသည်။ သို့သော် . . သူမတူအောင် တွန့်ဆုတ်နေမှုအားလုံးကို ဖြေလျော့နေပြန်သောအခါ . . .

“အဘွား”

“အေး . . ကလေးအတွက် လာပို့တာ၊ ရော့ . . ပူပူလေး စားလိုက်ဦး”

ကျွန်တော် အဘွားကမ်းပေးသော စတီးလ်ချိုင့်လေးကို လှမ်းယူရင်း . . .

“ဘာတွေတုန်း အဘွားရဲ့”

“သိုးသားလေ . . နူးညံ့လိုက်တာမှ မီးဖိုပေါ်က ချပြီးပြီးချင်း ကလေးအတွက် ခပ်ထည့်လာတာ၊ အိမ်ကမြွေးမလေး စားချင်

ဆယ်ဆိုလို့ ချက်ပေးရင်းပေါ့”

“ဪ . . ကျေးဇူးပါ အဘွားရယ်၊ အိမ်ထဲဝင်ထိုင်ပါဦးဦး”

“မထိုင်တော့ဘူး ကလေးရဲ့၊ သိုးသားဟင်းဆိုလို့ အိမ်က မြွေးမက လက်ဆေးပြီး စောင့်နေပြီ၊ ကလေးလည်း စားလိုက်တော့လေ၊ သွား . . သွား . . စားချေတော့”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အဘွား”

ထို့နောက် ကျွန်တော်လည်း အိမ်ဖက်ပြန်လျှောက်လာခဲ့ကာ အဘွားပြောသလို ဟင်းပူပူလေးနှင့် ထမင်းစားလိုက်ဖို့ စိတ်ကူးဖြစ်မိသည်။ ဖြစ်သလိုစားသည့်နေ့ရက်များနှင့် အေးစက်သော ထမင်းပွဲမှာ ဒီလို ပူပူနွေးနွေးအရသာ ဟင်းတစ်ခွက်က အဖိုးတန်သူစွာ ကျေးဇူးတင်ရပါသည်။

အဘွားကျမ်းမာချမ်းသာပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးရင်း . . ထမင်းစားပွဲပေါ် ဟင်းချိုင့်တင်ကာ ဖွင့်လိုက်သည်။

“အား . . မွေးနေတာပါပဲလား”

ကျွန်တော် ခံတွင်းစိုသွားကာ ပန်းကန်စင်ပေါ်က ထမင်းပန်းကန် တစ်ချပ်ဆွဲယူပြီး ထမင်းပေါင်းအိုးပါ ဖိုထဲက မထုတ်၍ ထမင်းစားပွဲဆီလှည့်ကာ တင်လိုက်သည်။

“ဟင် . . ”

မယုံကြည်နိုင်သောစိတ်နှင့် ကျွန်တော် ခဏကြာအောင် နှင်သက်မိနေပြီးမှ ဟင်းတုံးတွေ တစ်တုံးမှမကျန်အောင် ပျောက်သွားသော ဟင်းချိုင့်အံကို မ,ကာကြည့်မိသည်။

“ဘာလဲဟ”

ချိုင့်ထဲမှာ သိုးသားဟင်းတုံးတွေ ငါးတုံးအနည်းဆုံးဆိုတာ သေချာသည်။ ကျွန်တော် ဟင်းချိုင့်ဖွင့်ထားပြီး ချထားခဲ့ချိန်နှင့် ထမင်းပေါင်းအိုးနှင့် ပန်းကန်ယူပြီး ထမင်းစားပွဲဖက် ပြန်လှည့်လာချိန်က ကြားမှာတစ်မိနစ်ထက်မပို၊ ခြေလှမ်းလည်း သုံးထောင်လှမ်းစာထက်မပို၊ အဲ့ဒီကြားကာလမှာ ကြောင်၊ ကြွက်၊ ခွေး... မဖြစ်နိုင်၊ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်။

ဖြစ်နိုင်ဦးတော့... ဒီလောက် ပူပူလောလောကြီးကို မျက်လှည့်ပြသလို အပျောက်မသွားစရာ အကြောင်းမရှိ။

“ဘာလဲကွာ...”

ကျွန်တော် ထမင်းစားချင်စိတ် ပျောက်သွားကာ ဟင်းနှစ်ရည်သာ ကျန်တော့သော ချိုင့်ကို တစ်ချက်ယူကြည့်ပြီး စေ့စပ်စိစစ်ရာ လျှောက်လာခဲ့တော့သည်။ စိတ်ထဲမှာတော့...။

လက်

ကနာရီကို တစ်ချက်မကြည့်သည်။ ည(၈)နာရီထိုးပြီ။ ကျွန်တော် နေထိုင်ရာ ရွှေနံသာရပ်ကွက်တို့ နတ်စင်လမ်းထိပ်က လက်ဘက်ရည်ဆိုင်ကနေ လမ်းလျှောက်လျက် ဆယ့်ငါးမိနစ်ထက် မပိုသော်လည်း ဒီထက်ညဉ့်နက်အောင် မထိုင်

သင့်မှန်း ကျွန်တော့်ဘာသာသိ၍ လက်ဘက်ရည်ဖိုးခေါ်ရှင်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် လက်နှိပ်ခါတ်မီးကို သတိရှိရှိနှင့်ယူကာ ဆိုင်ထဲထွက်ကာ နတ်စင်လမ်းထဲ ချိုးဝင်လာခဲ့သည်။

“စောင့်နေတာ... ကြာပြီ”

ကျွန်တော့်ဘေးက ကပ်ပြောလိုက်သံကြောင့် ခပ်ကြောင်ကြောင် လှည့်ကြည့်မိသွားသည်။ အမှောင်ရိပ်ကချိန်ဖြစ်၍ မျက်နှာကို ပီပီပြင်ပြင် မမြင်ရသော်လည်း အရပ်မြင့်မြင့် ဆံပင်ရှည်စားလျားချထားသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ဘေးဘီလှည့်ကြည့်တော့လည်း သူမဘေးမှာ ကျွန်တော်ကလွဲလို့ ဘယ်သူမှမရှိ။

“ကျွန်တော့်ကို ပြောတာလား”

“အင်းလေ...”

ဒီတော့မှ ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံး နွေးဖိန်းသွားကာ သူမတို့ သေချာသတိထားကြည့်မိသည်။ မျက်နှာကို ဘေးဖင်လွဲကာငုံ့ထား၍ ဘယ်သူဘယ်ဝါ သရုပ်ခွဲရခက်ခြင်းထက် ဒီမြို့ကို ရက်ပိုင်းလောက်သာ ရင်းနှီးသေးသော ကျွန်တော့်အတွက် ဒီလိုနှစ်လိုဖွယ် မိန်းကလေးမိတ်ဆွေမျိုး လုံးဝမရှိသေးတာ ကျွန်တော့်ဘာသာ သေချာပါသည်။ ထို့ကြောင့်...

“ကျွန်တော့်ကို လူမှားနေတာများလား”

ဒီတော့မှ သူမမျက်နှာလေး လှစ်ခနဲဖော်ကာကြည့်သည်။ အမှောင်ထဲမှာတောင် လက်ခနဲမြင်လိုက်ရသော သူမ မျက်လုံးလှလှကြီးတွေကြောင့် မူးမေ့ချင်သွားသည်။

“မှားစရာလား... ရှင်က ကျွန်မတို့ ဘေးကခြံကို ပြောင်း

လာတဲ့သူလေ”

ဒီတော့မှ ကျွန်တော် သတိဝင်ကာ...

“ဪ ကျွန်တော့်ခေါင်းရင်းခြံက အဘွားရဲ့ မြေးမဆိုတာလား”

“အင်းပေါ့..”

“ဒါဆိုမှားဘူးပဲ၊ ဒါနဲ့ ဒီချိန်ကြီးကျမှ ဘယ်ကပြန်လာတာလဲ”

“အလုပ်ကလေ.. စက်ရုံဆင်းနေတာ၊ ဒီနေ့က အိတ်တီရိုလို့ နောက်ကျတာ ဒါတိုင်းတော့ စောစောရောက်ပါတယ်”

“ဪ.. လာလေ ပြန်ကြတာပေါ့၊ ကျွန်တော်လည်း ကားပြောဖော်ရတာပေါ့”

ထို့နောက် နတ်စင်လမ်းအုတ်တိုင်း နှစ်ယောက်လျှောက်လာခဲ့ကြသည်။

“ဒါနဲ့ ရှင်က ဘာအလုပ်လုပ်တာလဲဟင်”

“အလုပ်က ပန်းချီရေးတာပါပဲ”

“ဟုတ်လား၊ ပုံတူလား..”

“အင်း.. ကျွန်တော်က ရေဆေး၊ ဆီဆေး အစုံရေးပါတယ်၊ ပုံတူလည်း ရေးဖြစ်ပါတယ်”

“ဒါဆို ကျွန်မကို ပုံတူရေးပေးပါလားဟင်”

“အား.. ရပါတယ်ဗျ၊ ဒါပေမယ့် အခုချက်ချင်းတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးထင်တယ်”

“ဟင်.. ဘာလို့လဲ”

ကျွန်တော် ပြောသင့်မပြောသင့် စဉ်းစားပေမယ့် စိတ်ထဲမှာ

တဲ့အတိုင်း ပြောတတ်တဲ့ဗီဇက ကျွန်တော့်နှုတ်ခမ်းကို မုသားပုံဖမ်းဖို့အချိန်တောင် မရရှာ။

“ပိုက်ဆံပေါ့ဗျာ၊ အိမ်ဌာားလိုက်တာရော.. ပြောင်းရွှေ့စားရိတ်ကပါ ကျွန်တော့်ဘဏ္ဍာရေးအခြေအနေကို အတော်ထိန်းချုပ်ပစ်လိုက်တယ်ဗျ၊ အဟဲဟဲ.. ပုံတူရေးဖို့ ဆေးဘိုး ကျွန်တော် မထုတ်နိုင်သေးလို့ပါ၊ ကုမ္ပဏီတစ်ခုနဲ့တော့ အလုပ်လုပ်ဖို့ရှိပါတယ်၊ အဲဒီက စရံငွေထုတ်ပြီးမှပဲ ဆေးဘူးတွေ ဝယ်ရမှာ၊ ဆေးဘူးတွေကလည်း ဈေးကြီးလိုက်တာမှ..”

“အမလေး ယောက်ျားကြီးတန်မဲ့ ညည်းတတ်လိုက်တာ၊ ရေးမပေးချင်ဘူးလို့ တစ်ခွန်းတည်းပြောလည်း ဖြစ်ပါတယ်နော်”

“အာ.. အဲသလို မဟုတ်ရရိုး အမှန်ပါဗျာ၊ ရေးပေးချင်တာပေါ့၊ ခင်ဗျားလို လှပတဲ့ အမျိုးသမီးကို ပုံတူရေးခွင့်ရတာကိုပဲ ကျွန်တော်ကံကောင်းတာပါ၊ ကံဆိုးချင်တော့ ဆေးဘိုးမရှိတာလေဟဲ.. ဟဲ.. ဟဲ”

“ရှင့် ဆေးဘူးဘိုးက ဘယ်လောက်မို့လို့လဲ”

“အင်း အရည်အသွေးညံ့တဲ့ အခရိုင်းလက်သုံးရင်တောင် ခြောက်သောင်းဘိုးလောက် ဝယ်ရမှာဗျ”

မိန်းကလေး လျှာတစ်လစ်ကလေးနှင့် မယုံကြည်သလို တစ်ချက်လှည့်ကာ ကြည့်ပြီးမှ..

“အင်းလေ.. အဲသလောက် ဆိုတော့လည်း”

သူမ စကားတစ်ဝက်နှင့် နှုတ်ဆွဲကာသွားပြီး ခြေလှမ်းတစ်ချက်တွန့်ကာ ကျွန်တော့်ဘက် တိုးကပ်ကာလျှောက်သည်။ စကားတပြောပြောနှင့် လျှောက်လာ၍ ဘိုးဘိုးကြီးနန်းကို ကောင်းလာမှန်း

ဓမ္မာရုံကျောင်းကြီး မုခ်ဦးဝအတက်ကိုရောက်မှ သတိထားမိသွားသည်။ လမ်းက အနည်းငယ်မှောင်၍ လူပြတ်သောကြောင့် ကျွန်တော်တစ်ယောက်ထဲ ပြန်လျှင်တောင် ဒီနေရာတော့ ကျောထဲစိမ့်ချင်သည်။

“ကျွန်မအိုတီဆင်းရဲတဲ့နေ့ဆို အရမ်းစိတ်သောကရောက်တာပဲ၊ ဒီအချိန် ဒီလမ်းကို တစ်ယောက်ထဲ ပြန်ရတာလေ၊ အရင်တုန်းကတော့ အဘွားထွက်ကြိုပါတယ်၊ အခုက အဘွားကျမ်းမာရေးနဲ့ အသက်အရွယ်ကြောင့် မကြိုခိုင်းတော့တာ”

“ဟုတ်တာပေါ့၊ မှောင်ကြီးမည်းကြီးထဲ အဘွားနဲ့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ၊ ခါတိုင်းလည်း ဒီလိုပဲ၊ လူကြိုစောင့်ပြီး ပြန်ရတာပဲလား”

“အင်းပေါ့ မရှိရင်တော့ ကယ်ရီခ ပေးရတော့တာပေါ့၊ အိုတီက တစ်လကို ဆယ့်ငါးရက် ဝင်ရတာ၊ လက်ခတွက်ရင် လေးထောင့်ငါးရာလေ”

“ဒါလည်း ဟုတ်တာပဲ၊ ကဲ.. ဒီလိုရော ဖြစ်မလား၊ အိုတီဆင်းတဲ့ရက်တွေမှာ ကျွန်တော် လက်ဘက်ရည်ဆိုင်မှာ ပုံမှန်ရှိနေမယ်၊ ပြန်တော့ အတူပြန်ပေါ့”

“အင်း.. ကောင်းသားပဲ၊ ကိုယ့်အိမ်နီးချင်းဆိုတော့ အဆင်ပြေလိုက်တာ”

“အိုခေ၊ သန်ဘက်ခါနေ့ကစပြီး”

“အင်း..”

ကျွန်တော်တို့ စကားပြတ်ကာ ရပ်ကွက်ထဲရောက်သည်အထိ ပြောစရာအကြောင်းအရာ မရှိတော့သလို နှုတ်ဆိတ်လာခဲ့ပြီပါသည်။ သူမတို့ ခြံနားရောက်မှ...

“ဒါနဲ့ ရှင့်နံမယ်က”

“ခိုင်မြဲပါ”

“နာမည်ကမိုက်တယ်.. ခစ်.. ခစ်.. ခစ်”

“ဟင်.. ခင်ဗျားနာမည်ရော ပြောဦးလေ”

“ဝင့်ဝါ..”

“မင်္ဂလာညချမ်းပါ.. ဝင့်ဝါ”

“မင်္ဂလာပါရှင့်.. သွားပြီနော်”

ပြောပြီး.. စေ့ယုံစေ့ထားသော ခြံတံခါးချပ်အား အသာတွန်းဟဝင်၍ အမှောင်ထုထဲ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားသော သူမအား တခဏတော့ မှင်တက်မိကာ ငေးမိသည်။ သို့သော်..

“ဝု.. အူ.. ဝူး..”

လမ်းတစ်ဖက် ခြံထဲမှ ခွေးအူသံကြီးကြောင့် ကျွန်တော် ကျောထဲစိမ့်ကာ.. အိမ်ဖက် ခပ်သွက်သွက် ဆက်လျှောက်လာခဲ့တော့သည်။

ခြောက်

အိပ်မက်နှင့် မိုးလင်းခဲ့ရသော ညများထဲမှ အလှဆုံးနှင့် အနူးညံ့ဆုံး ညတစ်ညအား ကျွန်တော် ပထမဦးဆုံး ရင်ခုန်စွာ ဖြတ်သန်းရင်း မိုးလင်းခဲ့ရသည်။

နာရီကြည့်လိုက်တော့ မနက်(၈)နာရီ။ ရှစ်က ကျွန်တော့် အတွက် lucky ဝဏန်းဟု အရူးထစွာမှတ်ယူ၍ အိပ်ယာမှ လူးလဲ ထကာ တစ်ဖက်ခြံသို့ စိတ်နွေးနွေးလေးနှင့် လှမ်းကြည့်သည်။

ရေနံဝနေသော အိမ်မည်းကြီးတစ်လုံးတည်း ထီးထီးကျန် တိတ်ဆိတ်စွာ ရှိနေသည်ကလွဲ၍ သူမ၏အရိပ်ယောင်အား စိုးစဉ်း မျှပင် မတွေ့ရ၍ စိုလက်နေသော မနက်ခင်းပင် ခြောက်ကပ်ကပ် ဖြစ်သွားသည်။ ညက မှန်ဝါးဝါးရင်ခုန်ရတဲ့ မျက်နှာလေးကို Focus ပြတ်အောင် ကြည့်မြင်ခွင့်လေး ရချင်သည်။ သို့နှင့်ပင် ကျွန်တော့် ရင်တွေ ပြန်လည်အေးစက်လာကာ ကိုယ်လက်သန့်စင်ဖို့ စိတ်ကူး ချလိုက်သည်။

ဒီနေ့ ရန်ကုန်တက်ရမည်။ Junction တစ်ခုမှာ Culture ရေးဖို့ ဒီနေ့ စကားပြောရမည်။ ပြည်ပကုမ္ပဏီတစ်ခုနှင့် ဆီ ဆေးရေးဖို့ကိစ္စလည်း ဒီနေ့ပဲဖြစ်၍ ကျွန်တော့်ရင်ခုန်သံများ အိပ် ခန်းထဲမှာ အပုံလိုက်ထားခဲ့ကာ ပြင်ဆင်ရတော့၏။

“ဘယ်လိုလဲ ခိုင်မြို့ မင်း နယ်မှာအဆင်ပြေလား”
“အေးကွ၊ မနေ့ညကမှ စပြီးပြေတာ ဟကောင်ရ”
“ဘာလဲဟ မင်းစကားက”

ကျွန်တော့်စကားကြောင့် မင်းကြည် အူလည်လည်ဖြစ် သာ ကော်ဖီပူပူကြီးကို ဒီအတိုင်း ငုံ့လိုက်သည်။

“ဖူး.. ဖလူး.. ဝါး.. ပူထာ၊ ချီးမှပဲ မင်းကြောင့်ကွ”
ကျွန်တော်ရယ်ပါသည်။ မင်းကြည်နှင့်ကျွန်တော်က ဝါသ နာတူ ရေးဖော်ရေးဖက် ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်၍ ပြောမနာဆိုမနာ ရင်းနှီးကြသူများဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် တစ်သူလှမ်းပေးရင်း မနေ့ ညက ဝင့်ဝါနှင့် ဆုံခဲ့ရပုံကို ပြောပြလိုက်သည်။ ဒီတော့မှ မင်းကြည် ပြီးနိုင်ကာ..

“ချောလားကွ၊ ရွာသူလေးဆိုတော့ အလေးမှန် ဈေးမှန် တော့ ဖြစ်လောက်တယ်”

“ရွာသူတော့ မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ မြို့ပြအဆင့်ထက်တော့ သာပါသေးတယ် မင်းနယ်”

“အောင်မာ.. အောင်မာ၊ အဟေးဟေး.. ထားပါတော့ အဲ့ဒါထက် မင်းသွားနေတဲ့ နေရာအနေအထား ဘယ်နှယ်လဲ၊ ပုံ ခေးလို့ အဆင်ပြေလား”

“အာ.. ပြေချက်ကတော့ လန်းတယ်ကွာ၊ သစ်ရိပ်ဝါးရိပ် တွေနဲ့ ကောင်းမှကောင်း ဒါပေမယ့်ကွာ”

“ဟေ.. ဘာဒါပေမယ့်လဲ”

ကျွန်တော် ပြောသင့်မပြောသင့် စဉ်းစားသော်လည်း ထုံးစံ အတိုင်း အကုန်ပြောမိသည်။ ညညဆို ဘာကိုကြောက်လို့ကြောက် နေရမှန်း မသိတာထက်.. သိုးသားဟင်း ပျောက်တဲ့ကိစ္စက မင်း ကြည်မျက်လုံးတွေကို ပို၍ပြူးကျယ်စေလေသည်။

“မဟုတ်မှလွဲရော တစ္ဆေနှိုက်စားတာများလား”

“ပေါက်ပေါက်ရှာရှာကွာ. . .”

“ဟာ. . . ဟေ့ကောင် မင်းမှတ်မိလား၊ ကိုစိုင်းအိမ်မှာလေဟိုကွာ. . . ငါတို့ ကြည်ဝင်းမြို့၊ နှုတ်ဆက်ပွဲလုပ်တုန်းကလေကွာ ကျွန်တော်မှတ်မိပြီ. . . အဲဒီနေ့က ကိုကြည်ဝင်းမြို့၊ နယ်ပြောင်းမယ်ဆို၍ ကိုစိုင်းအိမ်မှာ နှုတ်ဆက်ပွဲလုပ်ကြသည်။ ထုံးစံအတိုင်း သောက်ပွဲကျင်းပကြသည်ပေါ့။ New year ညနှင့်လည်း တိုက်ဆိုင်ကာ ည(၁၂)နာရီကျော်မှ မူးမူးနှင့် အော်ကြဟစ်ကြသီချင်းတွေဆိုကြပြီး ထမင်းစားကြသည်။

ထမင်းဝိုင်းကို အိမ်ရှေ့လမ်းပေါ်မှာပဲပြင်ကာ ဝိုင်းကြသည်။ ဟင်းက ဝက်သားဟင်း၊ အားလုံး ရှစ်ယောက်ဝိုင်းထိုင်ကာ စားဖို့ပြင်ရုံရှိသေး အလယ်မှာတည်ထားသော ဝက်သားဟင်းအိုးကြီး လေမတိုက် မိုးမရွာပဲ လေထဲမြောက်ကာမြောက်ကာ ပါသွားပြီး လက်ဘက်ရည်ဆိုင်ဘေးက ကုက္ကိုလ်ပင်ကြီးပေါ် ရောက်သွားသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ရှစ်ယောက် အမူးပြေကာ ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်ကုန်သည်။

ဒီကြားထဲ ကိုစိုင်းညီ ပေါတောက အပင်ပေါ်တက်ယူမည် ဖြစ်နေ၍ ဆွဲကာထားရသည်။ ထိုညက ထမင်းမစားဖြစ်တော့ပဲ ကိုစိုင်း၏ အလုပ်ခန်းထဲမှာပင် စုကာအိပ်ကြသည်။ အံ့ဩစရာကောင်းသည်မှာ မနက်လင်းတော့ အပင်ပေါ်ရောက်သွားသော ဟင်းအိုးက ကိုစိုင်းအလုပ်ခန်း အပေါက်ဝမှာ ပြန်ရောက်နေပြီ။ ဟင်းအိုးတစ်အိုးလုံး ခွေးလျက်ထားသကဲ့သို့ ပြောင်တလင်းခါလျက်နေလေ၏။

“ငါပြောတာ ဖြစ်နိုင်လား”

မင်းကြည် စကားဆက်သဖြင့်. . .

“အေးကွာ. . . ငါလည်း အတိအကျတော့ မပြောနိုင်ဘူး၊ ပျောက်သွားတာတော့ အမှန်ပဲ”

“နေပါဦး. . . မင်း အဲဒီအိမ်ကိုဌားတော့ အိမ်ရဲ့ရာဇဝင်လေးဘာလေး မမေးဘူးလား”

“မမေးပဲနေမလားကွာ၊ ပွဲစားက အားလုံးအေးဆေးဆိုလို့ ငါလည်းဌားတာပေါ့”

“အေးပေါ့. . . ပွဲစားကတော့ ပွဲခရအောင် အေးဆေးလို့ ပြောမှာပေါ့၊ ငါလိုက်ပြီး အကဲခတ်ရမလား၊ မင်းကောင်မလေးလည်း ကြည့်ရင်းနဲ့ပေါ့”

“သဘောပဲ”

သို့နှင့်. . . ကျွန်တော်ပြန်လျင် မင်းကြည်လိုက်လည်ဖို့ သဘောတူကာ အလုပ်ကိစ္စ ချိန်းဆိုချိန် ရောက်လာသဖြင့် ကော်ဖီစားမှ ထွက်ခဲ့ကြတော့သည်။

“မိုက်တယ်ကွာ၊ ခြံကြီးကလည်း အကျယ်ကြီးကွ၊ အပင်တွေနဲ့ အေးနေတာပဲ၊ အိမ်ကလည်း ပျဉ်ထောင် အခန်းကြီးနဲ့ပါ ထားကွ. . . ဟေ”

ခြံရှေ့ရောက်ရောက်ချင်း မင်းကြည် သဘောအကျကြီး ကြကာနေလေသည်။ သို့သော် တဘက်ခြံရံ ဝင့်ဝါတို့ အိမ်ကြီးကို လှမ်းကြည့်ပြီး လေသံနှင့်...

“မင်းတော့ မသိဘူးကွာ၊ ငါ ဟိုဘက်အိမ်ကြီးကို ကြည့်တာ စိတ်ထဲမသိမသိနဲ့ သရဲကားထဲကအိမ်ကြီး ကျနေတာပဲ”

“အဲဒါကျွန်းအိမ်ကြီးကွ၊ ကာလပေါက်ဈေးနဲ့တွက်ရင် အိမ်တစ်လုံးထဲကို သိန်းရာနဲ့ချီပြီး တန်တယ်”

“ဟဟ... ဘယ်လောက်တန်တန်ကွာ၊ ငါတော့ မနေဘူး”

ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် အိမ်ထဲဝင်ကာ ဧည့်ခန်းမှာ ထိုင်နားကြသည်။

“သံပုရာရည် သောက်မလား၊ ရေခဲတော့ မရဘူး”

“ပလိန်းက ပိုကောင်းတာပေါ့... လုပ်ကွာ”

ထိုစဉ်...

“လူလေးရေ”

ခြံရှေ့ကခေါ်သံက အဘွားဆိုတာ ကျွန်တော်သိပြီ။ ကျွန်တော် အိမ်ထဲက ထွက်ဖို့ပြင်တော့ အဘွားက ချိုင့်ကလေးဆွဲကာ ဝင်လာနှင့်လေပြီ။

“အဘွား အိမ်ပေါ်တက်ပါဦး”

“အေးအေး... မနက်ကတည်းက မင်းကို ဟင်းပေးဖို့လို့ မရှိတာနဲ့ ပြန်နွေးထားရတယ်ကလေးရဲ့၊ ရော့... ဆတ်သားခြောက်ကလေး မီးဖုတ်ပြီး ခရမ်းချဉ်သီးနဲ့ ပြန်ချက်ထားတာ”

“အဘွားရယ် ဒုက္ခရှာလို့... လာ... လာ... ဒီမှာထိုင်”

ကျွန်တော် ဟင်းချိုင့်ယူပြီး အဘွားကို မင်းကြည်ရွှေကနဲ နေရာပေးလိုက်သည်။

“ဒါ ရန်ကုန်က ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းလေ... အဘွား၊ ဆောက်ဖူးချင်လို့ဆိုပြီး လိုက်လည်တာ”

“ဪ... အေး... အေး... တို့မြို့လည်း လူစိမ်းတွေအဝင် ချားတော့ အစိမ်းအကျက်ရယ်လို့ မရှိတော့ပါဘူးကွယ်”

“ခဏနော်အဘွား ကျွန်တော် ဟင်းချိုင့်လှယ်လိုက်ဦးမယ်”

“အေးအေး... မဆေးနဲ့တော့... ”

ထို့နောက် ဟင်းချိုင့်လှယ်ရင်း သွားရည်လည်လာ၍ ဟင်းတစ်တုံးကောက်ကာ ပါးစပ်ထဲ ထည့်လိုက်သည်။

အိုး... ကောင်းမှကောင်း... ။

အဖွားပြန်သွားမှ မင်းကြည် သွေးဆုတ်နေသော မျက်နှာနှင့်...

“ငါ... ပြန်မယ် ခိုင်မြဲ”

“ဟေ... ဘယ်လိုဖြစ်တာတုန်း ညအိပ်မယ်ဆို”

“ဟာ... တော်တော်... စုန်းမကြီးအိမ်ဘေးမှာ ငါမနေရဲဘူး ဟေ့ကောင်၊ သူလာပေးတာလည်းမစားနဲ့ အဲဒါ ပညာနဲ့လုပ်ထားရင် မင်းသေပြီ”

“ဟာကွာ... သူများတကာကို အလွတ်မဲ့ မပြောပါနဲ့ကွာ”

“အမှန်ပြောနေတာ၊ သူ ဘယ်လိုပဲဟန်ဆောင်ပါစေ၊ သူ့ဆုတ်လုံးတွေက လိမ်လို့မရဘူးကွာ”

“မျက်လုံးကတော့ ထူးခြားတာအမှန်ပဲ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့ ဟုတ်ချင်မှဟုတ်မှာပါကွာ၊ အဘွားက စိတ်ကောင်းရှိတယ်”

၁၄၀ GHOST STORY

မင်းကြည်ရ”

“အာ. . တော်တော် ငါပြန်ပြီ၊ ငါ့ကို ကားဂိတ်လိုက်ပို့”

“ခဏတော့ နားပါဦးကွာ၊ ခုမှ ပြန်ရောက်ခါစရှိသေးတာ
မင်းနယ်”

“ကားမရှိတော့ရင် ခက်မယ်ကွ”

“ရှိတယ် တစ်ညလုံးရှိတယ် မပူနဲ့”

“ပြီးရော ငါ ညမအိပ်ဘူးနော် ခိုင်မြဲ”

“အေးပါ. . ၊ သူရဲဘောကြောင်လိုက်တာလဲ လွန်ရော”

“ပြောချင်သလိုသာပြော၊ ငါ့အမျိုးထဲမှာ စုန်းကိုက်လို့ သေ
တာတွေ အများကြီး၊ ငါက. . ငါတွေ့ကွ သိတယ်၊ မင်း ငါ့အခေါ်
မစောရီ ဘယ်လိုသေရတယ်ဆိုတာ သိလား”

“မင်းအခေါ်ဆုံးတာ ငါက ရက်လည်ပဲမီတာလေကွာ”

“တစ်လလုံး ဗိုက်တစ်လုံးနဲ့ လှိမ့်အော်ပြီး သေရတာကွ
သေတော့ အခေါင်းထဲလည်းထည့်ရော အဲ့သလောက် နေ့စေ့လ
စေ့ ဗိုက်ကြီးလိုဖြစ်နေတဲ့ဟာက ဘယ်ရောက်သွားမှန်းမသိအောင်
ပြားချပ်သွားတယ်၊ အမေတို့ ဆရာနဲ့မေးကြည့်တော့ သူများပြုစား
ထားတာတဲ့ကွ”

“ကဲ. . တော်ပါတော့ကွာ၊ ငါကနေခဲ့ရမှာ မင်းကပြန်မှာ
သွေးပျက်စရာတွေ မပြောနဲ့တော့ကွာ၊ ကဲ. . ရေချိုးတော့”

“ဟေ. . ဘယ်မှာလဲ သံပုရာရည်”

“အာ. . ဆောရီး ငါမေ့သွားတယ်”

မင်းကြည်ကတော့ စိတ်ထဲရှိသမျှ အိမ်မှာသွန်ချပြီး
ထက်ဘက်ရည်ဆိုင်မှာ ထပ်ပြီး မှောက်ချကာ သွားသည်။ ကျွန်
တော့အိမ်နေရာက မနေသင့် မနေအပ်တဲ့အရပ်တဲ့။

ဝန်ခံရလျှင် မင်းကြည်ပြောတာရော ကျွန်တော် အသည်း
ဝယ်တာပါပေါင်းရင် ကြောက်တော့ကြောက်မိသည်။ တိုးတက်တဲ့
ခေတ်၊ အသိပညာ အတတ်ပညာ ပေါက်ကွဲတဲ့ခေတ်ကြီးထဲ ရှေးရိုး
ခွဲအယူအဆတွေ လွှာချသင့်ပြီ ဆိုစေဦး၊ ပြည်တွင်းရုပ်သံလှိုင်းမှာ
မင် ထိုထိုသော ထူးဆန်းတွေလာတွေ ပရိသတ် အားကောင်းနေ
ဆဲ။ အချစ်ကားနှင့် သရဲကား ဘယ်ဟာကြည့်မလဲမေးလျှင် သရဲ
ကားက ဦးစားပေးတစ်ဖြစ်ဆဲ။

သို့သော်လည်း ကျွန်တော့်အိမ်နေရာလေးကို ကျွန်တော်
ခွာဖို့ဆိုတာ အိမ်စပေါ်နှင့် လခမတတ်နိုင်တော့လျှင်သာ ဖြစ်နိုင်ပါ
သည်။ တတ်နိုင်တင်နိုင်သ၍တော့ ကျွန်တော် ကုတ်ကပ်ဖက်
တွယ်ကာနေဖို့ မဆုံးဖြတ်လည်း ဆုံးဖြတ်ထားသလို ရင်ထဲမှာ
မြိမြိနေလေသည်။ ကျွန်တော်ကြောက်တတ်တာ ဝန်ခံပါသည်။
သို့သော်. . . ။

www.burmeseclassic.com

“ဒီနေ့ နည်းနည်းနောက်ကျတယ်နော်”
 “ဖယ်ရီပျက်နေလို့လေ၊ အရမ်းကြာသွားလား”
 “တစ်နာရီလောက်ပါ”
 “ဟယ်. . တစ်နာရီတောင်”

“ရပါတယ် ဝင့်ဝါရဲ့၊ မိုးလင်းသွားတော့ရော ဘာဖြစ်လဲ”
 သူမ အပြုံးနှင့်တုန့်ပြန်ကာ အသိအမှတ်ပြုသဖြင့် ကျွန်
 တော်ပီတိဖြစ်မိသည်။ အချစ်ဆိုတာ ဒါလားလို့ ဘာသာရှက်ရွံ့စွာ
 တွေးနေမိသည်။ အသက်(၃၀)ဆိုတာ ဒီခေတ် ဟိုင်းကြီးကျွန်းမှာ
 နေသင့်နေလေပြီ။ သို့သော် မိန်းကလေးနှင့် ပတ်သက်၍ လူ့ဘဝ
 အနှစ်သုံးဆယ်မှာ ဒါပထမဆုံး၊ ကံပေး၍ရသော လက်ဆောင်ဆို
 တာ ကျွန်တော့်အရည်အချင်းနှင့် ကျွန်တော်သိပါသည်။

ဒီနေ့ မထင်မှတ်ပဲ ရှေ့တည့်တည့်ကလာသော ကား
 အလင်းရောင်ကြောင့် သူမမျက်နှာကို ကြည့်နေအောင် မြင်လိုက်
 ရသည်။ ကျွန်တော်ရှူးသင့်ပါသည်။ သေလောက်အောင်လှသည်။

ခုတလော အွန်လိုင်းပေါ် ဟော့နေသည့် ဝီယက်နမ် မင်း
 သမီးတဲ့လား၊ နားလို့ရသည်ဟု ကျွန်တော်ပြောချင်သည်။ ဝင်းနုတဲ့
 အသားအရည်နဲ့ ကျော့ရှင်းတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာ နက်မှောင်ရှည်
 လျားတဲ့ ဆံမျှင်အုံက တင်ပါးဖုံးအောင် ဖြောင့်စင်းချထားသည်။
 မျက်နှာအလှကိုပြောလျှင် ပန်းချီဆရာပီပီ ချယ်မှုန်းလွန်းသည်ထင်
 ကြမည်။ တကယ်ကို ရက်ရက်ရောရော လှပါသည်။

ပန်းချီဆရာရဲ့မျက်လုံးထဲမှာ လှသည်ဟု သတ်မှတ်လိုက်
 ခဲ့နှင့် ပြီးပြည့်စုံပါမည်။ စဉ်းစားစရာက ဒီလောက်သက်ဖိုသက်မကျ
 အောင်လှတဲ့မိန်းမကို ဒီမြို့ကယောက်ျားတွေ မမြင်တာလား။ ချန်
 သားတာတော့ မဖြစ်နိုင်ပါ။ သို့သော် တစ်ခုတော့ တွေးစရာရှိပါ
 သည်။ အဘွားကြောင့်များလား. . . ကျွန်တော် ထိုအတွေးကို
 ချက်ချင်းဖျောက်ဖျက်ကာ တိတ်ဆိတ်နေသော နှစ်ယောက်ကြား
 တို့ စကားလမ်းလေး ခင်းလိုက်သည်။

“ဝင့်ဝါ. . .”
 “ရှင်. . .”
 “ဝင့်ဝါမှာ ရည်းစားမရှိဘူးလား”
 “ဘာလို့မေးတာလဲဟင်”

“ဪ. . . ဟိုလေ၊ ရှိတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ကြောင့် အ
 ထင်လွဲမလားလို့ တွေးမိလို့ပါ”

“အဟင်းဟင်း. . . ရှင့်နယ်၊ ကျွန်မမှာ ချစ်သူရှိရင် ဒီလိုအ
 ချိန် ရှင့်ကိုအဖော်လုပ်ပါမလား၊ စဉ်းစားပါဦး”

“အင်းနော် ကျွန်တော်လည်း အများကြီး အ,သေးတာပဲ”
 “ခစ်. . . ခစ်. . . ခစ်. . . အဲ့လိုလည်း သိထားဦးပေါ့”

“အေးပါဗျာ ကျွန်တော်လည်း ဘယ်လိုပြောရမလဲ၊ ပန်းချီ
 ဆရာမျက်လုံးနဲ့ဆိုတော့ တော်ရုံအကြိုက် တွေ ခဲတယ်ဗျ၊ မလှလှ
 အောင်ရေးနေတော့ အပြင်မှာမြင်ရတာ သိပ်မလှတော့ဘူးလေ”

“ဟုတ်လား. . . ကျွန်မကိုရော”

“ဝင့်ဝါကတော့ ချွင်းချက်ပေါ့၊ ကိုစိုင်းက မိန်းကလေး ပုံနေ
 ခင် တအားလှတာ၊ အပြင်မှာ တကယ်မရှိနိုင်တဲ့ အလှတရားနဲ့

ပြည့်စုံအောင် ရေးနိုင်တဲ့သူဗျာ၊ ကျွန်တော် သိပ်သဘောကျတာ ဒါပေမယ့် ဝင့်ဝါကိုမြင်ရင် သူတောင် ပန်းချီရေးချင်စိတ် ကုန်သွားလိမ့်မယ်”

“ဟောတော့ ဘာကြောင့်လဲ”

“သူရေးလို့ လှပါတယ်ဆိုတာတွေ ဝင့်ဝါကို မမှီဘူးလေ ဟိုဗျာ နတ်ပန်းချီရှုံးတယ်ဆိုတဲ့ အလှပေါ့”

သူမ ကျေနပ်နှစ်သက်တာကို ရှက်ရွံ့တာနှင့်ရောကာ ရယ်ပွဲပွဲပြီး . . .

“ရှင်ပြောတာနဲ့ ကျွန်မ လမ်းလျှောက်ရတာ လွတ်နေပြီ အဟင်း. . . ဟင်း. . . ဟင်း”

“တစ်ကယ်ပါ ဝင့်ဝါ၊ ကျွန်တော် နောက်တစ်ပတ် ပိုက်ဆံ ထုတ်ပြီး ပန်းချီပစ္စည်းတွေ ဝယ်မယ်၊ ပြီးရင် ဝင့်ဝါရဲ့ပုံတူ ရေးမယ်လို့ ဒီနေ့တွေးထားတာ၊ ပြန်စဉ်းစားကြည့်တော့ ရေးရမှာတောင် စိုးရွံ့မိတယ်”

“ဘယ်လိုရှင်”

“ဪ. . . ကျွန်တော်ရေးတဲ့ ပုံတူက ဝင့်ဝါလိုမလှရင် ဒုက္ခပဲလို့ တွေးမိလို့ပါ”

“ကဲ. . . အရမ်းမြှောက်မနေပါနဲ့တော့၊ ဪ. . . ဒီနေ့ အဘွား ဆတ်သားဟင်းချက်တယ် သိလား၊ အိမ်ကိုလာပို့သေးလား”

“ဘယ်နေလိမ့်မလဲ လာတာပေါ့၊ အခုပြန်ရင် စားမှာလေး ညနေကနိုက်မြည်းခဲ့သေးတယ်၊ လက်ရာကတော့တကယ်ကောင်းဗျာ”

“အဘွားက ဟင်းချက်သိပ်ကောင်းတာ ကိုခိုင်မြဲရဲ့၊ ကျွန်မ

လည်း အများနည်းအတိုင်း လိုက်ချက်ကြည့်တာပဲ မမိဘူး၊ အဘွားက လက်ကိုတည့်တာ”

“ဒါနဲ့ ဝင့်ဝါ မနက် အလုပ်ဘယ်ချိန်သွားရလဲ”

“လမ်းထိပ်ကို (၆)နာရီအရောက်လေ၊ ဖယ်ရိက မစောင့်ဘူး ရောက်ထွက်ဖဲ၊ ကိုယ်က ကြိုရောက်အောင် သွားရတာ၊ တာလို့လဲ”

“ဪ မေးကြည့်တာပါ”

“မနက်ခင်းတော့ လိုက်ပို့လို့ မရဘူးနော်”

“မရဘူးလား”

“မရဘူး၊ သူများတွေ လျှောက်တွေးကုန်မှာပေါ့”

“ဝင့်ဝါမှားနေတယ်၊ ညဘက်က ပိုတွေးစရာပေါ့”

“တွေးပစေ. . . သရဲကြောက်တော့ မတတ်နိုင်ဘူး”

“တော်သေးတာပေါ့”

“ဘာကိုလဲ”

“သရဲကယ်ပေလို့၊ မဟုတ်ရင် ဒီအလှတရားလေးဘေးကို ကပ်ခွင့်ရမှာ မဟုတ်ဘူး”

သူမ ဘာမှပြန်မပြောပဲ ခေါင်းကိုငုံ့ကာ လျှောက်လေသည်။ အိမ်ခြံဝရောက်တော့ ထုံးစံအတိုင်း နှုတ်ဆက်ကာ လမ်းခွဲလိုက်ကြသည်။ ထိုအခါ ထုံးစံအတိုင်းပင် ကျွန်တော် ငေါင်းစင်းစင်း ပြစ်ကျန်ခဲ့ကာ အိမ်ဘက်ဆက်လျှောက်ရတော့သည်။

(ကျွန်တော်. . . ချစ်တယ်. . . ဝင့်ဝါ)

တစ်

ခါတစ်လေတော့လည်း လူတွေ၏ လေဖမ်းခန်း လုပ်တတ်ကြသော နည်းကြားတွေကို စိတ်ကုန်ချင်လာသည်။ ကိုကြားရသော သတင်းစကားအား ဟုတ်နိုးနိုး လိုက်လျောတွေးကာ စိတ်သက်သာပေမယ့် ဖြစ်နိုင်ပုံဖြစ်နိုင် ပြန်လှန်ဆန်းစစ်ခဲ့ အခါ စိတ်ပင်ပန်းတတ်သည်။

အတွေးနှင့်ပတ်သက်ပြီး မင်းကြည်၏ ဆင်မြင်မှုကို ကျွန်တော် အလုံးစုံတော့ မကန့်ကွက်လိုပါ။ ကျွန်တော်လည်း အတူမျက်လုံးတွေကို သတိထားမိပါသည်။ အလွန်လှပစွာ ကြောက်ရာကောင်းပြီး ရက်စက်စူးရှမှုမျိုး ပြည့်လျှံနေသည့် မျက်လုံးဆိုလေောင်းရဲသည်။ မျက်လုံးကမျက်လုံး၊ စိတ်ကစိတ်ပဲဟု ဆင်ခြင်စရာတော့ရှိသည်။ ခန္ဓာဓာတုအရ မျက်စိအကြည့်မိတ်မှတစ်ဆင့် နောက်နာမ်ကြောတွေကို လှုံ့မဆက်မူဖြစ်စေပြီး အသိအာရုံဖြစ်ထွန်းစေသည်ဆိုသောအခါ မျက်လုံးပြဿနာကို တေးချထလို့ မရတော့ချေ။

အချို့သော မနုဿ ဒဿနံဆရာများကလည်း လူ၏စိတ်ခံစားမှုနှင့် အတွင်းစိတ်သဏ္ဍာန်အား မျက်လုံးမှတစ်ဆင့် အခတ်နိုင်သည်ဟု ဆိုပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် မျက်လုံးချင်းဆုံ ရင်သည် ဟူသတတ်။

တစ်ခုတော့ ငြင်းနိုင်ပါသေးသည်။ အင်္ဂုလုံး အမျက်နာဆိုသောစကား၊ ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် ပျော်ရွှင်ခြင်းကိုတွဲလ

အပြစ်နိုးဆုံးဝိညာဉ်

က်ညွှန်းပြန်သဖြင့် လူစိတ်နှင့်မျောက်စိတ် အတူတူ နှစ်ခုလုံးပရော်သချော့စကားကို ထောက်ခံရမလို့ ဖြစ်ရပြန်လေသည်။

ကျွန်တော် ရောက်တတ်ရာရာ မတွေးနေသော်လည်း လူထုထဲပင်းစားဖို့ ပြင်ဆင်နေမိသည်။ သည်တစ်ခါတော့ ဟင်းကို သချာသိမ်းပါသည်။ ခါတိုင်းလိုပဲ ထမင်းစား စားပွဲမှာ အုပ်စောင်း အောက်ထားခြင်းမျိုးပဟုတ်ပဲ အိပ်ခန်းထဲက ကျွန်တော့်အုပ်ဗိုရ်လေးထဲထည့်၍ သော့ခတ်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဗိုရ်တိုင်းရွက် ဖွင့်လိုက်သည်နှင့် ဆတ်သားတင်း၏ မွေးနေ့သောရနံ့က ခုန်ထွက်လာကာ ဆာလောင်နေသော ဝမ်းကို ဝါလီထိုးတော့သည်။ ကျွန်တော် ဟင်းပန်ကန်ယူလာပြီး ထမင်းစားမန်းအဝင် ဟင်းပန်းကန်က တစ်ခုခုနှင့် ငြိကျန်ခဲ့သလို လူကဘေးလွန်ပြီး ဟင်းပန်ကန်ကိုထားသောလက်က နောက်မှကျန်ခဲ့သဖြင့် ဟင်းမမှောက်အောင် သတိထားကာ ပြန်ထိန်းလိုက်သည်။

သို့သော် ဟင်းပန်းကန်ကို ကျွန်တော် ပြန်ယူလို့ မရတော့ချေ။ ဘာနှင့်မှ ထိတိုက်မှုမရှိပဲ လေထဲမှာတင် ကျောက်တိုင်ကြီးတစ်တိုင်လို မာကျောတောင့်ခိုင်နေကာ ကျွန်တော် ဘယ်လိုဆွဲဆွဲယူ မလွှတ်တော့သဖြင့် အံ့အားသင့်ကာ လက်လွတ်လိုက်ရသည်။

ပထမတော့ အံ့ဩမှင်သက်မိခြင်းနှင့် ကြောင်အဖေ ဖြစ်နားသည်။ ဒုတိယ ပြန်လည်သက်ဝင်လာသောအသိစိတ်ကြောင့် အတွေးကစဉ့်ကလျားတွေနှင့် ကြက်သီးမွေးညင်းတွေ ဖုန်းခနဲ ဖျန်ခနဲ ခွေးထောင်ထလာသည်။

ဒါဘာလဲ သရဲဆွဲတာလား၊ အမိပျိုယ်မရှိဘူး၊

၁၄ GHOST STORY

ကိုစိုင်းအိမ်မှာတုန်းကရော...။
မင်းအိမ်နေရာက မနေသင့်မနေအပ်တဲ့နေရာ...။
စုန်းမကြီးက...။

ကျွန်တော် ပစ်လဲမကျအောင် ထိန်းနေရသဖြင့် ချွေးစီးချွေးပေါက်များပင် စိုပျံ့တက်လာပါသည်။ ချက်ချင်းကြီး ရေငတ်သလို ရင်တွေပူကာ အာခေါင်တွေ ခြောက်ကပ်တစ်ဆို့သွားသည်။ ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမလဲလို့ အသိစိတ်ပါးလှလျှာနှင့် တွေးပြင်သော်လည်း ထိုအတွေးက ခဏချင်း ပွန်းပဲ့စုတ်ပြတ်ကာ လွင့်ပျောက်ကုန်ကြသည်။ ဘုရား... ဘုရား...။

စောစောက ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှုတွေ ဘယ်ဆီရောက်ကုန်ကြပြီမသိ။ လောလောဆယ် ဟင်းပန်းကန် လေထဲမှာ ရပ်နေပြီး ကျွန်တော်ဘယ်လိုမှ ဆွဲယူလို့မရတဲ့ ပြဿနာအပေါ်မှာသာ ကြောက်စိတ် အံ့ဩမှင်သက်စိတ်နှင့် ဒေါသစိတ်တို့ ရောပြွန်းကာ ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်နေသည်။

သေချာတာကတော့ ဖုတ်ဘီလူး သရဲတစ္ဆေတစ်ကောင်ကောင်ကတော့ ကျွန်တော့်ကို ဒုက္ခပေးနေချေပြီ။ ကျွန်တော် ငြိမ့်ယာခတ်နေသောစိတ်နှင့် မျက်လုံးအကြည့်က အခန်းထောင့်ထောင့်ထားသော နှစ်တစ်လက်မ သစ်သားချောင်းတွေကို ငြိမ်းသွား၍ အတွေးဖြစ်လာသည်။ ပန်းချီဘုတ်ထောင်တဲ့အခါ အသံပြုသော သစ်သားချောင်းများဖြစ်သည်။

ကိုင်း... ငါလည်း ယောက်ျားတစ်ယောက်ပဲကွာ။
ကျွန်တော် သိပ်ရှည်ဝေးစွာ တွေးမနေပဲ နှစ်တစ်လက်မချောင်းပြေးယူပြီး ပြန်ရောက်လာပါသည်။ လေးလေးဝါးရဲ့ လေထဲ

GHOST STORY ၁၅

ကလေးယောင်းတိုင်ကို မဆီမဆိုင် သတိရသည်။ ကျွန်တော်ကတော့ လေထဲက ဟင်းပန်းကန်၊ ကျွန်တော့်လက်ထဲ နှစ်တစ်ချောင်းက ခြောက်ကောင်းသည့် အနေအထားအထိ ဟင်းပန်းကန် လေထဲပင် ငြိမ်သက်ဆဲ။

လှမ်းကဲကြည့်လိုက်တော့ အဘွား၏ ဆတ်သားဟင်းလျာက လတ်ဆတ်စွာမွှေးပျံ့ဆဲ။ ကဲ... ငါတောင် မစားရရင် မင်းသည်း မစားနဲ့ပေါ့ကွာ။

ကျွန်တော့်အတွေးက ညံ့ပါသည်။ ရိုင်းလည်းရိုင်းပါသည်။ မစားရတဲ့အမဲ သဲနှင့်ပက်ခြင်းမျိုး မဟုတ်ပါ။ မစားရသော ဆတ်သားဟင်းအား သစ်သားချောင်းနှင့် ရိုက်ထုတ်ပစ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ချိန်သောကြောင့်...။

“ခွမ်း...”

“ကိုခိုင်မြို့... ကိုခိုင်မြို့ ဒုက္ခပဲ၊ အိပ်ယာအိပ်ခန်းလည်း မဟုတ်ပဲ ဘယ်မှာအိပ်နေတာတုန်း ကိုခိုင်မြို့”

“ဟင့်... အင်း...”

“ကိုခိုင်မြို့”

www.burmeseclassic.com

“ဗျာ.. အာ.. ဝင့်ဝါ”

ကျွန်တော် ကပျာကသီထထိုင်ပြီး လူနှင့် အသိစိတ်ကို မြဲအောင်ကြိုးစားရင်း လက်ရှိအခြေအနေကိုလည်း နားလည်နိုင်အောင် အားယူနေရသည်။ အပြင်ကို လှမ်းကြည့်တော့လည်း လင်းလို့ထိန်လို့။

ဟာ.. ဒါဆို ညက ငါ ဒီမှာပဲ အိပ်ပျော်သွားတာပေါ့။
ဟင်.. ဟို သရဲကိစ္စ။

ကျွန်တော်အဖြစ်က သူမအမြင်မှာ အနည်းငယ် ခွဲကြောင်ကြောင် နိုင်လွန်းသည်။ ဘေးဘီဝဲယာ ကျီးကြည့်ကြောင်ကြည့် လျှောက်ကြည့်ပြီး ကျွန်တော် ရိုက်ခွဲလိုက်သော ပန်းကန်အကွဲအစတွေကိုလည်း လိုက်ရှာနေမိသည်။

“ရှင်မနိုးသေးဘူးလား”

“ဗျာ..”

“အိပ်မက်ယောင်နေတာလားဟင်”

“ဗျာ..”

“ကဲ.. ထပါတော့ မျက်နှာသစ်လိုက်၊ ကျွန်မ ဒီနေ့ အလုပ်ပိတ်ရက်မို့လို့ ရှင်နဲ့ ကော်ဖီသောက်ရင်း စကားပြောရအောင် လာခဲ့တာ”

“ဟုတ်လား.. အင်း.. အင်း.. ခဏနော်”

ကျွန်တော် အလိုက်သင့် ပြောဆိုလုပ်ကိုင်နေရသည့်တိုင် စိတ်က ညဉ့်နက်ဆဲ။ မနေ့ညက ပန်းကန်ကို ရိုက်ခွဲပြီး ဘာတွေ ဆက်ဖြစ်သလဲ ကျွန်တော်ဘာမှမသိ၊ ဘာမှစဉ်းစားလို့မရ။

လူနဲ့အသိစိတ် ပြန်ကပ်တော့ မိုးလင်းနေပြီး ဝင့်ဝါလည်း

အနားမှာရောက်နေသည်။ ဒါက ထားပါတော့၊ သူ အလုပ်ဆင်းလို့ အိမ်ရောက်လာတာ။ ညဉ့်ပိုင်းနဲ့ မနက်ခင်းကြား ပျောက်ဆုံးနေတဲ့ အသိစိတ်၊ ဘာကြောင့်ပျောက်ပြီး ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။

ကျွန်တော်တွေးရင်း ခေါင်းကိုက်လာသဖြင့် အတွေးဖြတ်ကာ သန့်စင်ခန်း ဝင်လိုက်ရတော့သည်။

“ကဲ.. အပြင်သွားကြမလား”

“ဟင့်အင်း.. ဒီမှာပဲ ဖျော်သောက်မှာလေ၊ ဒီမှာ ပရီမီးယား”

“အာကွာ.. ပေါ့ဟာဟာကြီးနဲ့၊ သောက်ရမှာ ပျင်းစရာကောင်းလိုက်တာ”

“ကျွန်မကြိုက်တယ်လေ၊ ရှင်မကြိုက်ရင် မသောက်နဲ့ပေါ့”
ကဲ.. ကျွန်တော်ဘာပြောနိုင်မလဲ၊ အိုခေ ရတော့မှာပေါ့။

“ဪ.. မင်းကြိုက်တယ်ဆို လုပ်ပါ။ ငါလည်း ဒါပဲ သောက်မယ်”

သူမ ကျွန်တော့်ကို အကဲခတ်သလို လှမ်းကြည့်ပြီး...

www.burmeseclassic.com

“ရှင် တစ်မျိုးဖြစ်သွားတယ်နော်”

“ဘာကိုလဲ”

“မနေ့ကအထိ ကျွန်တော်နဲ့ပြောပြီး အခု မင်း ငါတွေ သုံးလာတာလေ”

“အာ. . ဆောရီးဝင့်ဝါ၊ သူငယ်ချင်းနဲ့ ပြောတဲ့အခါ အဲ့သလို အားပါးတရ ပြောတာမျိုးက နှုတ်ကျိုးနေလို့ပါ။ ဝင့်ဝါ မကြိုက်ရင် ပြင်ပါ့မယ်၊ ကျွန်တော်. . .”

“ဟင့်အင်း. . အခုအတိုင်းပဲ ကောင်းတယ်၊ ဝင့်ဝါက ခုမှ နှစ်ဆယ်ပြည့်ရုံပဲ ရှိသေးတာ၊ ကိုခိုင်မြဲက အသက်ပိုကြီးမယ် ထင်တယ်”

“ဒါဆို ဆယ်နှစ်ကွာတာပေါ့ ဝင့်ဝါရဲ့”

“အခုဆို. . ရတယ်ပြော၊ ကျွန်မကတော့ ငယ်တော့ ကိုခိုင်မြဲလို့ပဲ ပြောမယ်”

“အိုခေ. . ဒါဆို ကိုယ် ရေနွေးတည်လိုက်မယ်”

ကျွန်တော် အချို့ကိစ္စတွေမေ့သွားပြီး သုံးမိနစ်အိုးနှင့် ရေနွေးဆူဖို့ စိတ်စောထားလိုက်သည်။ လှလိုက်တဲ့ မနက်ခင်းလေး၊ မိုးငွေ့သမ်းထားသော သစ်ရွက်ကလေးတွေ နေခြည်လက်လက်နှင့် ကခုန်ကာ မြူးကြသည်။ ဌာတ်ကလေးတွေက သီချင်းဆိုကာ အားပေးသည်။ ကျွန်တော့်အိမ်ကို ချစ်သူလှလှလေး ရောက်လာပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ ကမ္ဘာလောကကြီး၏ ပြီးပြည့်စုံသော ချမ်းမြေ့မှုက အံ့စရာကောင်းလှသည်။

“ကဲ. . ရော့ ဒါကကိတ်ခြောက်၊ ဒါကဘီစကစ်ကွ၊ ကိုယ်ညဘက်ပုံရေးတဲ့အခါ ဆာတတ်တော့ ဝယ်ထားတာ”

“အဟင်း. . ဟင်း. . နှစ်ခုစလုံး ကျွန်မကြိုက်တယ်၊ တော်နဲ့ လိုက်ဖက်တယ်လေ”

“ကြိုက်ရင်စားဗျာ အကုန်စား”

ပြောပြီး သူမယူလာသော ကော်ဖီနှစ်ထုပ်ကို ပန်းကန်နှစ်သုံးနှင့် ဖျော်ပေးလိုက်သည်။

“ကော်ဖီရပြီ”

“ကောင်းလိုက်တာ”

ဒီလိုတော့လည်း အပြစ်ကင်းတဲ့ ပီဘီကလေးလေးပါပဲ သားဟု ကျွန်တော်တွေ့ကာ သူမကို ငေးကြည့်ပါသည်။

ဒါကို သူမသိပြီး ရှက်သွေးလွမ်းသည့် အကြည့်တွေနှင့် “ကိုခိုင်မြဲလည်းသောက်လေ”

“အင်းပါ. . ကော်ဖီထက် ပိုစိမ့် ပိုခါးပြီး ပိုအရသာရှိတဲ့ ခုတ်နှာလေးကို ငေးခွင့်ရလို့ မေ့နေတာ”

“ဟင်း. . အပိုတွေ”

သည့်နောက်တော့ ကျွန်တော်လည်း ကိတ်ခြောက်တစ်ခု ဝါးကာ ကော်ဖီသောက်လိုက်သည်။ သူမက. . .

“ဒါနဲ့ ကိုခိုင်မြဲ ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး အဲ့ဒီမှာ အိပ်ပျော်နေတာလဲ” ကျွန်တော်မေ့ထားသော အကြောင်းအရာ ပြန်ပေါ်လာ၍ ဝင့်သက်ရွိုက်ရင်း. . .

“ပြောရမှာတောင် ခွကျကျရယ်ကွာ၊ အဘွားကတော့ သူ့ခြေကို စားစေချင်လို့ ဒုက္ခရှာပြီး လာလာပို့ပေးပါတယ်၊ အခုချိန်ထိ ငါလည်း အဘွားချက်ပို့ပေးတဲ့ဟင်းကို ကောင်းကောင်း မစားရပါ သွားကွာ”

“ဟင်. . ဘယ်လိုကြောင့်လဲ”

ဆိုတော့ကား ကျွန်တော်ပြောရပါတော့သည်။ သူမလည်း ပါးစပ်အဟောင်းသား မျက်လုံးအပြူးသားနှင့် နားထောင်သည်။ ယုံချင်စရာတောင်မရှိသော အဖြစ်တွေမဟုတ်လား။

“အခုဆို ဒီအိမ်မှာ သရဲများ ရှိနေတာလားဟင်”

သူမမေးရင်း ကျောချမ်းသလို ကိုယ်ကလေး ကျွဲသွားပြီး လက်မောင်းတွေကို သူမဘာသာ ပွတ်သပ်ပြီး ငေးကြည့်နေသည်။

“ငါလည်း မပြောပြတတ်ဘူးဝင့်ဝါ။ အဖြစ်ကတော့ အမှန်တကယ်ဖြစ်တာပဲ။ အဲဒါကို အဘွားကိုလည်း သွားမပြောနဲ့ဦးနော်။ တော်ကြာ စိတ်မကောင်းဖြစ်နေဦးမယ်”

“အင်းပါ. . ပြောလည်း အဘွားက လက်ခံမှာမဟုတ်ဘူး”

“ဟေ. . ဘာကြောင့်လဲ”

“အဘွားက တစ္ဆေသရဲကို လုံးဝအယုံအကြည် မရှိဘူး။ ကြောက်လည်းမကြောက်ဘူး သိလား”

“ဟေ. . ဟုတ်လို့လား”

“ဪ. . အဟုတ်ပါဆို၊ ဒီခြံနဲ့ ဒီအိမ်ကို ဝယ်တုန်းက အဘွားနဲ့အဘိုးနဲ့ အကြီးအကျယ် စကားများကြပြီး တစ်နှစ်လောက် လင်မယားကွဲကြတယ်လို့ အမေပြောဘူးတယ်”

“ဟုတ်လား. . ဘာကြောင့်လဲ”

“အရင်တုန်းက ဒီမှာ ရွှေနဲ့သာရပ်ကွက်ရယ်လို့ မရှိတုန်းက ဒီတောကြီးထဲမှာ ဒီအိမ်ကြီးက ပထမဆုံးဆောက်တာတဲ့. . အင်္ဂလိပ်မင်းလက်ထက်၊ သူတို့ အင်္ဂလိပ်အရာရှိတွေ တောထဲ တောလည်ထွက်လာရင် တည်းခိုတဲ့ ဘိုတဲအိမ်ကြီးဆိုလားပဲ”

“ဟာ. . . ဖြစ်နိုင်တာပေါ့။ ကျွန်းလုံးတိုင်ကြီးတွေထူပြီး ဆောက်ထားတဲ့အိမ်ပဲ။ သက်တမ်းက နည်းမှမနည်းတော့တာ”

“အဲဒီအိမ်ထဲမှာ မျက်နှာဖြူ မိသားစုတစ်စုလုံး အသတ်ခံခဲ့ရပြီး နောက်ပိုင်း အိမ်စောင့်အဘိုးကြီးကလွဲလို့ ဘယ်သူမှ မလာကြတော့ဘူး ကိုခိုင်မြဲရဲ့။ ဒီလိုနဲ့ နှစ်တွေကြာလာတော့ ဒီမှာ ရွှေနဲ့သာရပ်ကွက် ဖြစ်လာပြီး တစ်အိမ်စနစ်အိမ်စ တိုးလာကြပေမယ့် ဒီအိမ်ကြီးရဲ့ဝန်းကျင်မှာ ဘယ်သူမှမနေရဲကြဘူး။ အရမ်းကြမ်းအရမ်းခြောက်တာတဲ့။ ရွှေနဲ့သာဘေးမှာ အဖွားတို့ လယ်တွေခြံတွေရှိတော့ အဘိုးက မှော်ဘီမြို့ပေါ်က အိမ်ကိုရောင်းပြီး လယ်တွေခြံတွေနဲ့နီးအောင် ရွှေနဲ့သာမှာ အိမ်ဝယ်မယ်လုပ်တော့ အဘွားက ဒီအိမ်ကြီးကို တစ်ထောင်နဲ့ ဝယ်လိုက်တာ။ အဘိုးနဲ့ ပြဿနာတက်ကြပါရောတဲ့”

“ဪ. . အဲဒီတော့”

“အဲဒီတော့ အဘိုးက သူကယာခင်းထဲမှာပဲ သွားနေပြီး ဒီကိုမလာဘူးလေ။ ဒီမှာ အဘွားနဲ့ အမေတို့မိသားစုပဲ နေကြတာ။ နောက်တစ်နှစ်လောက် ကြာပြန်တာမှ အဘိုးလယ်ထဲမှာ မမာနေလို့ သွားခေါ်လာပြီးမှပဲ အဘိုး ဒီအိမ်ကို ရောက်ဖူးတော့တာ။ ဒါလည်း တစ်နှစ်လောက်ပဲ နေရပါတယ်။ အဘိုးက ဒီအိမ်ကြီးမှာပဲ ဆုံးတယ်။ မဆုံးခင် ဒီအိမ်ကြီး ခြောက်လှန့်မှုကို အဘိုးအတော်ခံသွားရတယ်တဲ့။ ဒီမှာအဘိုးဆုံးပြီး ဦးလေးနှစ်ယောက်လဲဆုံး။ အဘွားရဲ့မောင် လူပျိုကြီးလည်းဆုံးလို့ အဘွားနဲ့ အမေပဲ ကျန်တယ်။ အမေအိမ်ထောင်ကျပြီးတော့လည်း ဒီမှာပဲအဘွားနဲ့နေတာ။

ကျွန်မကိုမွေးပြီး သုံးနှစ်သမီးလောက်မှာ အမေဆုံးတယ်။

အမေကတော့ ကျွန်မ ဆယ်တန်းဖြေတဲ့နှစ်မှာ ဆုံးတာလေ”

“ဪ... ”

“ရပ်ကွက်ကတော့ အိမ်ခိုက်တာလို့ ပြောကြတာပါပဲ။ ဘယ်သူ့ဘာပြောပြော အဘွားကတော့ လက်မခံဘူး။ နောက်တော့ ကျွန်မလည်း ရိုးသွားတာလား၊ မခြောက်တော့တာလား ဘာလား မသိဘူး၊ ဘာမှမဖြစ်တော့ဘူး”

သူမ စကားပြတ်သွားခိုက် ကျွန်တော်လည်း စကားလက်သင့်တုန်း မေးစရာကို သတိရကာ...

“အဲ့ဒါထက် အခု ငါနေတဲ့အိမ်ကရော အရင်အိမ်ရှင်တွေ နေတုန်းက အေးအေးချမ်းချမ်းပဲလား”

ကျွန်တော့်အမေးကို သူမ ရုတ်တရက် ပြန်မဖြေနိုင်ခြင်းအတွက် ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ ကသိကအောက် ဖြစ်နေခိုက်...

“အရင်လူတွေတော့ ဘာသံမှမကြားရဘူး၊ ဒီလိုပဲ လေးငါးခြောက်လနေပြီး ပြောင်းသွားကြတာပဲ။ ဒါပေမယ့် ဒီအိမ်ရဲ့ ပိုင်ရှင်ကတော့ ဒီကမဟုတ်ဘူး၊ သူလည်းလာမနေဘူး၊ ကျွန်မသိသလောက်တော့ ဒီအိမ်က အိမ်ဌာားတွေနဲ့ပဲ သံသရာလည်နေတာလေ၊ ကျွန်မလည်း တစ်ခါမှ စပ်စပ်စုစုနဲ့ မလာဖူးပါဘူး၊ ရှင်နဲ့ကျမှပဲ ဒီအိမ်ပေါ်တက်ထိုင်ဖူးတာ”

“အင်းပါလေ... ကိုယ်လည်း ဘာရယ်မဟုတ်ပဲ မေးကြည့်တာပါ။ ဒါပေမယ့် ဒီလို ထူးထူးဆန်းဆန်းတွေ ဖြစ်နေတာတော့ အံ့ဩမိတယ်”

“အဟီးဟီး... ကျွန်မဆိုရင်တော့ မနေတော့ဘူး သိလား”

“ငါလည်း စိတ်အနှောက်အယှက်ဖြစ်တော့ ဘယ်နေချင်

ပါမလဲ”

“ဟင်... ဒါဆို ပြောင်းတော့မယ်ပေါ့”

“မပြောင်းပါဘူး၊ သတ်ရင်တောင် အသေခံတော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်”

သူမ နားမလည်သလို ငေးကြည့်သဖြင့် ကျွန်တော်အသက်တစ်ချက် ရှိုက်သွင်းပြီး...

“ဝန်ခံရရင် ဒီနေ့ကို ပြောင်းပြေးပြီ ဝင့်ဝါ၊ ဒါပေမယ့် ငါမပြောင်းတော့ဘူး၊ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ ဟိုဘက်ခြံမှာ မင်းရှိနေတဲ့အတွက် မင်းနဲ့ဝေးတဲ့နေရာကို သရဲထက် ပိုကြောက်စရာကောင်းတဲ့နေရာအဖြစ် ငါ့စိတ်က လက်ခံလိုက်လို့ပဲလေ”

“ဟင်... ဘယ်လိုကြီးလဲ”

“မင်းကိုချစ်လို့ပေါ့ ဝင့်ဝါရဲ့”

“အို... ကိုခိုင်မြဲကလည်း”

သူမပြောပြီး လှစ်ခနဲ ထပြေးသဖြင့် ကျွန်တော်လည်း အမိအရ လှမ်းဆွဲသည်။ လျင်လိုက်တဲ့ ကောင်မလေး... ကျွန်တော့်ကို လုံးဝမထိအောင် ရှောင်ထွက်သွားနိုင်လေသည်။

အိမ်အောက်ရောက်မှ...

“သူ့အိမ်လာလည်တာကို ရည်းစားစကား ပြောလွှတ်တယ်၊ လူဆိုးကြီး...”

ထို့နောက်တော့...

နဲ့တော့ ကုမ္ပဏီကိစ္စ အဆင်ပြေ၍ (၃၂)လမ်းဝင်ကာ ပန်းချီပစ္စည်းများ ဝယ်ဖြစ်သည်။ အဘွားနှင့် ဝင့်ဝါအတွက်ပါ စားစရာနှင့် လက်ဆောင်ပစ္စည်းများဝယ်ကာ ပြန်လာပြီး ကျွန်တော့်မြို့လေးက ကျွန်တော်ထိုင်နေကျလက်ဘက်ရည်ဆိုင်ကိုရောက်တော့ ညနေ(၅)နာရီ၊ ဒီနေ့ ဝင့်ဝါ အိုတီမရှိသဖြင့် ခဏနေ သူမပြန်လာတော့မှာကိုတွက်ဆပြီး လက်ဘက်ရည်သောက်ရင်း စောင့်ဖြစ်သည်။ အတော်မှောင်ရီပျိုးသည်အထိ သူမ အရိပ်အယောင်ကို မတွေ့ရသဖြင့် ကျွန်တော်စိတ်လျော့ကာ အိမ်ပြန်လာခဲ့လေသည်။ အဘွားဆီ လက်ဆောင်ပို့ဖို့တော့ မနက်ကျမှပဲ ကိုယ်တိုင်သွားပို့ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားလိုက်သည်။

“ဟင်.. ဝင့်ဝါ.. ”

ကျွန်တော်ခြံထဲဝင်လာတော့ အိမ်အတက်အဆင်းလှေခါးမှာ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေသော ဝင့်ဝါကိုတွေ့ရသဖြင့် ကျွန်တော်အံ့အားသင့်ကာ အပြေးရောက်သွားသည်။

“သွား.. မခေါ်ဘူး”

“ဟာ.. ဘယ်လိုဖြစ်တာတုန်း၊ ကိုယ် ညနေငါးနာရီက တည်းက မင်းထက်ထက်မိုးမှာ ထိုင်စောင့်နေတာ၊ ဒီနေ့ အိုတီမခံ့လို့ မင်းကိုတွေ့မှာပဲဆိုပြီး စောင့်တာလေ”

“အပိုတွေ.. သူများလှမ်းခေါ်နေတာကို မကြည့်ပဲ စက်ခွဲဆင်းလာတဲ့ ကောင်မတွေကိုပဲ အပြူးအပြီ လိုက်ကြည့်နေတာ”

“အာ.. မဟုတ်ရပါဘူးကွာ၊ ငါ မင်းကိုပဲ ရှာတာပါ၊ အခု ဘယ်လိုမှ မတွေ့တဲ့အဆုံး ပြန်လာတာ”

“အထုပ်တွေကလည်း များလိုက်တာ၊ အခုဘာတွေလဲ”
သူမ စိတ်ပြေသွားပုံရပြီး စကားလမ်းကြောင်း ပြောင်းသွားမှ ကျွန်တော်လည်း ပင့်သက်ချကာ တံခါးသော့ဖွင့်လိုက်သည်။

“ဒီနေ့ ရန်ကုန်သွားတာလေ၊ အလုပ်ကိစ္စလည်းအဆင်ပြေတယ်၊ မင်းအတွက်ရော အဘွားအတွက်ပါ စားစရာတွေ လက်ဆောင်ပစ္စည်းတွေလည်း ပါတယ်”

“ဟေး.. ပျော်စရာကြီး”

“ပန်းချီပစ္စည်းတွေလည်း ဝယ်ခဲ့ပြီကွ၊ ပုံတူရေးလို့ရပြီ”

“အိုး.. တစ်ကယ်”

ထို့နောက် ဧည့်ခန်းမှာ ထိုင်ကြကာ...

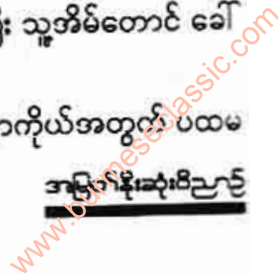
“ရှေ့.. ဒါက မင်းအတွက် ဘေးလွယ်အိတ်နဲ့ ရေမွှေး”

“အိုး.. လှလိုက်တာ”

“ဒါက အဘွားအတွက်လေ၊ ပိတ်စနဲ့ ပါတိတ်လုံချည်လေးပါ အဘွားကြိုက်မှာပါ၊ ဒါက အသားဘူး၊ ဒါက ငါးဘူး၊ ဒါက ကိုရီးယားဂင်ချီနဲ့ ရောနှပ်ထားတဲ့ အသားလွှာ၊ ဒါက အဘွားအတွက် အိုဗာတင်း”

“အမလေး အဘွားတော့ ဝမ်းသာပြီး သူ့အိမ်တောင် ခေါ်ထားမလားမသိဘူး၊ အများကြီးပဲ”

“ဘာပဲပြောပြော အဘွားက ဒီမြို့မှာကိုယ်အတွက် ပထမ

ဦးဆုံး မိတ်ဆွေကောင်းနဲ့ အိမ်နီးချင်းကောင်းပါ ဝင့်ဝါ၊ ကိုယ်... အဘွားကိုလည်း ချစ်ပါတယ်”

သူမ ခန်းခနဲလေးပြုံးပြုံး... .

“ကိုခိုင်မြဲလည်း ထူးဆန်းတယ်၊ ဒီပတ်ဝန်းကျင်မှာ အဘွားကို ဘယ်သူမှ အဆက်အဆံ မလုပ်ကြဘူး၊ အဘွားက စုန်းမကြီးကဝေမကြီးတဲ့၊ ကိုခိုင်မြဲ မကြောက်ဘူးလား၊ ဘယ်တော့မှ မတောင်မခတ်တဲ့ အဘွားမျက်လုံးတွေကို သတိမထားမိဘူးလား”

“သိတာပေါ့၊ ကိုယ်သူငယ်ချင်း မင်းကြည်ဆို အဘွားကြီး မြင်ပြီးတာနဲ့ ချက်ချင်းပြန်ပြေးတော့တာပဲ၊ ကိုယ်ပြောရင်ယုံမလား”

“ဘာကိုလည်း... .”

“အဘွားက ဘာကြီးပဲဖြစ်နေနေ၊ ဝင့်ဝါရဲ့ အဘွားဖြစ်တဲ့ အတွက် ကိုယ့်စိတ်မှာ အပြစ်ကင်းနေတယ်၊ ပြီးတော့... ကိုယ်နဲ့ အဘွားနဲ့ဆက်ဆံရေးက ခုချိန်အထိ မြေးအဘွားဆက်ဆံရေးလို့ နွေးထွေးတယ်လေ၊ ကိုယ်က ဘာကိုကြောက်နေရမှာလဲ”

“အဲ့ဒါကြောင့် အဘွားကလည်း ကိုခိုင်မြဲကို ချစ်တာနေမှာ ဘာလေးချက်ချက် ဟိုဘက်က ငါ့မြေးအတွက် လုပ်နေလို့... မနာလိုတောင်ဖြစ်သေး”

“ကျေနပ်လိုက်ပါကွာ၊ ကိုယ်လည်း တစ်နေ့ သူ့မြေးအဖေ မဖြစ်ဘူးလို့ မပြောနိုင်ဘူးမဟုတ်လား”

“ဟင်းနော်... လူကြီး”

ကျွန်တော် ရယ်ကျဲကျဲနှင့် စကားလမ်းလွဲလိုက်သည်။

“ကဲ... ဆေးရော စုတ်ရော ကင်းဘတ်စတွေရော ချဉ်း ဘယ်တော့ မော်ဒယ်ထိုင်ပေးမလဲ၊ ကိုယ်ဘယ်တော့ ရေးရမလဲ”

“ရတယ်လေ အခုရေးပေါ့”

“အခု... .”

“အင်းလေ... ဒီညတစ်ညနဲ့ အပြီးရေးပေါ့”

ကျွန်တော်တွေးပါသည်။ အခွင့်အရေးကတော့ ပစ်ရက်စရာမရှိအောင် ကောင်းလွန်းသည်။ ခြောက်အိပ်မက်နဲ့ ဖြတ်သန်းရမယ့်ညမျိုးမှာ ချစ်ရတဲ့သူကို ပုံတူထိုင်ရေးပြီး ကုန်ဆုံးရသော အခွင့်အရေးက ကံကောင်းခြင်းထက် ပိုကောင်းသောကံပင် ဖြစ်လေသည်။

သို့သော်လည်း သွေးမတော်သားမစပ် ယောက်ျားလေး ခန်းကလေး တစ်ညလုံးတစ်ခန်းထဲအတူရှိနေခြင်းကတော့ လူမှုရေးစည်းကမ်းကို ချိုးဖောက်ရာကျလွန်းသည်။ ဝင့်ဝါက ငယ်သူမို့ သိတာထား၊ ကိုယ်က အသက်ကြီးပြီ၊ အသိကြီးတာမျိုးတော့ ဖြစ်သင့်သည်။ ဒီကိစ္စကို အဘွားသိလျှင် မိတ်ဆွေဖျက်ရာ ရောက်နိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်... .

“ဒီလိုလုပ်ပါလား ဝင့်ဝါ၊ အလုပ်နားရက်တစ်ရက် နေ့ဘက်မှာ ပုံရေးကြရင် မကောင်းဘူးလား”

“မကောင်းပါဘူး၊ ကျွန်မက အခုဆိုအခုပဲ... မရဘူး”

ခက်ချေပြီ ဒီကောင်မလေးကို ဘယ်လိုပြောမှ နားလည်မှာတဲ့လဲ၊ ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင်ပြလျှင်လည်း မြင်းကမလှုပ် ခုံကလှုပ်သည် ပြောဦးမည်။ စိတ်ကောက်သွားလည်း အခက်။ သို့နှင့် ကျွန်တော် တွေးဆပြီး... .

“ကောင်းပြီ ကိုယ် ဒီလိုစိစဉ်မယ်၊ ဝင့်ဝါ အခု မော်ဒယ်ထိုင်ပေး၊ ကိုယ် ဓါတ်ပုံရိုက်ယူထားလိုက်မယ်၊ အဲ့ဒါကို အခုညကစပြီး

မနက်ဖြန်တစ်နေ့လုံး အပြီးရေးလိုက်မယ်၊ မနက်ဖြန် ဝင့်ဝါ အလုပ် ကပြန်လာတော့ ဝင်ကြည့်လိုက်လေ၊ ဘယ်နှယ်လဲ...”

သူမ နှုတ်ခမ်းလေး စုလာသဖြင့်...

“ကိုယ်ပြောတာလက်ခံပါ ကလေးရယ်... ကိုယ်တို့ အနုပညာလုပ်ငန်းက လူရောစိတ်ပါ တစ်ထပ်တည်းကျအောင် မြှုပ်နှံပြီး လုပ်မှ အနုပညာလက်ရာကောင်း ရနိုင်တာပါ၊ ပြီးတော့ ဝင့်ဝါထဲ မနက်အလုပ်ဆင်းရမယ်၊ ညဘက် အိုတီပါ ဝင်ရမယ်၊ တစ်ညလုံး အိပ်ရေးပျက်ထားရင် ဒုက္ခများမှာပေါ့၊ အိပ်ရေးပျက်ရင် မျက်သား နုနုပေါ်မှာ သွေးကြောမျှင်တွေ ပေါ်လာတယ်ကလေးရဲ့၊ အရမ်း လှတဲ့ မျက်ဝန်းကလေး အကျည်းတန်သွားရင် ကိုယ်ရူးရလိမ့်မယ်”

“ပြီးရော...”

ခုမှ ကျွန်တော် ပင့်သက်ရွိုက်နိုင်ပါတော့သည်။ ထို့နောက် သူမကို ပုံစံအမျိုးမျိုး ထိုင်ခိုင်းပြီး ကျွန်တော်လက်စွဲကင်မရာနှင့် ပုံအမျိုးမျိုး ရိုက်ယူထားလိုက်သည်။

“ပြန်တော့မယ်”

“ပစ္စည်းတွေနဲ့ဆိုတော့ ကိုယ်လိုက်ပို့မယ်လေ”

“ဟင့်အင်း... ရတယ်၊ အဘွားလက်ဆောင်တွေရော ဖေး လိုက်မှာလား”

“ကိုယ်တိုင်ပေးမှ ကောင်းမယ်ထင်တယ်”

“ရတယ် ကျွန်မယူသွားပြီး ပေးလိုက်မယ်”

ဆိုတော့လည်း...

ကျွန်

တော် ညကအတော်ညဉ့်နက်တဲ့အထိ ပန်းချီကား အတွက် ပြင်ဆင်ပြီး အောင်လှိုင်းတောင် မချနိုင်ပဲ ခံဆေးနှင့်တင် အိပ်ယာဝင်ခဲ့ရလေသည်။ အိပ်ယာနိုးတော့ ရှစ်နာရီ၊ လမ်းထိပ် ထွက်ပြီး လက်ဘက်ရည်သောက်၊ အပြန် မနက်စာထမင်းဟင်း ချက်ပြီးသား အသင့်ဝယ်ပြန်လာပြီး အလုပ်ထိုင်ရလေတော့သည်။

ကျွန်တော် ရေးခဲ့သမျှ ပုံတူဆီဆေးကားတွေထဲမှာ သူမ ပုံတူကားလောက် လက်တည့်သော စုတ်ချက်ရစ်သမ်မီတာ မရှိ ဘူးလို့ ထင်မိသည်။ ကျွန်တော်၏ စိတ်ကူးပုံရိပ်ထဲမှာရော နှလုံး သွေးထဲမှာပါ သူမ၏ အလှတရား အချိုးအကွေ့၊ အဖိုအရွိုက်များ အလွတ်ရနေခြင်းက အားသာချက်တစ်ခုလည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။

အောက်လှိုင်းချပြီးသည်နှင့် ဆေးဝင်ရတာ မြန်ပါသည်။ မြန်လို့လည်းမဖြစ်၊ အလွန်ဈေးကြီးသော အခရိုင်းလက်စံများက ဘူးထဲက ညှစ်ထုတ်ပြီးသည်နှင့် အသုံးမတည့်လျှင် ခဲကုန်ကာ လွင့် ပစ်လိုက်ရသည်။

အလုပ်ထဲ စိတ်နှစ်သွား၍ လက်ထဲက စုတ်တံချမှ ထမင်း စားဖို့ သတိရသည်။ အချိန်ကြည့်လိုက်တော့ ညနေလေးနာရီ၊ ကျွန်တော် ထမင်း ကပျာကသီ စားလိုက်သည်။ ဗိုက်လေးသွား၍ ညက အိပ်ရေးပျက်ထားသော အရွိုန်နှင့် ဒရင်းဘက်ပေါ်မှာပင် ပန်းချီကားကိုဝေးရင်း အိပ်ပျော်သွားပါသည်။

“မလေးရေ . . လူကလေး”

“လူကလေး ရှိရဲ့မဟုတ်လား”

ခေါ်သံကြောင့် ကျွန်တော် ဆတ်ခနဲ ကိုယ်ကိုမတ်လိုက်သဖြင့် မိုက်ခနဲဖြစ်ကာ ဒရင်းဘက်ပေါ် အသာပြန်မှိန်းလိုက်ရသည်။

“လူကလေးရှိလား”

ခေါ်သံက ကျွန်တော့် အိမ်ရှေ့တံစက်မြိတ်အထိ ရောက်လာသဖြင့် ခေါင်းထဲမှူးဝေနေမှုကို အသာမှေးကာ ထရပ်လိုက်သည်။

“အဘွား ကျွန်တော်ရှိတယ်အဘွား . . လာပြီ . . လာပြီ”

ကျွန်တော် ဘယ်လောက်တောင် အိပ်ပျော်သွားမှန်းမသိပဲ နာရီကြည့်လိုက်တော့ ည(၁၂)နာရီ ကျော်ပြီဖြစ်၍ ဝင့်ဝါကိုကြိုမို့ သတိရကာ မူးတာဝေတာတွေ ခုန်ထွက်ကုန်ကြသည်။

“အဘွား . . ”

အိမ်ရှေ့မီးဖွင့်လိုက်မှ အမှောင်ထဲမှာ ရပ်နေသောအဘွားကို မြင်ရပြီး အားနာစွာ ပြေးဆင်းလာခဲ့သည်။

“အဘွား ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်၊ ညကြီး အချိန်မတော်”

“အေး . . . အဘွားအိမ်ထဲမှာ မြွေဟောက်တစ်ကောင် ရောက်နေတယ်၊ တရူးရူးနဲ့ နှာမှုတ်သံကြီးကလည်း ကြောက်စရာဟဲ့၊ အဘွားကလည်း မျက်စိမမြင်တော့ သူရှိတဲ့နေရာကို မမှန်း

ရဲ့ဘူး”

“ဗျာ . . အဘွားက မျက်စိမမြင်ဘူးလား”

“အေးလေကွယ် မျက်လုံးနှစ်ဖက်စလုံး ရေတိမ်ဖြစ်လို့ ခွဲထုတ်ပြီး ဖန်လုံးတွေထည့်ထားရတာ ကြာပါပေါ့လား”

“ဟာ . . ဒါနဲ့များ အဘွားရာ၊ တောင်ဝှေးမပါ ဘာမပါနဲ့”

“ဒါကတော့ အဘွား နှစ်ပေါင်းများစွာ သွားလာဖူးတဲ့နေရာတွေပါကွယ်၊ မမြင်ရလည်း စိတ်ကမြင်နေတာပဲဟာ”

တစ်ခုခုတော့ မှားနေပြီ။ အဘွားမမြင်ဘဲ ဒီအိမ်ကို ကျွန်တော်ရောက်တာ ကျွန်တော်ဌားတာ ဘယ်လိုလုပ်သိမှာလဲ၊ တစ်ခုတော့ရှိသည် . . ဝင့်ဝါပြောရင်တော့ မသိဘူးပေါ့။

“ဒါဆို အဘွား ကျွန်တော့်ကိုလည်း မမြင်ရဘူးပေါ့”

“ဪ လူလေးရယ် ကန်းနေပါတယ်ဆိုမှ မင်းပြောင်းလာတာတောင် ပွဲစားဒေါ်စီက ပြောသွားလို့ သိတာ”

“ဟုတ်လား”

“ကဲ . . လာပါဦး လူလေးရယ်၊ အဘွား မြွေတော့ကြောက်တယ်၊ ရိုက်တာသတ်တာတော့ မလုပ်ပါနဲ့၊ လွတ်ရာကိုသာမောင်းထုတ်ပေးပါ”

“ဟုတ်ကဲ့အဘွား ခဏလေး၊ ကျွန်တော် ဓါတ်မီးယူလိုက်ဦးမယ်”

ပြောပြီး ပြန်တက်လာရင်း ဓါတ်မီးအပြင် ထုံးစံအတိုင်း ပန်းချီဘုတ်ထောင်သော နှစ်တစ်သစ်သားချောင်း တစ်ချောင်းပါ ယူလာခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် မြေးအဘွားနှစ်ယောက် တစ်သက်ခြံသို့ ကူးကြသည်။

“ရတယ် အဘွားကိုမတွဲနဲ့၊ လမ်းကို အဘွားသိတယ်”

“ဒါနဲ့ ဝင့်ဝါရောအဘွား၊ ဝင့်ဝါ အလုပ်ကပြန်လာပြီ မဟုတ်လား”

“ဟေ့..”

အဘွား ခြေလှမ်းတွေပါရပ်ပြီး အံ့ဩဘာနန်းဖြစ်ကာ ကြည့်သဖြင့်..

“ဝင့်ဝါလေ.. အဘွားမြေး ဝင့်ဝါကိုပြောတာ”

“သူ့ကို မင်းသိလို့လား”

“အဟင်း သိတာပေါ့ အဘွားရဲ့၊ အိမ်နီးချင်းတွေပဲဟာ”

“လူလေး..”

“ဗျာ..”

အဘွား ကျွန်တော့်နား တိုးကပ်ကာကြည့်ရင်း..

“မင်းနဲ့ ဘယ်လိုသိသွားတာလဲ၊ အဘွားကို ပြောပါဦး”

“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်လည်း မညာတတ်တော့ အမှန်အတိုင်းပဲ ပြောပါ့မယ်အဘွား၊ နားနဲ့မနာ ဖဝါးနဲ့နာပါ..”

ထို့နောက် ကျွန်တော်လည်း ဝင့်ဝါနဲ့ ပတ်သက်သမျှ ရင်ထဲ ရှိတာအားလုံး သွန်မှောက်လိုက်တော့သည်။

“ဝင့်ဝါ ကျွန်တော့်ကို အဖြေမပေးသေးတာကလွဲလို့ ကျွန်တော့်ဘက်က အသက်ထက်ဆုံး အမြတ်တနိုးချစ်ခင်သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ် အဘွား၊ တစ်ကယ်လို့ အဘွား သဘောမတွေ့ရင်လည်း ဆုံးမပါ၊ ကျွန်တော်နာခံပါ့မယ်”

အဘွားဘာမှမပြောဘဲ.. အိမ်ဘက်တလှုပ်လှုပ် ဆက်လျှောက်သဖြင့် ကျွန်တော်လည်း ရင်တွေပူလာကာ လိုက်လျှောက်

အမြတ်နိုးဆုံးမိဉာဉ်

သည်။ အိမ်နားရောက်တဲ့အထိ အဘွား တစ်ခွန်းမှချီသည်ချင်သည်မပြော၍ ကျွန်တော် စိတ်ပူလာပါသည်။

“ကျွီ.. အိ.. အိ”

အိမ်ရှေ့တံခါးမကြီး တွန်းဖွင့်လိုက်သည်နှင့် တစ်ဦးဦးမှုတ်နေသော မြွေဟောက်သံကို ကြားရသဖြင့် ကျွန်တော် သွေးပျက်ချင်သွားသည်။ ဓါတ်မီးလှမ်းထိုးကြည့်လိုက်တော့ ဧည့်ဆောင်ထိပ်မှာ အခွေလိုက်နှင့် ပါးပြင်းခွက်ထားသော မြွေဟောက်ကြီးက သေးသေးကွေးကွေးမဟုတ်၊ ကြားဘူးနားဝရှိသလောက် တောကြီးမြွေဟောက်ဆိုသောအကောင်မျိုး ဖြစ်လောက်သည်။

“အကြီးကြီးဗျ၊ အဘွားရ”

“အေး.. လူလေး လုပ်ပါဦး၊ မင်းလည်း သတိထားနော်”

“ဟုတ် အဘွား အရင် လွတ်တဲ့နေရာမှာနေလေ၊ လာ.. လာအဘွား၊ အပေါ်ထပ်လှေခါးထိပ်မှာနေ”

အဘွားကို အန္တရာယ်လွတ်အောင် နေရာချပေးပြီး ကျွန်တော်လည်း မြွေဟောက်ကြီးကိုကြည့်ပြီး.. လက်ထဲက နှစ်တစ်လောက်နှင့် အသုံးမတည့်မှန်းသိကာ စဉ်းစားရသည်။ ဟုတ်ပြီ.. ခြံထဲက မရွေးပင်ကြီးဘေး မီးချိတ်ဝါးတစ်ချောင်း ထောင်ထားတာ မြင်သည်။ မီးချိတ်ဝါးကို ယူလာခဲ့သည်။

ဆယ့်ငါးပေလောက်ရှည်သဖြင့် ဖြစ်လောက်သည်ဟု တွက်ကာ လုပ်ငန်းစရာသည်။ ဓါတ်မီးနှင့် ဝါးလုံးကို ပူးကိုင်ကာ ချိပ်နှင့် မြွေဟောက်ကြီးကို အခွေလိုက် ဆွဲထုတ်သည်။ ဒေါသကြီးမာန်ကြီးသောအကောင်က အခွေမပျက် ပါးပြင်းမပျက် ရွေ့ပါလာသဖြင့် ကျွန်တော်လည်း အပြင်ရောက်သည်အထိ ဆွဲထုတ်လာခဲ့

အမြတ်နိုးဆုံးမိဉာဉ်

ပါသည်။ ခြံဘေးခေါင်းရင်း ခြံစည်းရိုးအထိရောက်မှ လွတ်ချကာ အပြင်ကို တွန်းထုတ်ခြောက်ထုတ်လိုက်တော့သည်။

မြွေဟောင်ကြီး ခြံအပြင်ဘက် တိုးဝင်ပျောက်ကွယ်သွားမ ကျွန်တော်လည်း စိတ်ချကာ အိမ်ထဲပြန်ဝင်လာခဲ့သည်။

“အဘွား..”

“ဟေ..”

“အဘွားဘယ်မှာလဲ”

“အပေါ်ထပ်မှာလူလေး တက်လာခဲ့ချေတော့”

“ဟုတ်ကဲ့ အဘွား”

လက်ရာကြမ်းသော်လည်း ကျယ်ဝန်းပြီး တောင့်တင်းခိုင် မာလှသည့် ကျွန်လှေခါးကြီးအတိုင်း အပေါ်သို့ တက်လာခဲ့၍ အဘွားအား ခပ်မှိန်မှိန်မီးရောင်နှင့် ဘုရားဆောင်၏ရှေ့မှာ ထိုင် နေတာကို တွေ့ရလေသည်။

ဖုံနံ့၊ ကြပ်ခိုးနံ့ လျှမ်းလျှမ်းထနေသည့် အပေါ်ထပ်ဆောင် က လူမနေတာ ကြာပြီဆိုသောသဘောကို ပြဆိုသည်။ ဘုရား ဆောင်ကို မျက်နှာမူ၍ ဖွဲ့ထားသောအိပ်ခန်းက ငါးခန်းတောင်ရှိ၍ ဤမျှကြီးမားကျယ်ပြန့်သော အပေါ်ထပ်အား သန့်ရှင်းအောင် ထားဖို့ရာ လူရောအချိန်ပါ ပေးရပေမည်။

ကျွန်တော်လျှောက်လာရင်း မြင်မြင်သမျှ အကဲခတ်ကြည့် ရှုလာပြီး အဘွားဘေးမှာထိုင်ကာ ဘုရားဆောင် ဝန္ဓာကုဋီတိုက် ထဲရှိ ဉာဏ်တော်အသင့်အတင့်မြင်သော ကြေးဆင်းတုတော်ကြီး အား ဝတ်ပြုလိုက်ပါသည်။ ပြီးမှ..

“အဘွားက ဒီအပေါ်ထပ်မှာ အိပ်တာလား”

“မဟုတ်ပါဘူးကွယ်၊ အဘွားက အောက်ထက်မှာပဲ အိပ် တာပါ။ မင်းကို ပြစရာရှိလို့ အပေါ်ကို ခေါ်လာတာ၊ ဟိုးက အိပ် ခန်းတွေထဲက ညာဖက်ကစပြီး ရေတွက်ရင် ဒုတိယမြောက်အခန်း က မြေးလေး ဝင့်ဝါရဲ့အခန်းပေါ့၊ လူလေးသွားပြီး ဖွင့်ကြည့်ပါဦး”

ကျွန်တော် ဘာကိုဆိုလိုမှန်း မသိသော်လည်း အဘွားခွင့် ပြုသဖြင့် လျှောက်သွားကာ ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။

“ဟင်.. ဘုရားရေ..”

အခန်းတစ်ခုလုံး ကပ်ခိုးမှိုင်းများ ပင့်ကူအိမ်များနှင့် ရှုပ် ထွေးကာ ဖုန်နံ့တွေ ထောင်းထောင်းထကာ နေလေသည်။ အခန်း အလယ်ခေါင်မှာ စားပွဲနှင့် ထိုင်ခုံတစ်စုံ ရှိနေပြီး၊ အခန်းထောင့်ရှိ အခင်းအကျင်းမဲ့နေသော ခုတင်လွတ်တစ်လုံးသာရှိသဖြင့် ကျွန် တော် နားမလည်နိုင်အောင်ဖြစ်ကာ ဓါတ်မီးနှင့် အခန်းအနံ့အပြား ထိုးကြည့်လိုက်သည်။

“ဟာ...”

အခန်းထောင့် တစ်နေရာတွင် စုပြုံချထားသော ပစ္စည်း တွေကို ကျွန်တော် ကြည့်မြင်ကာ အပြေးအလွှား သွားယူလာခဲ့ သည်။ ဒါတွေအားလုံးက မနေ့ညကမှ ကျွန်တော်ပေးလိုက်တဲ့ ပစ္စည်းတွေ။ ဟောဗျာ... ကျန်တာအားလုံး အကောင်းပကတိ ရှိသော်လည်း စားစရာ အသားဘူး ငါးဘူးများ ဘာတစ်ခုမှ အ ကောင်းမရှိတော့ပဲ အကုန်လုံးဖွင့်ဖောက်ကာ စားထားသဖြင့် အခွံ ချည်းသာ ကျန်တော့သည်။

ကျွန်တော် အားလုံးယူထုတ်ပြီး အဘွားရှိရာ ပြန်ချောက် လာပါသည်။

GHOST STORY

“ဒါ မနေ့ညက အဘွားအတွက်ရော သူ့အတွက်ပါ ကျွန်တော်ပေးလိုက်တဲ့ လက်ဆောင်တွေပါအဘွား”

“အဘွားသိတယ်၊ အဘွား နှာခေါင်းမယဉ်တဲ့ အနံ့တွေတွေ့ မြေးမ အပြင်ကနေ တစ်ခုခုသယ်လာပြီး ဖောက်စားနေပြီဆိုတာ အဘွားသိတယ် လူလေး၊ အဲဒါကြောင့် အဘွားဆူလွှတ်လိုက်တာ ဒီနေ့ပြန်မလာဘူးလေ”

“ဟာ . . . အဲဒါဆို မိန်းကလေးအတွက် ဒုက္ခပေါ့ အဘွားရဲ့၊ ကျွန်တော် လိုက်ရှာပေးမယ်လေ”

“မင်းရှာလည်း မတွေ့ပါဘူးလူကလေး၊ မြေးမ ဝင့်ဝါက မင်းထင်သလို လူမဟုတ်ဘူး”

“ဗျာ . . .”

“သူက တစ္ဆေမဖြစ်နေပြီ၊ ခုတော့ အဘွားအလိုလိုက်လွန်း”

သို့ အင်မတန်အစားကျူးတဲ့ တစ္ဆေမကြီးတောင် ဖြစ်နေပြီ”

“ဟာဗျာ အဘွားရာ . . . မဟုတ်တာ မပြောပါနဲ့”

ကျွန်တော့်စကားကြောင့် အဘွားဆီက ရှိုက်သံတစ်ချက် ထွက်လာ၍ ကျွန်တော် စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားသည်။ ခဏကြာမှ အဘွားဆီက တုန်ရီနွမ်းဖျော့သော အသံနှင့် . . .

“အဘွားက . . . ငါးပါသီလမြီတဲ့သူပါ ကလေးရယ်၊ အခုလည်း ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးရှေ့မှာ အဘွား လိမ်မပြောပါဘူး၊ မြေးမလေးက စက်ရုံဆင်းတာ မှန်ပါတယ်၊ တစ်ရက် စက်ရုံဆင်းပြီး ညဘက် အိုတီရိုလို့အပြန် ဆိုင်ကယ်ကယ်ရီနဲ့ ပြန်လာတာ ဆိုင်ကယ်နဲ့ကားနဲ့တိုက်ပြီး ဆုံးသွားတာ (၅)နှစ်တောင် ရှိပါပြီကွယ်”

ဒါပေမယ့် အဘွားမြေးက မကျွတ်ဘူး၊ အဘွားဆီကိုပဲ ပြန်လာတော့ အဘွားက သူ့ရောက်လာရင် သူ့ကြိုက်တာလေး ချက်ကျွေးနဲ့ နောက်တော့ မြေးကို ဘယ်မှမသွားခိုင်းတော့ပဲ စားချင်တာ ချက်ကျွေးမယ် အိမ်မှာပဲ နေတော့ဆိုပြီး ထားထားတာပါ၊ အခုတော့ ဒီကလေးမ အပြင်ကဟာတွေလည်း စားတတ်နေပြီ၊ နောက်ဆုံး ပိုဆိုးတော့မယ်၊ အဲဒါကြောင့် အဘွား ဆူလိုက်တာပါ”

ကျွန်တော် ဘာပြောရမှန်းမသိခြင်းထက် ဘာမှ မပြောစရာ စကား မကျန်တော့သလို ဆိုနစ်ငြိမ်သက်သွားသည်။

“မြေးကို အားနာပါတယ် . . . ဝင့်ဝါ တကယ်မရှိဘူးကွယ်၊ သူ့ကို မင်း ဆက်ပြီး တွယ်တာနေရင် မင်း ဒုက္ခရောက်လိမ့်မယ်၊ အဘွားပြောတာကို ယုံကြည်ပါ ကလေးရယ်”

ကျွန်တော် ဝမ်းနည်းတာလား၊ ဒါမှမဟုတ် နှလုံးအိမ်တစ်ခုလုံး ကြွေမှုပျက်စီးကုန်တာလားဆိုတာ မသေချာပေမယ့် နွေးပူ

၁၇၂ GHOST STORY

လာတဲ့ မျက်လုံးအိမ်ကိုတော့ အတားအဆီးမဲ့ လွတ်ထားလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော် အဘွားကို စကားတွေ အများကြီး ပြောပြခဲ့ပါသည်။ ဘာရယ်မဟုတ်ပဲ ကိုဌက်ရဲ့ စကားလုံးမရှိတဲ့ကောင်းကင်ကို သတိရသွားသည်။ ထိုသီချင်း ခေါင်းစည်းလေးကို ကျွန်တော်သိပ်သဘောကျပါသည်။ အခုတော့ ကိုဌက်ရဲ့ စကားလုံးမရှိတဲ့ကောင်းကင်က ကျွန်တော့်ရင်ဘတ်အတွက် ဖြစ်သွားသည်။

ဒါပြီးသတ် ပြန်လုံးဖို့ကျန်နေသော ဝင့်ဝါ၏ ပန်းချီကားကို ကျွန်တော်ဘယ်လောက်ကြာအောင် ရပ်ကြည့်နေဖြစ်သလဲဆိုတာ ကျွန်တော့်ဘာသာတောင် မသိနိုင်ပါ။ ဒါပေမယ့် သတိရသွားတဲ့ အချိန်မှာ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခု ဖြစ်လာပါသည်။ ကျွန်တော် ဒီပန်းချီကားကို ဘယ်တော့မှ အဆုံးမသတ်မိဖို့ပါ။

(ငါ့... မင်းကို ချစ်ရမှာပါ ဝင့်ဝါ၊ အချစ်ဟာ ဝိညာဉ်တစ်ကောင်သာဆိုရင် မင်းဟာ ငါ့အတွက် 'အမြတ်နိုးဆုံးဝိညာဉ်'... ဟိကွယ်)

မြေပုလဲခင်